

การบริหารการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

เกษวดี เนื่องศรี

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารทั่วไป

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

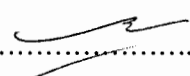
พฤษภาคม 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

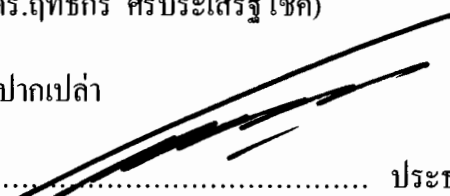
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ เกษวดี เนื่องศรี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

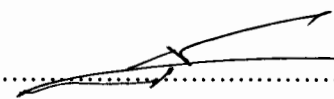
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

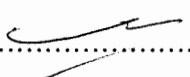

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร.กิจชุต ไกรวาส)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กฤษกร ศิริประเสริฐโชค)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

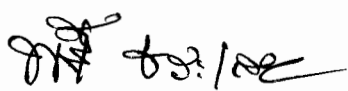

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์(พิเศษ) พ.ต.อ.ดร.ปกรณ์ มณีปกรณ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กิจชุต ไกรวาส)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กฤษกร ศิริประเสริฐโชค)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อัมชา ก.บัวเกษร)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัญญี ธารเสนา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาเรื่อง “การบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา” ที่สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์จากท่านผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้เขียนขอขอบพระคุณ ดร.กิจฐเขต ไกรवास ซึ่งรับหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในครั้งนี้อย่างได้สละเวลาให้คำแนะนำ ชี้แนะ รวมทั้งได้รับความร่วมมือจาก ดร.ณัฐภพ ยมจินดา คุณฉวีวรรณ ไกรवास, คุณสมบัติ คุณเจริญ, ผอ.ศศิธร ขาทิพย์, คุณบรรพต พุทธเจริญ, คุณสุกฤดา ดอนพิลา, คุณกชกร กิจประมงศรี และเพื่อนร่วมงาน ซึ่งทำให้งานวิทยานิพนธ์สำเร็จด้วยดีและขอขอบพระคุณผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดฉะเชิงเทราที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถามทุกท่าน จึงทำให้งานชิ้นนี้ออกมาเป็นรูปเล่มได้ด้วยดี ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านทั้งหลายและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผลจากการศึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ คงเป็นประโยชน์ต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา และเป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งผู้วิจัยหาความรู้หรือเป็นพื้นฐานในการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องหรือก่อให้เกิดความคิดใด ๆ เพิ่มเติมอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตาแด่คุณพ่อชูชัย คุณแม่สร้อย เนื่องศรี และคุณยายจรินทร์ ริยะกุล ผู้มีพระคุณและคณาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

เกษาวดี เนื่องศรี

50932097: สาขาวิชา: การบริหารงานทั่วไป; รป.ม. (การบริหารงานทั่วไป)

คำสำคัญ: โครงสร้างพื้นฐาน/ การจัดการ/ องค์การ

เกชวลี เนื่องศรี: การบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา (DEVELOPING MANAGEMENT OF CHACHOENGSAO PROVINCIAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION) อาจารย์ผู้ควบคุมปัญหาพิเศษ: กิจฐเขต ไกรवास, Ph.D., 148 หน้า ปี พ.ศ. 2555.

การศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นศึกษาวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การบริหารการพัฒนาในด้านการพัฒนาการบริหารและในด้านการบริหารเพื่อพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการพัฒนาและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยศึกษาจากประชากรวิจัยที่เป็นผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งประเภทเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 108 แห่ง ๆ ละ 2 ท่าน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า การบริหารเพื่อการพัฒนาและด้านการพัฒนาการบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมมีระดับการบริหารการพัฒนาอยู่ในระดับดี โดยในด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร รองลงมา คือ ด้านเทคโนโลยี ส่วนในด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านโครงสร้าง ผลการศึกษา การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ระดับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ ด้านการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน ส่วนในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการจัดระบบผังเมือง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การบริหารการพัฒนา มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางและทิศทางของความสัมพันธ์เป็นบวก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนา.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหาร.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสาธารณะ.....	25
การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในต่างประเทศ.....	31
การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย.....	40
ข้อมูลการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทรา.....	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
วิธีการศึกษาวิจัย.....	55
ประชากรวิจัย.....	55
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
4 ผลการวิจัย.....	61
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	61
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการบริหารการพัฒนาในด้านการพัฒนาการบริหาร และด้านการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทรา.....	65
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา.....	65
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการพัฒนาและ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหาร บริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา.....	90
ตอนที่ 5 ผลการศึกษาข้อเสนอแนะในด้านการบริหารการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา.....	94
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
สรุปผลการวิจัย.....	97
อภิปรายผลการวิจัย.....	99
ข้อเสนอแนะ.....	101
บรรณานุกรม.....	105
ภาคผนวก.....	111
ภาคผนวก ก.....	112
ภาคผนวก ข.....	126
ภาคผนวก ค.....	132
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	148

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	อำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น..... 38
2	ภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะ..... 43
3	จำนวนและร้อยละของอำเภอที่เป็นที่ตั้งขององค์กรปกครองท้องถิ่น..... 61
4	จำนวนและร้อยละของเพศผู้ตอบแบบสอบถาม..... 62
5	จำนวนและร้อยละของอายุผู้ตอบแบบสอบถาม..... 62
6	จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม..... 63
7	จำนวนและร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม..... 63
8	จำนวนและร้อยละของตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถาม..... 64
9	จำนวนและร้อยละของระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถาม..... 64
10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมความคิดเห็นขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด ละเชิงเทรา ในส่วนของการบริหารเพื่อการพัฒนาและในส่วนการพัฒนาการบริหาร..... 65
11	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด ละเชิงเทรา ในด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องวัฒนธรรมองค์กร..... 66
12	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด ละเชิงเทรา ในด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องด้าน โครงสร้าง..... 68
13	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด ละเชิงเทรา ในด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องกระบวนการ..... 71
14	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด ละเชิงเทรา ในด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องเทคโนโลยี..... 73
15	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและอันดับ ความคิดเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนา ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดละเชิงเทรา ในด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา..... 75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมความคิดเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา.....	78
17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนน.....	79
18 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน.....	83
19 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการก่อสร้าง คูแฉ บำรุงรักษาแหล่งน้ำ.....	86
20 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในการจัดระบบผังเมือง.....	89
21 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการพัฒนาและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา.....	91
22 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	93
23 ข้อเสนอแนะของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดฉะเชิงเทรา.....	94

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 องค์ประกอบของการบริหารการพัฒนา.....	13

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตลอดระยะเวลาเกือบ 40 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้ผ่านกระบวนการวางแผนพัฒนาประเทศมาแล้ว รวม 9 แผนด้วยกันนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ปี พ.ศ. 2504-2509 จนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 ในปัจจุบัน ที่ได้เริ่มต้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 และจะสิ้นสุดในปี พ.ศ. 2554 ซึ่งการพัฒนาประเทศตลอดช่วง 3-4 ทศวรรษที่ผ่านมา นับได้ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของทุกฝ่ายในสังคม ในการที่จะต้องปรับตัวให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และการเมืองในแต่ละยุคแต่ละสมัย มีทั้งประสบความสำเร็จมีทั้งความล้มเหลว คละเคล้ากันไปอย่างไรก็ตามถึงแม้จะยังมีข้อบกพร่องในการพัฒนาประเทศอยู่อีกมาก แต่หากพิจารณากันอย่างยุติธรรมแล้วก่อนหน้าที่เราจะเผชิญกับปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจประเทศไทยได้ปรับตัวเข้ากับสภาพความเป็นจริงของโลกอย่างสมยุคสมสมัยและสามารถพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้ก้าวหน้าพอสมควร

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยช่วงวิกฤติเศรษฐกิจในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2539, หน้า 1-2) ได้ทำให้คนไทยส่วนใหญ่ได้รับบริการในด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการพื้นฐานทางสังคมมากขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2537 หมู่บ้านในชนบทของไทยมีไฟฟ้าใช้แล้วถึงร้อยละ 97.70 มีน้ำสะอาดเพื่อสำหรับใช้บริโภคในระบบประปา สำหรับพื้นที่เมืองในส่วนภูมิภาคมากกว่าร้อยละ 75.00 และพื้นที่เป็นหมู่บ้านในชนบทร้อยละ 32.00 ในด้านคมนาคมขนส่งมีถนนเชื่อมต่อระหว่างจังหวัด อำเภอและตำบล คิดเป็นระยะทางรวมทั้งสิ้น 210,025 กิโลเมตร โดยเป็นถนนในหมู่บ้านประมาณ 123,400 กิโลเมตร ในด้านการศึกษาที่คนไทยในชนบท มีการศึกษาสูงขึ้น โดยมีอัตราการเข้าเรียนในภาคบังคับถึงร้อยละ 97.70 ความสำเร็จของการพัฒนาด้านสาธารณสุขได้ทำให้อายุขัยเฉลี่ยของคนไทยในปี พ.ศ. 2537 เพิ่มขึ้นเป็น 67.60 ต่อปี เปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2533 ซึ่งคนไทยมีอายุขัยเฉลี่ยเพียง 63 ปีเท่านั้น

ช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2544) ซึ่งได้อัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางการพัฒนาและบริหารประเทศ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวคน สังคม

เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาสู่ “สังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ” ใน 3 ด้าน คือ สังคม คุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้และสังคมที่สมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ซึ่งผลการพัฒนาในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 เศรษฐกิจของประเทศมีเสถียรภาพและขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 5.7 ต่อปี เสถียรภาพทางเศรษฐกิจปรับตัวสู่ความมั่นคง ความยากจนลดลง ในด้านคุณภาพชีวิตของคนไทยได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น โดยประชาชนร้อยละ 96.3 มีหลักประกันด้านสุขภาพ และส่วนใหญ่ได้รับการบริการในด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการทางด้านสังคม

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” โดยใช้แนวปฏิบัติตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ มีการพัฒนาแบบองค์รวมที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และให้ความสำคัญกับการนำ “ทุนสังคม ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และทุนเศรษฐกิจ” มาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการ และเกื้อกูลกัน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืน

กลไกการพัฒนาประเทศที่สำคัญอย่างหนึ่งในช่วงนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 จนถึงช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และกฎหมายต่อเนื่องอื่น ๆ อีก 11 ฉบับ ทำให้มีการโอนกิจการบริการสาธารณะในบางภารกิจจากส่วนกลางไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับผิดชอบในการจัดทำภารกิจ โดยภารกิจดังกล่าวได้แก่ การกิจด้านการจัดการบริการสาธารณสุข ปลูก การศึกษา และศิลปวัฒนธรรม การดูแลชีวิตทรัพย์สิน และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งผลจากการกระจายอำนาจดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ในการบริหารจัดการประเทศ ทำให้สามารถแก้ปัญหาและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากจำนวนประชากร จำนวนชุมชน และอาณาเขตของประเทศที่ค่อนข้างกว้างใหญ่ รวมถึงในแต่ละชุมชนจะมีปัญหาที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป ดังนั้น จึงเป็นการยากที่รัฐบาลกลางจะสามารถเข้าใจและสามารถแก้ไขปัญหา ตลอดจนสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ธนสวรรค์ เจริญเมือง, 2548, หน้า 60-61)

ผลจากการกระจายอำนาจได้ทำให้ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นมีอำนาจในการบริหาร และตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการสาธารณะต่าง ๆ ด้วยตนเองตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายมอบให้

ซึ่งปัจจุบันหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการภารกิจด้านกิจการสาธารณะมีอยู่ 2 ประเภท คือ การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป ซึ่งประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล และการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ซึ่งประกอบด้วยกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2543, หน้า 15) โดยองค์การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดใหญ่ มีพื้นที่ครอบคลุมเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ประสานงานให้ความร่วมมือและสนับสนุนหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ตลอดจนการดำเนินกิจการที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กไม่สามารถกระทำได้ ซึ่งอาจเนื่องมาจากกิจการดังกล่าวเป็นกิจการที่ครอบคลุมพื้นที่กว้าง เป็นกิจการที่ต้องการความเป็นเอกภาพ และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องความสามารถของหน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็ก

จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดที่อยู่ติดกับกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ ทำให้จะต้องมีการบริหารการพัฒนาจังหวัด เพื่อให้สามารถรองรับการขยายตัวของเมืองหลวงและสนามบินสุวรรณภูมิ และเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีชุมชนที่เข้มแข็ง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีวิถีชีวิตตามประเพณีวัฒนธรรมอันดีงาม มีสภาพแวดล้อมที่สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยภายใต้การบริหารบ้านเมืองที่ดี องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นองค์การปกครองท้องถิ่นขนาดใหญ่ที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวนี้ ภารกิจสำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราคือการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจอัน ได้แก่ การส่งเสริมการก่อสร้างและบำรุงรักษาโครงการที่เป็น โครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ของจังหวัด หรือเป็น โครงการที่เกี่ยวข้องกันหลายขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเป็น โครงการในลักษณะที่เป็นเครือข่ายหลักในการเชื่อมโยงกับแผนงาน โครงการที่ดำเนินการโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด ซึ่งในการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจนั้นจำเป็นต้องใช้งบประมาณในการลงทุน ในการตัดสินใจพัฒนาจะต้องมีการวางแผนการบริหารให้สอดคล้องกับพื้นที่แต่ละพื้นที่ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินการ

อย่างไรก็ตามแม้ว่าการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 จะมีสัดส่วนของงบประมาณ โดยเฉลี่ยที่ค่อนข้างสูงถึงกว่าร้อยละ 40 ของจำนวนงบประมาณทั้งหมดในแต่ละปี แต่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ในหลาย ๆ เรื่อง อาทิ การก่อสร้างและบำรุงรักษาถนน สะพาน เป็นต้น ยังคงเป็นภารกิจหลักที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากจังหวัดฉะเชิงเทรายังเป็นจังหวัดชายขอบการพัฒนา โดยเฉพาะการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ยังคงเป็นปัญหาที่ประชาชนในจังหวัดส่วนใหญ่มีความต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบดำเนินการแก้ไข ทั้งนี้จากข้อมูลที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ได้เสนอขอรับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด เสนอขอรับการสนับสนุนผ่านทางจังหวัด และเสนอผ่านคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นตามบัญชีโครงการที่เกินศักยภาพ มีโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจถึงประมาณร้อยละ 50 (แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2548-พ.ศ. 2550, 2548, หน้า 50) ดังนั้นปัญหาในเรื่องการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

จากข้อมูลทั้งหมดที่ได้นำเสนอมาข้างต้น ประเด็นที่น่าสนใจในเรื่องการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา คือ เป็นเรื่องที่น่าสนใจว่า ที่ผ่านมามีโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นอย่างไร ระดับการบริหารการพัฒนาทั้งในด้านการพัฒนาการบริหารและการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นอย่างไร และปัจจัยทางด้านการบริหารการพัฒนาจะมีความสัมพันธ์หรือไม่ อย่างไร กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เพื่อการวางแผนในการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางพัฒนา บนพื้นฐานของการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ให้สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของชุมชน เพื่อให้การดำเนินการตามข้อกำหนดต่าง ๆ บรรลุตามเป้าหมาย โดยสามารถแก้ไขปัญหาและสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน และสามารถจัดสรรและบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ต้องการชี้ให้เห็นว่าในการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับระดับของการพัฒนา ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการบริหารการพัฒนาด้านการพัฒนาการบริหารและในด้านการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

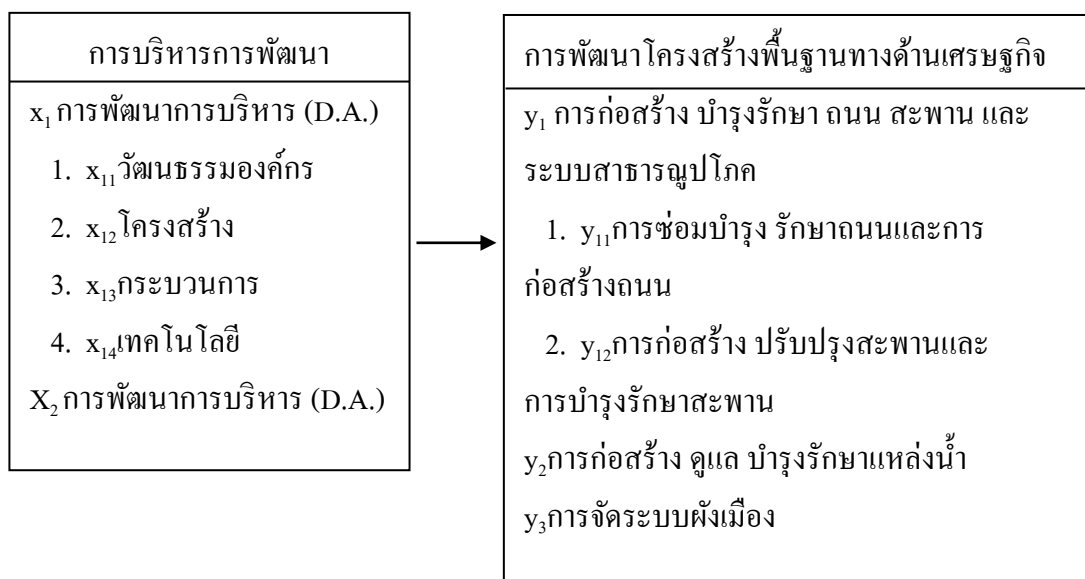
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการพัฒนาและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

สมมติฐานของการวิจัย

1. การบริหารการพัฒนาที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
2. การบริหารการพัฒนาด้านการพัฒนาการบริหารที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
3. การบริหารการพัฒนาด้านวัฒนธรรมองค์กรมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
4. การบริหารการพัฒนาด้านโครงสร้างมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
5. การบริหารการพัฒนาด้านกระบวนการมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
6. การบริหารการพัฒนาด้านเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
7. การบริหารการพัฒนาด้านการบริหารเพื่อการพัฒนาที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากวรรณกรรมทั้งหมดที่ได้ทบทวนมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำเอาแนวคิดเรื่องการบริหารการพัฒนาของดิน ปรัชญพฤทธิ์ (2551, หน้า 162-163) มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรอิสระในส่วนของการบริหารการพัฒนาที่ประกอบด้วย (x_1) การพัฒนาการบริหาร มีตัวแปรย่อย 4 ตัว คือ 1) วัฒนธรรมองค์กร 2) โครงสร้าง 3) กระบวนการ 4) เทคโนโลยี และ (x_2) การบริหารเพื่อการพัฒนา ในส่วนของตัวแปรตาม คือ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ประกอบด้วย (y_1) การก่อสร้างบำรุงรักษา ถนน สะพาน และระบบสาธารณูปโภค มีตัวแปรย่อย 2 ตัว คือ 1) การซ่อมบำรุงรักษา ถนน และการก่อสร้างถนน 2) การก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและการบำรุง รักษาสะพาน (y_2) การก่อสร้างดูแล บำรุงรักษาแหล่งน้ำ และ (y_3) การจัดระบบผังเมือง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลในด้านการบริหารการพัฒนาทางด้าน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มพูนสมรรถนะหรือความสามารถของระบบบริหารเพื่อรองรับการให้บริการประชาชนและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่
2. ได้รับข้อมูลที่เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะสำหรับการจัดทำแผนการบริหารการพัฒนา ด้าน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
3. เป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีจุดมุ่งหมายและแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ชัดเจน
4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถจัดสรรและบริหารทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในพื้นที่ที่ดูแลรับผิดชอบ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเฉพาะในส่วนของการบริหารการพัฒนาทั้งในด้านการพัฒนาการบริหารและด้านการบริหารเพื่อพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา และในส่วนของพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ตลอดจนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการบริหารการพัฒนากับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรวิจัยในครั้งนี้ คือ กลุ่มผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเทศบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษานี้ได้ดำเนินการในระหว่างช่วงเดือนตุลาคม 2553 ถึงเดือนพฤษภาคม 2554 รวมระยะเวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 8 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การบริหารการพัฒนา หมายถึง กระบวนการที่จะนำองค์การขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย การพัฒนาการบริหารและการบริหารเพื่อการพัฒนา

การพัฒนาการบริหาร หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราเพิ่มพูนสมรรถนะหรือความสามารถของระบบบริหารเพื่อรองรับการให้บริการประชาชนในพื้นที่และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากความเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมภายในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดซึ่งประกอบด้วย การพัฒนาด้านวัฒนธรรมองค์กร, การพัฒนาด้านโครงสร้างองค์กร, การพัฒนาด้านกระบวนการทำงาน และการพัฒนาด้านเทคโนโลยี

การบริหารเพื่อการพัฒนา หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดขึ้น โดยมีการบริหารเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเปลี่ยนแปลงสำเร็จตามเป้าหมาย

วัฒนธรรมองค์กร หมายถึง ส่วนที่เป็นสิ่งสำคัญที่จะกำหนดรูปแบบการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในทุกระดับ หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามีวัฒนธรรมที่แข็งแกร่ง สิ่งก็ตามมาคือความเข้มแข็ง และความสำเร็จขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

โครงสร้าง หมายถึง โครงสร้างการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีฝ่ายบริหาร ซึ่งประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา, รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา, ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา, เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา, ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา และผู้อำนวยการกองทุกกอง ฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งประกอบด้วยประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด, รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้ง 11 อำเภอ

กระบวนการ หมายถึง การเตรียมและการปรับวิเคราะห์โครงการพัฒนาซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน และมีบุคคลหลายฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสานประโยชน์ซึ่งกันและกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการวางแผนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

เทคโนโลยี หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารการดำเนินงานในองค์กร เช่น การจัดซื้อจัดจ้างและการประมูลงาน โดยใช้การประมูลแบบอิเล็กทรอนิกส์

การบริหารโครงการพัฒนา หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราแปลงนโยบายการพัฒนาเป็นแผน แผนงาน โครงการและกิจกรรมพัฒนา โดยมีการวางแผนและรวมทั้งกำหนดแผนงานโครงการและกิจกรรมการพัฒนาไปปฏิบัติและประเมินแผน

การพัฒนาเศรษฐกิจ หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามุ่งที่จะเพิ่มรายได้ของประชาชน โดยจัดโครงการส่งเสริมอาชีพต่าง ๆ ให้ประชาชนสามารถเลี้ยงดูตนเอง

โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ หมายถึง การก่อสร้าง บำรุงรักษา ถนน สะพานและระบบสาธารณูปโภค, ก่อสร้าง คูคลอง บำรุงรักษาแหล่งน้ำ การจัดระบบผังเมืองให้สอดคล้องรองรับกับการขยายตัวของเมืองหลวงและสนามบินสุวรรณภูมิ

ระบบสาธารณูปโภค หมายถึง ระบบหรือการบริการที่ได้จัดให้มีขึ้น เพื่อการจัดสรรที่ดินตามแผนผังและโครงการที่ได้รับอนุญาต เช่น ถนน สะพาน แหล่งน้ำ

ถนน หมายถึง ทางเดินรถ ทางเท้า ขอบทาง ไหล่ทาง ทางข้าม ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ตรอก ซอย สะพาน หรือถนนส่วนบุคคล ซึ่งเจ้าของยินยอมให้ประชาชนใช้เป็นทางสัญจรได้

แหล่งน้ำ หมายถึง แหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น เช่น น้ำใต้ดิน หรือน้ำห้วยดิน สระน้ำให้แก่ประชาชนในหมู่บ้าน เพื่อใช้การบริ โภค-อุปโภคในจังหวัดฉะเชิงเทรา

พื้นที่ให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง พื้นที่ในเขตดูแลรับผิดชอบของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ตามที่ได้ประกาศเอาไว้ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “การบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวน แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ตลอดจนเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนา
2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหาร
3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ
 - 3.1 การจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในต่างประเทศ
 - 3.2 การจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย
4. การจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในต่างประเทศ
5. การจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย
6. ข้อมูลการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ฉะเชิงเทรา

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนา

ความหมายการบริหารการพัฒนา

ได้มีผู้ให้ความหมายของการบริหารการพัฒนา (Development Administration) ไว้ในหลายประเด็นแตกต่างกันไป ดังนี้

แลนดาว (Landau, 1970, p. 75) ได้ให้ความหมายของการบริหารพัฒนา ไว้ว่าหมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวกับ คำสั่ง (นโยบาย) และทิศทางซึ่งมีเจตนาที่จะทำให้บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง

ฟรีดแมน (Friedman, 1970, p. 254) ได้ให้ความหมายของ การบริหารการพัฒนา ว่าประกอบด้วย 2 ส่วน คือ 1) การนำเอาแผนงานซึ่งจะก่อให้เกิด ความทันสมัยมาปฏิบัติ และ 2) ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระบบบริหารซึ่งจะเพิ่มสมรรถนะของการปฏิบัติตามแผนงานนั้น ๆ โดยเน้นว่า การบริหารการพัฒนา คือ การบริหารเพื่อการพัฒนา (Administration of Development หรือ A of D) และการพัฒนาการบริหาร (Development of Administration หรือ D of A) ตามลำดับนั่นเอง

ไวด์เนอร์ (Weidner, 1962, pp. 97-102) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารการพัฒนา หมายถึง กระบวนการที่จะนำองค์การไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ทางด้าน การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่ตั้งไว้ และการบริหารการพัฒนาอาจพิจารณาในแง่ของวิชาการและ ในกระบวนการ ในแง่วิชาการ การบริหารการพัฒนาหมายถึงสาขาวิชาที่เป็นส่วนหนึ่งของสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ ส่วนในแง่กระบวนการนั้น การบริหารการพัฒนาจะหมายถึง กระบวนการของ การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ห้วงปัญหาต่าง ๆ นอกจากนี้ ไวด์เนอร์ได้ให้ข้อสังเกตว่า การบริหารการพัฒนาในระยะแรก ๆ นั้นเป็นเรื่องของการบริหาร โครงการพัฒนาในสหรัฐอเมริกา เท่านั้น ยังไม่แพร่หลายไปยังประเทศกำลังพัฒนาแต่อย่างใด และการบริหารโครงการพัฒนา ดังกล่าวมีลักษณะคล้ายกับการดำเนินงานของธุรกิจเอกชนหรือการบริหารรัฐวิสาหกิจมากกว่าที่เป็น การบริหารตามระบบราชการ

สเวิร์ดโลว์ (Swerdlow, 1963, p. 2) ได้ให้ความหมายของการบริหารการพัฒนาไว้ว่า การบริหารการพัฒนาหมายถึง การจัดตั้งกลไกเพื่อการวางแผนสำหรับ ความเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจ การระดมและจัดสรรทรัพยากรเพื่อเพิ่มรายได้ประชาชาติ โดยมีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ ที่เรียกว่า “หน่วยงานสร้างชาติ” (Nation Building Departments) ขึ้นมาเพื่อผลักดันให้มีการพัฒนา อุตสาหกรรม การบริหารรัฐกิจใหม่ ๆ การเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ การปรับปรุงเครือข่ายการขนส่งและการติดต่อสื่อสาร การปฏิรูประบบการศึกษา และพยายาม ดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาด้านอื่น ๆ การบริหารพัฒนาครอบคลุม ถึงภารกิจใหม่ ๆ ที่ประเทศกำลังพัฒนากระทำ เพื่อปูทางไปสู่ความเป็นสมัยใหม่และความเป็น อุตสาหกรรมของประเทศ

เฟนสอด (Fainsod, 1963, p. 2) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารการพัฒนา หมายถึง เรื่องเกี่ยวกับการสร้างกลไกหรือเทคนิคที่จะทำให้เกิดความเจริญทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการจัดสรร ทรัพยากรเพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ของประเทศ

โกเมอริ (Montgomery, 1966, p. 259) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารการพัฒนาว่าเป็น การปฏิบัติงานตามแผนการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของรัฐ

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แนวคิดของ ริกซ์ (Riggs, 1970, p. 6) โดยมองว่า การบริหาร การพัฒนา มีความหมาย ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในทางตรงนั้นการบริหาร การพัฒนาหมายถึง การบริหารเพื่อการพัฒนา (Administration of Development A of D) ส่วนในทางอ้อมนั้น การบริหารการพัฒนา หมายถึง การเสริมสร้างสมรรถนะทางการบริหาร หรือ การพัฒนาการบริหาร (Development of Administration D of A) ซึ่งการบริหารเพื่อการพัฒนาจะสำเร็จลงมากน้อยเพียงใด ส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับพัฒนาการบริหารด้วย

ชู เชน ชูห์ (Shou-Sheng Hsueh, 1970, pp. 339-340) ได้ให้ความหมายว่า การบริหาร การพัฒนาว่าเป็นการบริหารที่มุ่งสู่เป้าหมายโดยเน้นหนักในบทบาทของการบริหารเพื่อการพัฒนา ประเทศ

ฮาน ปีน ลี (Hahn-Been Lee, 1970, p. 132) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารการพัฒนา เป็นการเพิ่มสมรรถนะของระบบบริหารในอันที่จะจัดการกับปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ของการพัฒนาเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม

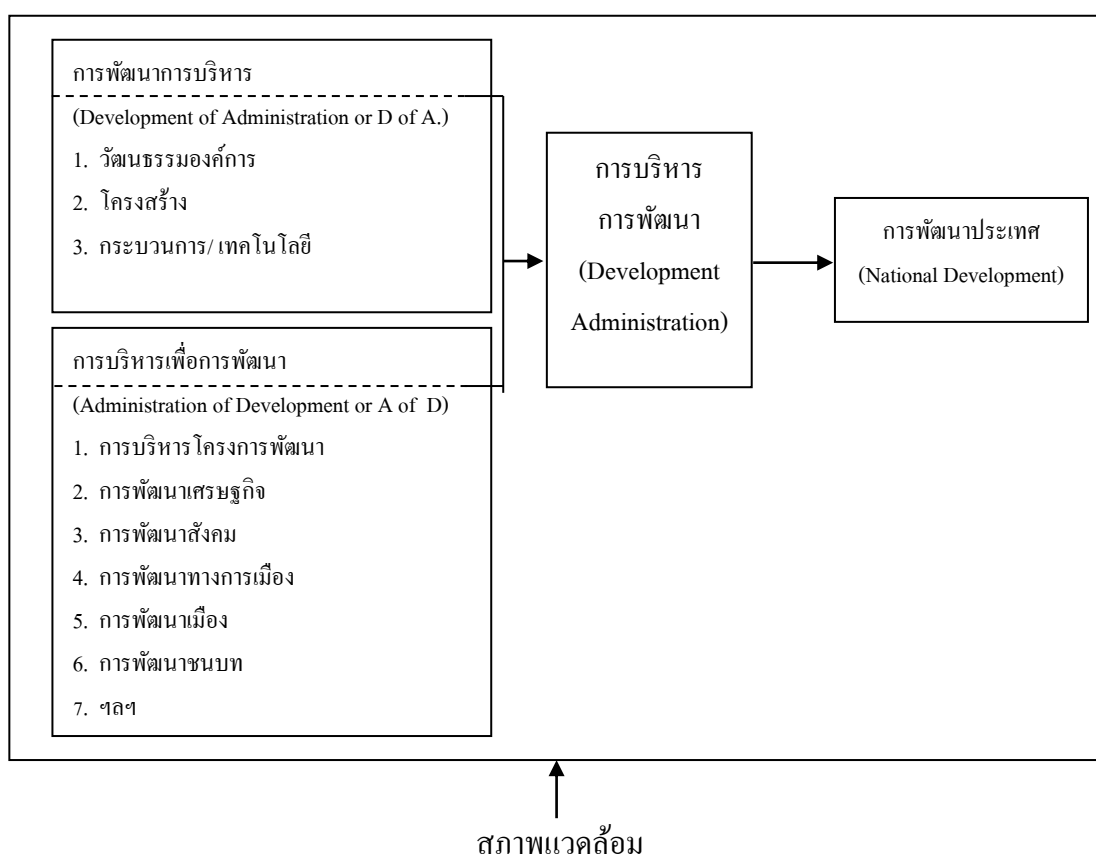
แกนท์ (Gant, 1979) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารการพัฒนา ยังมีความหมายอีกหลาย นัยด้วยกัน เช่น 1) หมายถึง การบริหารงานที่เน้นการสนับสนุนและการจัดการเกี่ยวกับการพัฒนา หรือที่เรียกว่า “การบริหารงานภายนอก” ที่พยายามจะเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล และ หน่วยงานภายนอกเพื่อให้หันมาสนับสนุนกิจการของหน่วยงาน ซึ่งตรงกันข้ามกับ “การบริหารงาน ภายใน” ที่เน้นการปฏิบัติตามกฎหมายและความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง 2) ในบางครั้ง หมายถึง คำที่ใช้ควบคู่ไปกับ “เศรษฐศาสตร์การพัฒนา” (Development Economics) ซึ่งเน้นการวางแผน เศรษฐกิจในประเทศที่เพิ่งได้รับเอกราชภายหลังสงคราม โลกครั้งที่สอง 3) หมายถึงกลุ่มของ หน่วยงาน ระบบการจัดการ และกระบวนการที่รัฐบาลตั้งขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือที่จะดำเนินการให้ บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนา 4) หมายถึงวัตถุประสงค์ ความจงรักภักดี และทัศนคติเกี่ยวกับการ พัฒนาวัตถุประสงค์ของการบริหารการพัฒนาที่พอๆระดับและอำนวยความสะดวกแก่แผนงาน พัฒนาด้านสังคมและเศรษฐกิจที่กำหนดไว้ วัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ มุ่งให้เกิดความเปลี่ยนแปลง การประดิษฐ์คิดค้นและการเคลื่อนไหวจาก จุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งตามนโยบายและแผนงานที่ผ่าน กระบวนการตัดสินใจแบบประชาธิปไตยของระบบการเมือง ความจงรักภักดีในที่นี้ หมายถึง ความ จงรักภักดีที่ระบบราชการจะต้องมีต่อประชาชน มิใช่จงรักภักดีต่อผลประโยชน์ของสถาบันหรือ ของบุคคล หรือของสิ่งที่มีใช้สาธารณชน เช่น กษัตริย์ หรือ อาณาจักร ส่วนทัศนคติของการบริหาร การพัฒนานั้น จะต้องมึลักษณะเป็นไปในทางบวกมากกว่าลบ ชักชวนหรือเชื้อเชิญมากกว่า การบังคับขู่เข็ญ

ฮอนาดาล (Honadale, 1982, p. 175) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารการพัฒนา หมายถึง การศึกษาและวิธีปฏิบัติ (สาขาวิชา และกิจกรรม/ กระบวนการ) เกี่ยวกับการ โน้มน้าวให้มี ความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม และเศรษฐกิจในประเทศที่มีรายได้ต่ำ การบริหารการพัฒนาเน้น การแปลงสภาพ มีทิศทาง และมีลักษณะข้ามวัฒนธรรม (Transformational, Directive and Cross-Cultural) และภายในวิชาการบริหารการพัฒนาเอง ก็มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น 3 ด้านด้วยกัน คือ 1) การเปลี่ยนแปลงจากการเน้นทฤษฎีมาเป็นการเน้นการบริหาร โครงการพัฒนาแต่ละ โครงการ 2) การตระหนักถึงความสำคัญของชาวนา รวมทั้งความรู้ทางเทคนิคของท้องถิ่นและของชาวพื้นเมือง

และ 3) การเปลี่ยนแปลงจากการเน้นความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมาเป็นการเน้นสมรรถนะทางการบริหาร ความเสมอภาคและความเป็นธรรม

ดิน ปรัชญพฤทธิ (2551, หน้า 21) จากการอาศัยแนวความคิดของฟรีดแมน ริกซ์, อนันต์ เกตุวงศ์และฝ่ายกิจการเศรษฐกิจและสังคมองค์การสหประชาชาติ สามารถสรุปความหมายของการบริหารการพัฒนาว่า หมายถึง การพัฒนาการบริหาร (Development of Administration D of A) และการบริหารเพื่อการพัฒนา (Administration of Development หรือ A of D)

1. องค์ประกอบของการบริหารการพัฒนา อาจแสดงให้เห็นได้โดยภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2 องค์ประกอบของการบริหารการพัฒนา

จากภาพข้างต้นจะเห็นได้ว่า การบริหารพัฒนามีองค์ประกอบหลัก ๆ อยู่ 2 ประการ คือ 1) องค์ประกอบการพัฒนาการบริหาร และ 2) องค์ประกอบการบริหารเพื่อการพัฒนา และองค์ประกอบหลักแต่ละอย่างนี้ ยังมีองค์ประกอบรองอีกด้วย อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบหลักองค์ประกอบรองเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นเครื่องมือของการพัฒนาประเทศทั้งสิ้น และทั้งหมดได้รับผลกระทบหรือมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมด้วย

1. องค์ประกอบหลักการพัฒนาการบริหาร (Development of Administration) การพัฒนาการบริหาร หรือการปฏิรูปการบริหารครอบคลุมถึงองค์ประกอบต่าง ๆ คือ การพัฒนาวัฒนธรรมองค์การ โครงสร้าง และกระบวนการเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกกระบวนการบริหาร การพัฒนาการบริหารมุ่งที่จะเพิ่มสมรรถนะของระบบราชการให้สามารถสนองตอบภารกิจของการบริหารเพื่อการพัฒนาโดยส่วนรวม และความต้องการของประชาชน

2. องค์ประกอบหลักการบริหารเพื่อการพัฒนา (Administration of Development) องค์ประกอบหลักการบริหารเพื่อการพัฒนา อาจจะมีองค์ประกอบรองอีกมากมาย เช่น การบริหารโครงการพัฒนา การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม การพัฒนาทางการเมือง การพัฒนาเมือง การพัฒนาชนบท ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

2.1 การบริหารโครงการพัฒนา มุ่งที่จะแปลงนโยบายการพัฒนาออกมาเป็นแผนงานโครงการ และกิจกรรมการพัฒนามีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป การบริหารโครงการพัฒนาอย่างน้อยที่สุดจะครอบคลุมถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ 1) การวางแผนและกำหนดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมการพัฒนา 2) การนำเอาแผนงาน โครงการ และกิจกรรมการพัฒนาไปปฏิบัติ และ 3) การประเมินแผน แผนงาน โครงการ และกิจกรรมการพัฒนา และข้อมูลย้อนกลับ

2.2 การพัฒนาเศรษฐกิจ มุ่งที่จะเพิ่มรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อเพิ่มอำนาจซื้อและความอยู่ดีกินดี ทั้งนี้รวมถึงการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ การปฏิบัติตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และการประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจ

2.3 การพัฒนาสังคม มุ่งที่จะพัฒนาร่างกายและจิตใจของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ที่ดีขึ้น

2.4 การพัฒนาทางการเมือง มุ่งที่จะให้ประชาชนมีความตระหนักรู้และจงรักภักดีในรัฐและชาติ ตลอดจนการกำหนดนโยบายการบริหารการพัฒนา โดยผ่านกระบวนการทางการเมือง

2.5 การพัฒนาเมือง มุ่งที่จะพัฒนาเมืองในฐานะที่เป็นศูนย์กลาง ของกิจกรรมทางการเมือง การบริหาร การเศรษฐกิจ และสังคมไปพร้อม ๆ กับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเมือง เช่น ความแออัดของที่อยู่อาศัย การใช้ที่ดิน การจราจร และการขาดแคลนเงินทุนเพื่อพัฒนาเมือง เป็นต้น

2.6 การพัฒนาชนบท มุ่งพัฒนาชุมชนในชนบทเพื่อขจัดความยากจน ความไม่รู้ ความเจ็บไข้ได้ป่วย ความหิวโหย ส่งเสริมการพึ่งตนเอง ตลอดจนการกระจายความมั่งคั่งและรายได้ไปสู่ประชาชนที่อยู่ห่างไกลในชนบท

วิช วิชานิกาวรรณ (2534, หน้า 6-23) ได้ให้ความหมายของการบริหารการพัฒนาว่ามีความหมายครอบคลุมลักษณะสำคัญอย่างน้อย 12 ประการ ดังนี้

1. การบริหารการพัฒนาเป็นแนวคิด วิธีการ หรือแนวทางการบริหารจัดการของภาครัฐอย่างหนึ่งที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการบริหารราชการ
2. เป็นการบริหารเพื่อการพัฒนาหรือการบริหารที่เกี่ยวข้องกับการกิจกรรมการพัฒนา
3. เป็นการพัฒนาการบริหารหรือการปรับปรุงการบริหารของหน่วยงาน
4. มีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ (Goal or Objective) เพื่อการพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นหรือเจริญขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ของประชาชน
5. เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ได้วางแผนหรือกำหนดทิศทางเปลี่ยนแปลงไว้ล่วงหน้า (Planned Change)
6. เป็นกระบวนการ (Process) โดยกระบวนการมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ มีขั้นตอนในการดำเนินงาน มีการดำเนินงานหรือมีกิจกรรม มีระบบ และถูกกฎหมาย
7. เน้นการลงมือปฏิบัติจริง หรือเน้นกิจกรรมพัฒนาต่าง ๆ (Actions or Activities)
8. เป็นการบริหารงานราชการทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน (Internal and External Administration)
9. เป็นการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน แผนงาน และโครงการต่าง ๆ (policy, plan, program, project)
10. เป็นการปฏิบัติงานที่ให้ความสำคัญทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการบริหาร (Economic, Social, Political, And Administrative Aspects)
11. การปฏิบัติงานต้องตอบสนองความต้องการของประชาชน (Serve People Needs)
12. เป็นการพัฒนาเฉพาะด้านเฉพาะเรื่อง (Sectoral Development) เช่น พัฒนาเมือง พัฒนาชนบท หรือการพัฒนาเศรษฐกิจ

จากการทบทวนวรรณกรรมเรื่องการบริหารการพัฒนาสรุปได้ว่า การบริหารการพัฒนาเกิดจากองค์ประกอบของการพัฒนาการบริหาร การพัฒนาในด้านต่าง ๆ และมักจะเกิดมาจากประเทศที่เจริญแล้วแล้วนำหลักการมาประยุกต์ใช้กับประเทศที่กำลังพัฒนา เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพด้อยพัฒนาไปสู่สภาพที่พัฒนาและการบริหารพัฒนายังหมายถึงการบริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการพัฒนา โดยการปรับปรุง การจัดกระบวนการของการปฏิบัติการ (Action) หรือเป็นกิจกรรม (Activity) หรือการบริหารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาต่าง ๆ ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานตามนโยบาย หรือแผนหรือแผนงาน หรือโครงการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิบัติงานตามแผนงานพัฒนาทั้งหลาย (Development Programs) ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การพัฒนาระบบราชการ ปรับปรุงประสิทธิภาพ

หรือขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน การปรับปรุง โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ กระบวนการบริหาร ตลอดจนบุคลากรของหน่วยงาน เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหาร

การจัดเตรียมสภาพแวดล้อม โครงสร้าง กระบวนการ และพฤติกรรมการบริหารของหน่วยราชการและข้าราชการให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศหรือการพัฒนาการบริหาร เป็นองค์ประกอบหลักประการแรกของการบริหารการพัฒนาเพราะ การพัฒนาการบริหารเป็นการเพิ่มสมรรถนะทางการบริหารให้เพียงพอที่จะรองรับภารกิจของการบริหารการพัฒนาได้

1. ความหมายของการพัฒนาการบริหาร

การพัฒนาการบริหารนั้น มีความหมายที่ใกล้เคียงกัน จะแตกต่างกันบ้างก็เฉพาะประเด็นปลีกย่อยเท่านั้น ดังรายละเอียดข้างล่างนี้

ไวส์ (Weiss, 1973, pp. 195-196) การปรับปรุงฝ่ายบริหาร (Administrative Improvement) หมายถึงการปรับปรุงผู้บริหารในส่วนที่เกี่ยวกับความมีเหตุผล ความสามารถในการเป็นผู้นำ ความคิดที่เป็นระบบ การเสริมสร้างทักษะในการคิด ความสามารถในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และการกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์

ไซเด็น และไซเด็นทรอฟ (Caiden & Siedentorf, 1982, pp. 89-90) การพัฒนาตนเองเสียใหม่ (Revitalization) หมายถึง กระบวนการของการริเริ่มและการเผชิญหน้ากับความเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นในอันที่จะทำให้องค์กรยังคงมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพใหม่ ๆ สามารถแก้ปัญหา เรียนรู้จากประสบการณ์และเคลื่อนไปสู่วุฒิภาวะขององค์กรมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ไรท์คิดเป็นที่น่าสังเกตว่า การพัฒนาตนเองเสียใหม่นี้เป็นการพัฒนา หรือ ปฏิรูปตน โดยปราศจากความช่วยเหลือ หรือแทรกแซงจากภายนอก ดังนั้นการพัฒนาตนเองเสียใหม่จึงเป็นที่รู้จักกันในนามของ Self Reform หรือ Self Renewal

ติน ปรัชญพฤทธิ (2527, หน้า 51-52) ได้ให้ความหมายว่าการพัฒนาองค์กร (Organization Development) หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหามองค์การโดยมุ่งที่จะให้องค์กรมีความเปลี่ยนแปลงตามที่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า โดยใช้ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกหรือภายในหน่วยงานเอง สำหรับขั้นตอนของการพัฒนาองค์กรนั้น รวมถึง ขั้นตอนหาสาเหตุของปัญหา การวางแผนดำเนินงานซึ่งหมายถึง ขั้นตอนเตรียมและจัดทำกลยุทธ์เพื่อการเปลี่ยนแปลง โครงสร้าง และพฤติกรรมกรปฏิบัติกรให้เป็นไปตามกลยุทธ์ที่วางไว้ และการประเมินผล

2. เนื้อหาของการพัฒนาการบริหาร

ติน ปรัชญพฤทธิ (2528, หน้า 100) การพัฒนาการบริหารครอบคลุมถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ สภาพแวดล้อม (รวมทั้งบรรยากาศการบริหารและคุณภาพชีวิตในการทำงาน) โครงสร้าง

กระบวนการและพฤติกรรมการบริหารที่เอื้อต่อการพัฒนา อันได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างทางการบริหาร, การพัฒนากระบวนการการบริหาร, การพัฒนาวัฒนธรรมองค์การ

2.1 การพัฒนาโครงสร้างทางการบริหาร

โครงสร้างทางการบริหารนับว่ามีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมการบริหารอยู่ไม่น้อย หลักการของการจัดโครงสร้างทางการบริหารประกอบด้วย การแบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบและมอบให้แต่ละบุคคลกระทำ กับการสอดประสานหน้าที่ความรับผิดชอบที่แบ่งแยกไปแล้วนั้นให้มีการประสานงานและความกลมกลืน การแบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบและมอบให้แต่ละบุคคลกระทำก็เพื่อสะดวกแก่การติดตามประเมินผลและการส่งข้อมูลย้อนกลับว่าใครรับผิดชอบอะไร และปฏิบัติงานได้ดีมากน้อยเพียงใด ส่วนการสอดประสานหน้าที่ความรับผิดชอบที่แบ่งแยกไปแล้วนั้นให้มีการประสานงานและความกลมกลืนก็เพื่อโน้มน้าวการปฏิบัติงานทั้งหมดให้เป็นไปตามทิศทางที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ หรือเอื้อต่อการพัฒนาประเทศ โครงสร้างทางการบริหารแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบใหญ่ ๆ ด้วยกัน ดังนี้ (ดิน ปรัชญพฤทธิ, 2528, หน้า 101-102)

2.1.1 โครงสร้างทางการบริหารในรูปแบบ 1 จะพบเห็นได้ในหน่วยราชการทั่ว ๆ ไปซึ่งมีหัวหน้าที่มีอำนาจสูงสุดเพียงคนเดียว

2.1.2 โครงสร้างทางการบริหารในรูปแบบ 2 จะพบเห็นได้ในรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีหัวหน้าที่มีอำนาจสูงสุดหลายคน (คณะกรรมการบริหาร)

2.1.3 โครงสร้างทางการบริหารในรูปแบบ 3 จะพบเห็นได้ในมหาวิทยาลัย ซึ่งผู้บังคับบัญชาเป็นหัวหน้าแต่ในทางนิรนัย ส่วนลูกน้องเป็นผู้บังคับบัญชาในทางพฤตินัย

2.1.4. โครงสร้างทางการบริหารในรูปแบบ 4 จะเป็นแบบผสม คือมีทั้งรูปแบบ 1-2 และ 3 อยู่ในหน่วยงานเดียวกัน ส่วนจะเลือกใช้รูปแบบใดขึ้นอยู่กับกาลเทศะ อย่างไรก็ดี รูปแบบของโครงสร้างทางการบริหารข้างต้นนั้น มีทั้งข้อดีและข้อเสีย และแต่ละรูปแบบก็เหมาะสมกับงาน แต่ละประเภท

2.2 การพัฒนากระบวนการการบริหาร

ทอมส์สัน (Thompson, 1967, p. 15-17) การพัฒนากระบวนการ การบริหารการพัฒนากระบวนการ การบริหารมุ่งที่จะขจัดจุดดุดันของการไหลของงาน การย่นระยะเวลาเดินทางของงาน และการทำงานให้ง่ายเข้าทั้งนี้เพื่อเพิ่มสมรรถนะขององค์การที่จะสนองตอบเป้าหมายการพัฒนาของประเทศ เช่นเดียวกันกับการพัฒนาโครงสร้างทางการบริหาร อย่างไรก็ดี การพัฒนากระบวนการการบริหารดังกล่าวนี้ มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างทางการบริหารและเทคโนโลยีที่องค์การกำลังใช้อยู่เป็นอันมากที่ว่าการพัฒนากระบวนการ การบริหารมีความสัมพันธ์ การพัฒนาโครงสร้างทางการบริหารนั้น อธิบายได้ว่า หากองค์การตัดสินใจเลือกใช้รูปแบบ

โครงสร้างทางการบริหารรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งใน 4 รูปแบบข้างต้น กระบวนการการบริหารก็จะเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ยกตัวอย่างเช่น การส่งข่าวสารจากลูกน้องไปยังหัวหน้าตามโครงสร้างทางการบริหารตามรูปแบบ 1 จะกินเวลามากกว่าตามรูปแบบ 3 เป็นต้น ส่วนที่ว่า การพัฒนากระบวนการบริหารมีความสัมพันธ์กับเทคโนโลยี ก็สามารถอธิบายได้โดยนัยเดียวกัน กล่าวคือ หากองค์กรตัดสินใจใช้เทคโนโลยีระบบสายพาน (Long-Linked Technology) กระบวนการบริหารก็ต้องดำเนินไปตามขั้นตอน 1-2-3 จะข้ามขั้นตอนไม่ได้ หากองค์กรตัดสินใจใช้เทคโนโลยีที่มุ่งให้บุคคลสองฝ่ายมาพบปะเพื่อทำธุรกิจกัน (Mediating Technology) เช่น เครื่องถอนเงินอัตโนมัติ (ATM) กระบวนการบริหารก็อาจจะสั้นเข้า หากแต่ละฝ่ายได้ดำเนินการตามกติกาที่ได้ตกลงกันไว้ล่วงหน้า หรือถ้าหากองค์กรตัดสินใจที่จะใช้เทคโนโลยีที่ละเอียดครบครัน (Intensive Technology) เช่น เครื่องมือเครื่องใช้ของแพทย์ที่จัดรวมไว้ที่เดียวกันในโรงพยาบาล กระบวนการบริหารก็สามารถสั้นสุดลง ณ จุดเดียวเท่านั้น

2.3 การพัฒนาวัฒนธรรมองค์การ

เฮอริงเกล โซกุล และ วู้ดแมน (Hellriegel, Slocum, & Woodman, 1995, p. 479) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวัฒนธรรมองค์การ ดังนี้

2.3.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์การ สมาชิกในองค์การสามารถรับรู้ได้จากประวัติศาสตร์ หรือเรื่องราวขององค์กรนั้น ๆ ในอดีต เพื่อเป็นบรรทัดฐานและแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไปในอนาคต

2.3.2 วัฒนธรรมองค์การช่วยส่งเสริมความผูกพันของสมาชิกในองค์การ มีความรู้ที่ก้าวร้าวภายใต้ปรัชญาและค่านิยมที่ทุกคนยอมรับ และพยายามปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายในที่สุด

2.3.3 วัฒนธรรมองค์การเป็นการกำหนดมาตรฐานของพฤติกรรมในการควบคุมสมาชิกในองค์การให้มีพฤติกรรมและการปฏิบัติในแนวทางที่พึงปรารถนา

2.3.4 วัฒนธรรมองค์การจะมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานและการผลิตโดยตรง

2.3.5 วัฒนธรรมองค์การเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเอกลักษณ์ขององค์กร ทำให้สมาชิกได้รู้ถึงลักษณะเด่น ๆ และค่านิยมขององค์กร ถ้าหากยังมีการกำหนดวัฒนธรรมที่เด่นชัดมาก ก็จะทำให้สมาชิกได้รับรู้ถึงแนวทางการปฏิบัติขององค์กร ได้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งทำให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรมากยิ่งขึ้น

แฮนดี้ (Handy, 1978, p. 23) และติน ปรัชญพฤทธิ (2552 หน้า 75) ได้แบ่งวัฒนธรรมองค์การออกเป็น 4 ประเภท คือ 1) วัฒนธรรมองค์การแบบ Zeus เน้นการยึดแบบฉบับการทำงาน

ของนายเป็นหลัก 2) วัฒนธรรมองค์การแบบ Apollo เน้นการยึดระเบียบกฎเกณฑ์ของทางราชการเป็นหลัก 3) วัฒนธรรมจัดการแบบ Althena เน้นการยึดระเบียบการทำงานเป็นทีม/ การปรึกษาหารือ และการบริหารงานโครงการเป็นหลัก และ 4) วัฒนธรรมองค์การแบบ Dionysus เน้นการทำงานที่มีพื้นฐานของการทำงานอย่างอิสระและเปิดโอกาสให้พนักงานมีเสรีภาพในการปฏิบัติงานและถูกควบคุมน้อยลง

จากวรรณกรรมที่ได้ทบทวนมาข้างต้นสรุปได้ว่า การพัฒนาการบริหาร เป็นการให้ความสำคัญในด้านสภาพแวดล้อมซึ่งรวมถึงบรรยากาศการบริหารและคุณภาพชีวิตในการทำงาน ด้านโครงสร้างการบริหาร ซึ่งมี 4 รูปแบบใหญ่ ได้แก่ โครงสร้างที่มีผู้มีอำนาจสูงสุดเพียงคนเดียว โครงสร้างที่มีผู้มีอำนาจสูงสุดหลายคน โครงสร้างที่ผู้บังคับบัญชาเป็นหัวหน้าทางนิตินัย และมีลูกน้องเป็นผู้บังคับบัญชาในทางพฤตินัย และโครงสร้างแบบผสมผสาน ด้านกระบวนการการบริหาร แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ กระบวนการการบริหารแบบสายพาน แบบหมุนเชื่อม และแบบเข้มน ด้านวัฒนธรรมองค์การ ซึ่งช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานขององค์การ

3. แนวทางการพัฒนาการบริหาร

ดิน ปรัชญพฤกษ์ (2550, หน้า 106-107) แนวทางการพัฒนาการบริหารนั้น อาจแยกพิจารณาได้เป็นสองด้านคือ ด้านมหภาค และจุลภาค

3.1 ด้านมหภาค สำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารทางด้านมหภาคนั้นยังมีการถกเถียงกันว่า การพัฒนาการบริหารนั้นควรจะมีคุณสมบัติหรือไม่สมมูลกับระบบอื่น ๆ เช่น ระบบการเมือง และกลุ่มผลประโยชน์มากน้อยเพียงใด ฝ่ายหนึ่งเช่น ริกซ์ (Riggs, 1970, pp. 6, 21) เห็นว่าในการพัฒนาการบริหารนั้น ไม่ควรจะให้ระบบราชการมีอำนาจมากเกินไป เพราะจะทำให้ระบบและฝ่ายอื่น เช่น พรรคการเมือง ระบบเลือกตั้ง ฝ่ายนิติบัญญัติ และกลุ่มผลประโยชน์อื่น ๆ ถูกครอบงำโดยระบบราชการและอ่อนแรงลง ฉะนั้นจึงควรที่จะพัฒนาพรรคการเมือง ระบบเลือกตั้ง ฝ่ายนิติบัญญัติ และกลุ่มผลประโยชน์ให้มีพลังทัดเทียมกับระบบราชการเพื่อคอยถ่วงอำนาจและตรวจสอบซึ่งกันและกัน ฝ่ายนี้ได้ชื่อว่า ฝ่ายทฤษฎีหน่วยการปกครอง การบริหารที่สมดุล (Balanced Polity) ส่วนอีกฝ่ายหนึ่ง คือฝ่ายทฤษฎีหน่วยการปกครองการบริหารที่ไม่สมดุล (Unbalanced Polity) อันมีเฟอร์เรล เฮดี้ (Ferrel Heady) และจอห์น เคนเนธ กัลเบรธ (John Kenneth Galbraith) เป็นแกนกลาง ริกซ์ (Riggs, 1970, pp. 6, 21) เชื่อว่า การพัฒนาการบริหารไม่จำเป็นจะต้องมีลักษณะสมดุลกับระบบหรือฝ่ายอื่น ๆ ถ้าระบบการบริหารของประเทศที่กำลังพัฒนาประเทศใดความพร้อมที่จะรับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาก็ควรจะให้ความช่วยเหลือทันที เพื่อที่จะกระตุ้นให้ระบบราชการในประเทศนั้น ๆ มีสมรรถนะในการบริหาร ในอันที่จะส่งสินค้าและบริการให้แก่ประชาชนได้ อย่างไรก็ดี ในระยะหลังนี้ แทนที่นักวิชาการจะมาถกเถียงกันว่าควร

พัฒนาเพื่อเพิ่มอำนาจให้ระบบการเมือง หรือระบบการบริหารมากน้อยเพียงใด ก็ดูเหมือนว่าทั้งสองฝ่ายจะพบกันครึ่งทางโดยมีการประนีประนอมว่า ระบบการเมืองและการบริหารควรมีเอกภาพ (Unity) คือ เดินเคียงบ่าเคียงไหล่กัน โดยไม่ถือว่างานใดเป็นงานของระบบการเมือง และงานใดเป็นงานของระบบบริหารเหมือนแต่ก่อน ตรงกันข้ามระบบราชการควรมีประสิทธิภาพทางด้านเทคนิค และมีความรับผิดชอบทางการเมืองไปพร้อม ๆ กันด้วย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า การพัฒนาการบริหาร แม้ว่าจะทำให้ระบบราชการมีอำนาจมากขึ้นก็ตาม แต่ระบบราชการก็ต้องพร้อมที่จะให้ฝ่ายการเมืองเข้ามาตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของตนได้ทุกเมื่อ

3.2 ด้านจุลภาค แนวทางการพัฒนาการบริหารอาจครอบคลุมถึงการพัฒนา

โครงสร้าง กระบวนการ และพฤติกรรมทางการบริหาร

3.2.1 แนวทางการพัฒนาโครงสร้างทางการบริหาร อาจจะทำให้หลายวิธีกล่าวคือ

3.2.1.1 ทำการวิเคราะห์วิจัยเพื่อดูว่าโครงสร้างทางการบริหารในปัจจุบันเอื้อหรือขัดขวางการบริหารการพัฒนาที่มากน้อยเพียงใด

3.2.1.2 หลังจากการวิเคราะห์วิจัยแล้ว ถ้าพบว่าโครงสร้างทางการบริหารเดิมยังไม่เพียงพอต่อการที่จะปฏิบัติภารกิจของการบริหารการพัฒนาได้ ก็จำเป็นจะต้องสร้างหรือพัฒนา “หน่วยงานสร้างชาติ” ขึ้นมา เพื่อรับผิดชอบงานใหม่ ๆ เหล่านี้เช่น เชนเดล และเพียน (Chandler & Plano, 1982, p. 194)

3.2.1.3 การพัฒนาโครงสร้างทางการบริหาร อาจจะทำให้ได้โดยการจัดองค์การแมทริกซ์ (Matrix Organization) กล่าวคือ เป็นรูปแบบหนึ่งขององค์การที่ประกอบด้วยทีมผู้เชี่ยวชาญ เพื่อดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง ในขณะที่เดียวกันก็ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารที่คอยทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานมากกว่าผู้บังคับบัญชา องค์การแมทริกซ์ดังกล่าวนี้ บางทีก็เรียกว่าองค์การโครงการพัฒนา (Project Organizations) ซึ่งโครงการพัฒนานี้ อาจจะเป็นโครงการพัฒนาเอกเทศ เช่น โครงการพัฒนาหุบเขาเทนเนสซี โครงการพัฒนาภูมิภาค หรือโครงการพัฒนาซึ่งเป็นหน่วยงานสนามอื่น ๆ ซึ่งพยายามดึงเอาจุดการตัดสินใจให้ไปอยู่ในระดับที่ต่ำสุดเท่าที่จะทำได้ นิวตัน (Newton, 1988, p. 102)

3.1.1.4 การพัฒนาโครงสร้างทางการบริหาร อาจพิจารณาในแง่ของขนาดขององค์การว่าขนาดไหนจึงจะเหมาะสมกับภารกิจที่รับผิดชอบอยู่นั้นก็คือ จะต้องไม่ใหญ่โตจนเกินไปจนยากแก่การบริหาร หรือไม่เล็กจนเกินไปจนทำอะไรไม่ได้

3.1.1.5 การพัฒนาโครงสร้างทางการบริหารเพื่อรองรับการบริหารการพัฒนา ควรจะต้องเน้นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปรัชญาการบริหารการพัฒนาก็คือ ประชาธิปไตยแบบรากหญ้า (Grass Roots Democracy)

3.1.1.6 การพัฒนาโครงสร้างทางการบริหารควรเน้นการประสานงานในแนวนอนเท่า ๆ กับในแนวตั้ง เนื่องจากการบริหารการพัฒนาจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากสหสาขาวิชา สหอาชีพ และสหสถาบัน ฉะนั้นการประสานงานโดยอำนาจบังคับบัญชา อาจจะต้องเสริมด้วยการประสานงานโดยการบริหารเพื่อการพัฒนา การแสวงหาความเห็นพ้องต้องกันระหว่างฝ่ายสายช่วยอำนาจและฝ่ายสายงานหลัก การประสานงานโดยการปล่อยหรือหยักทรัพยากรเอาไว้ การประสานงานโดยการเจรจาประนีประนอม และการประสานจากเบื้องล่างซึ่งประชากรเป้าหมายได้รับความช่วยเหลือจากหลาย ๆ หน่วยงาน ทอริงตัน และฮอลล์ (Torrington & Hall, 1987, pp. 348-351)

3.1.1.7 การพัฒนาโครงสร้างทางการบริหารควรทำไปพร้อม ๆ กับการออกแบบงาน ซึ่งการออกแบบงาน (Work of Job Design) ก็คือการกำหนดรายการจำเพาะเกี่ยวกับเนื้อหาวิธีปฏิบัติงาน และความสัมพันธ์ระหว่างงานต่าง ๆ เพื่อที่จะสามารถสนองต่อความต้องการทั้งทางด้านองค์การ เทคโนโลยี สังคม และความต้องการส่วนตัวของผู้ปฏิบัติงานเอง และวัตถุประสงค์ของการออกแบบงาน ก็เพื่อให้บุคคลมีมูลเหตุจูงใจในการทำงานด้วยความพึงพอใจ และมีผลงานที่ดีอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ยอเดอร์ และสตัดด์โคอาร์ (Yoder & Staudohar, 1984, p. 11)

3.1.1.8 การพัฒนาโครงสร้างทางการบริหาร ควรคำนึงถึงหลักการบริหารงานบุคคล และการแรงงานสัมพันธ์ (PAIR PA = Personnel Administration, IR = Industrial Relations) ทั้งนี้ก็เพราะในระหว่างที่มีการนำเอาโครงการพัฒนามาปฏิบัติกัน หากมีการหยุดชะงักหรือการนัดหยุดงานย่อมทำให้กระทบกระเทือนต่อตารางเวลาการพัฒนา และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเป็นอันมาก คอร์ตเทน (Korten, 1984, p. 341)

3.1.1.9 การพัฒนาโครงสร้างทางการบริหาร ควรยึดแนวทางของ “องค์การกลยุทธ์” (Strategic Organization) นั่นก็คือ การจัดโครงสร้างและการกิจขององค์การที่สามารถสนองความต้องการของประชาชน แต่ในขณะเดียวกันก็อำนวยความสะดวกให้สมาชิกขององค์การมีความเจริญเติบโตไปพร้อม ๆ กันด้วย

3.2 แนวทางการพัฒนากระบวนการการบริหาร แนวทางการพัฒนากระบวนการบริหารอาจพิจารณาได้เป็นหลายแนวทาง

3.2.2.1 ความพยายามที่จะทำให้เส้นทางเดินของงานสั้นเข้าทั้งแนวตั้งและแนวนอน ทั้งนี้ก็เพื่อประหยัดทรัพยากรทางการบริหาร

3.2.2.2 การพยายามทำงานให้ง่ายเข้า

3.2.2.3 การกระจายอำนาจออกไปยังหน่วยต่าง ๆ คอนเยอร์ (Conyers, 1983, pp. 101-102) ที่อยู่เบื้องล่างเพื่อลดความแออัดของภารกิจของงานที่ส่วนกลาง (Deconcentration) และบางทีก็มอบอำนาจให้หน่วยล่างอย่างเด็ดขาดไปเลย (Devolution) อย่างไรก็ดี ก่อนที่จะกระจายอำนาจไปยังเบื้องล่างนั้นหน่วยงานพัฒนาจำเป็นจะต้องรวมอำนาจให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้เสียก่อน มิฉะนั้นจะก่อให้เกิดปัญหาในการติดตามและประเมินผลงานในภายหลัง

3.3 การพัฒนาวัฒนธรรมองค์การ

กรีซ สีสันธิ (2538, หน้า 188) การปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรจะเป็นไปในทิศทางหรือรูปแบบใดขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมขององค์กรนั้น หากวัฒนธรรมองค์กรมีความเหมาะสมย่อมจะส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล วัฒนธรรมองค์กรจึงมีความสำคัญต่อองค์กรเป็นอย่างยิ่งซึ่ง ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของวัฒนธรรมองค์การ ดังนี้

วัฒนธรรมองค์กรที่แข็งแกร่ง คือ กฎ ระเบียบที่ไม่เป็นทางการที่บอกบุคลากรว่าควรประพฤติตนอย่างไร การที่เขารู้สึกว่าองค์กรคาดหวังสิ่งใดบุคลากรจะใช้เวลาในการตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ น้อยลง ในองค์กรที่วัฒนธรรมไม่แข็งแกร่ง บุคลากรจะเสียเวลาในการค้นหาว่าควรทำอะไร ควรทำอะไร นอกจากนี้องค์กรที่มีวัฒนธรรมที่แข็งแกร่งจะช่วยลดอัตราการลาออกหรือการเข้าร่วมงานอย่างฉาบฉวยของพนักงานใหม่ได้ ดังนั้นวัฒนธรรมที่แข็งแกร่งจึงมีผลต่อการปฏิบัติงาน และความสำเร็จขององค์กรอย่างยิ่ง

สำหรับผู้บริหารระดับสูง จะต้องไม่มองข้ามอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อคนหรือมองข้ามบทบาทของตนเองในการสร้างและหล่อหลอมวัฒนธรรม วัฒนธรรมองค์กรที่เป็นอยู่อาจเป็นวัฒนธรรมเก่าที่มีความหมายมีความผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หรือเป็นวัฒนธรรมที่แตกแยก ไม่เป็นที่เข้าใจตรงกัน วัฒนธรรมที่มีอยู่อาจสร้างความหมายที่ชัดเจน หรืออาจทำให้เกิดความสับสน อาจเป็นวัฒนธรรมที่มุ่งมั่นแข็งแกร่งหรือเป็นวัฒนธรรมที่เย็นชืด การที่ผู้บริหารรู้และเข้าใจวัฒนธรรมองค์กรที่เป็นอยู่จะทำให้ผู้บริหารชี้ชัดได้ว่า เหตุใดองค์กรจึงประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว และจะนำมาซึ่งการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จต่อไป

จากวรรณกรรมที่ได้ทบทวนมาข้างต้นสรุปได้ว่า วัฒนธรรมองค์กรเป็นสิ่งสำคัญที่จะกำหนดรูปแบบการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรในทุกๆระดับ หากมีวัฒนธรรมที่แข็งแกร่ง สิ่งที่ดีตามมาคือความเข้มแข็ง และความสำเร็จขององค์กร ในทางกลับกันหากมีวัฒนธรรมที่อ่อนแอ สิ่งที่ดีตามมาคือความล้มเหลวขององค์กรเช่นกัน

4. ปัญหาของการพัฒนาการบริหาร

การพัฒนาการบริหารมีปัญหาหลายประการด้วยกัน ดังนี้ (ดิน ประชญพฤทธิ, 2551 หน้า 117-122)

1. รัฐบาลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการบริหารอาจจะสำรวจปัญหาไม่พบ หรือแม้จะพบแล้ว แต่ให้ความสำคัญแก่ปัญหาเหล่านั้นน้อยเกินไป และแม้แต่ในการแก้ปัญหา ก็อาจจะแก้ผิดประเภท หรือผิดระดับ

2. ประการที่สอง การพัฒนาการบริหารมักจะมุ่งพัฒนาเฉพาะ โครงสร้างและกระบวนการของการบริหารมากเกินไป จนลืมพัฒนาพฤติกรรมของบุคคลกรให้สามารถปฏิบัติงานในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้ บาร์นาร์ด (Barnard, 1968)

3. การพัฒนาการบริหารไม่ได้กระทำพร้อม ๆ กันทุกระดับ ในอันที่จะแก้ปัญหาโรคชนิดหนึ่งที่ เรียกว่า “โรคขาดการโน้มน้าวจิตใจของคณงาน โดยฝ่ายจัดการ ขาดการติดต่อ และขาดความตั้งใจและเต็มใจของคณงานที่จะทำงานให้กับหน่วยงาน” (“Inducement-Communication-Contribution Syndrome”) โรคชนิดนี้เกิดจากสาเหตุที่สำคัญสามประการด้วยกัน กล่าวคือ

3.1 ฝ่ายบริหารมิได้ตั้งใจและเต็มใจที่จะ โน้มน้าวจิตใจให้คนทำงานอย่างเต็มที่หรือ Inducement Problem

3.2 คณงานซึ่งแม้จะได้รับการโน้มน้าวจิตใจเป็นอย่างดีแล้วแต่ก็ยังไม่ตั้งใจ และเต็มใจที่จะปฏิบัติงานให้กับองค์กร หรือ Contribution Problem

3.3 ถึงแม้ว่าฝ่ายบริหารจะได้โน้มน้าวจิตใจให้คณงานปฏิบัติงานเป็นอย่างดีแล้วและถึงแม้ว่าคณงานก็ตั้งใจ และเต็มใจที่จะปฏิบัติงานเป็นอย่างดีก็ตาม แต่การบริหารงานก็ยังมีปัญหาในเรื่องการติดต่อสื่อสารหรือ Communication Problem เพราะบุคคลกรระดับกลางมิได้ตั้งใจและเต็มใจที่จะทำหน้าที่เป็นหมุดเชื่อมหรือการสื่อข้อความระหว่างฝ่ายบริหาร และฝ่ายคณงานเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้การพัฒนาการบริหารจะกระทำเพียงจุดใดจุดหนึ่งหาไม่ได้จะต้องทำไปพร้อม ๆ กัน

4. การนำเอาเทคโนโลยีจากต่างประเทศเข้ามาช่วยในการพัฒนาการบริหารมิได้นำเข้ามาให้ครบวงจรทั้งทางด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) คือระดับสติปัญญา ทางด้านทัศนคติพิสัย หรือเจตคติพิสัย หรือเจตคติพิสัย (Affective Domain) คือระดับทัศนคติที่ดี หรือมีศรัทธาต่อเทคโนโลยีเหล่านั้น และทางด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) นั่นก็คือไม่เพียงแต่เราจะต้องมีความรู้และทัศนคติที่ดีต่อเทคโนโลยีเหล่านั้นเท่านั้น แต่จะต้องสามารถประยุกต์เทคโนโลยีเหล่านั้นให้เข้ากับสภาพแวดล้อมด้วย ลีวิท (Leavitt, 1986, p. 3)

5. การพัฒนาการบริหาร มักจะมุ่งแสวงหาคำตอบมากกว่าการตั้งคำถามที่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการบริหารอาจจะต้องเน้นการแสวงหาคำถามที่ถูกต้องมากกว่าการ

แสวงหาคำตอบที่ถูกต้องต่อคำถามที่ค่อนข้างผิดพลาด (Path Finding) เฉพาะอย่างยิ่งคำถามที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาของประเทศเราเองมากกว่าที่จะต้องพึ่งความช่วยเหลือจากต่างประเทศทั้งหมด อัลมอนต์ และ โปเวล (Almond & Powell, 1966, pp. 2-11)

6. การพัฒนาการบริหารมิได้มุ่งที่จะเพิ่มสมรรถนะหรือความสามารถทางการบริหาร เพื่อให้สามารถเป็นเครื่องมือของการพัฒนาในทุก ๆ ด้านอย่างแท้จริง สมรรถนะดังกล่าวนี้มีดังต่อไปนี้คือ

6.1 สมรรถนะทางการสกัดเอาทรัพยากรทางการบริหารมาใช้ (Extractive Capabilities) เช่น การเก็บภาษีอากรเพื่อนำมาใช้ในการบริหารและพัฒนาประเทศ

6.2 สมรรถนะทางการควบคุมดูแลพฤติกรรมของประชาชน (Regulative Capabilities) เช่น การควบคุมดูแลให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเสมอหน้ากัน

6.3 สมรรถนะทางการแจกจ่ายทรัพยากรแก่ประชาชน (Distributive Capabilities) เช่น การแจกจ่ายสินค้าและบริการให้ประชาชนอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

6.4 สมรรถนะทางการเป็นสัญลักษณ์เพื่อให้ประชาชนมีความรู้สึกว่าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Symbolic Capabilities) เช่น การแสดงให้เห็นว่า รัฐ ประเทศ และรัฐบาลสามารถดูแลความเป็นปึกแผ่นของประเทศชาติ และเชิญชวนให้ประชาชนยึดถือสัญลักษณ์เดียวกัน เช่น การเคารพธงชาติโดยพร้อมเพรียงกัน เป็นต้น

6.5 สมรรถนะที่จะสนองตอบความต้องการของประชาชน (Responsive Capabilities) ทั้งในยามสันติ และสงคราม

7. ปัญหาของการพัฒนาการบริหารอีกประการหนึ่งที่สร้างความยุ่งยากใจให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องคือ ขนาดของระบบราชการ และสัดส่วนของจำนวนข้าราชการต่อประชากร ซึ่งการพัฒนาการบริหารอาจจะต้องนำปัจจัยเหล่านี้มาพิจารณาด้วย

8. ในการพัฒนาการบริหาร ผู้ที่เกี่ยวข้องอาจจะละเลย มิได้คำนึงถึงคำเตือนที่ท่านผู้รู้ได้กล่าวไว้ใน “กฎการบริหาร” แฮนด์ (Handy, 1978, p. 23) และ ดิน ปรชญพฤทธิ (2552, หน้า 75) ใช้แนวคิดของแบ่งวัฒนธรรมองค์การออกเป็น 4 ประเภท คือ 1) วัฒนธรรมองค์การแบบ Zeus 2) วัฒนธรรมองค์การแบบ Apollo 3) วัฒนธรรมจัดการแบบ Althena และ 4) วัฒนธรรมองค์การแบบ Dionysus ในด้านโครงสร้าง ดิน ปรชญพฤทธิ (2550, หน้า 101-102) ได้แบ่งโครงสร้างองค์การมี 5 แบบ คือ โครงสร้างระบบราชการ แบบรัฐวิสาหกิจ แบบมหาวิทยาลัย แบบการบริหารโครงการ และแบบผสมผสาน ด้านกระบวนการ และเทคโนโลยี ทอมส์สัน (Thompson, 1967, pp. 15-17) ได้แบ่งกระบวนการและเทคโนโลยีออกเป็น 3 ประเภท คือ 1. Long-Linked Process/Technology กระบวนการ/เทคโนโลยีแบบระบบสายพานหรือราชการ 2. Mediating Process/

Technology กระบวนการ/ เทคโนโลยีที่บริษัทฯเป็นหมุดเชื่อม และ 3. Intensive Process/
Technology กระบวนการ/ เทคโนโลยีแบบสหสาขา

จากวรรณกรรมที่ได้ทบทวนมาข้างต้นสรุปได้ว่า การพัฒนาการบริหารเกี่ยวข้องกับ การพัฒนาโครงสร้างทางการบริหาร การพัฒนากระบวนการการบริหาร และการพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งการพัฒนาการบริหารจะแบ่งออกได้เป็น 2 แนวทาง ได้แก่ ด้านมหภาคและด้านจุลภาค และการพัฒนาอาจจะเกิดปัญหาในหลายด้าน ได้แก่ ผู้ที่รับผิดชอบการพัฒนาการบริหารสำรวจไม่พบปัญหาหรือให้ความสำคัญกับปัญหาน้อยเกินไป การพัฒนาการบริหารอาจจะมุ่งพัฒนาเฉพาะ โครงสร้างและกระบวนการของการบริหารมากเกินไป การพัฒนาการบริหารไม่ได้กระทำพร้อมกัน ในทุกระดับ มีการนำเทคโนโลยีจากต่างประเทศเข้ามาช่วยในการพัฒนาการบริหารไม่ได้นำเข้ามา ให้ครบวงจร การพัฒนาการบริหารมุ่งแสวงหาคำตอบมากกว่าการตั้งคำถามที่ถูกต้อง การพัฒนาการบริหารไม่ได้มุ่งที่จะเพิ่มสมรรถนะทางการบริหารอย่างแท้จริงการพัฒนาการบริหารทำให้เกิด ความยุ่งยากใจกับผู้ที่เกี่ยวข้อง และในการพัฒนาการบริหารผู้ที่เกี่ยวข้องอาจจะละเลยไม่ได้คำนึงถึง คำเตือนจากผู้รู้

แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ

การจัดทำบริการสาธารณะ (Public Service) นับได้ว่าเป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของรัฐที่ต้องจัดทำให้กับประชาชน (จันจิรา เอี่ยมมยุรา, 2529, หน้า 5-6) จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับบริการสาธารณะในประเทศไทย พบได้ว่าการแบ่งภารกิจของรัฐที่เป็นบริการ สาธารณะออกเป็นสองประเภท คือ ภารกิจพื้นฐานและภารกิจลำดับรอง

ภารกิจพื้นฐาน (Primary Function) ได้แก่ การป้องกันมิให้เกิดข้อพิพาทและยุติข้อพิพาทที่เกิดขึ้นแล้วหรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยและรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศนั่นเอง โดยความมั่นคงปลอดภัยนี้มีอยู่ด้วยกันสองลักษณะ คือ ความมั่นคงปลอดภัยภายในชุมชนและความมั่นคงปลอดภัยจากการประทุษร้ายอันมีแหล่งที่มาจากภายนอก ชุมชนความมั่นคงปลอดภัยภายในชุมชนหมายความว่าความมั่นคงปลอดภัยจากการละเมิดต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของเอกชนแต่ละคนทั้งที่จงใจและไม่จงใจ การรักษาความมั่นคงปลอดภัยภายในชุมชนนั้นกระทำได้ด้วยการจัดการให้มีตำรวจ การรักษาเสถียรภาพในทางเศรษฐกิจของประเทศและการรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นต้น ส่วนความมั่นคงปลอดภัยจากการประทุษร้ายอันมีแหล่งที่มาจากภายนอกประเทศ หมายถึง การประทุษร้ายซึ่งอาจเกิดจากความจงใจ เช่น ในกรณีที่อุตสาหกรรมภายในรัฐต้องล้มละลายเนื่องจากการทุ่มตลาดสินค้าจากต่างประเทศ ทำให้สินค้าต่างประเทศมีราคาถูกกว่าสินค้าที่ผลิตภายในประเทศมาก ถึงขนาดสินค้าที่ผลิตภายในประเทศจำหน่ายไม่ออกก็ได้ ซึ่งการรักษาความมั่นคงปลอดภัยจาก

การประทุษร้ายจากภายนอกประเทศนั้นกระทำได้โดยสร้างแสนยานุภาพทางทหาร ทำสนธิสัญญา และเจริญสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศ ตลอดจนเจรจาตกลงกับต่างประเทศเกี่ยวกับการค้า เป็นต้น

ภารกิจลำดับรอง (Secondary Function) ได้แก่ การส่งเสริมสวัสดิภาพ ตลอดจนการกระจายความมั่นคงของชาติไปยังประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมทางสังคมรัฐส่งเสริมสวัสดิภาพของราษฎรทั้งในทางกายภาพและจิตใจ รัฐประกันเงื่อนไขแห่งการครองชีพขั้นต่ำของราษฎรทุกคน เช่น ให้บริการการศึกษา การรักษาพยาบาล การขนส่งคมนาคม การพักผ่อนหย่อนใจ ส่งเสริมการเล่นกีฬาเพื่อให้ราษฎรมีสุภาพแข็งแรง ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประกันการว่างงาน คุ้มครองการบริโภคของราษฎร เป็นต้น ภารกิจดังกล่าวข้างต้นที่รัฐต้องจัดทำนี้ เรียกอีกนัยหนึ่งว่า บริการสาธารณะ (Public Service)

1. ความหมายของบริการสาธารณะ

ภารกิจของรัฐที่เรียกกันในปัจจุบันว่าเป็นบริการสาธารณะนั้นเกิดขึ้นในประเทศไทยมาเป็นเวลานานแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายฉบับใดให้คำนิยามของคำว่า “บริการสาธารณะ” เอาไว้อย่างชัดเจน

1.1 ประยูร กาญจนกุล (2538, หน้า 108) ความหมาย ในประเทศไทยนั้นคำว่าบริการสาธารณะได้มีผู้พยายามให้ความหมายไว้หลายคน แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากรูปแบบและเหตุผลในการให้คำจำกัดความหรือความหมายของคำว่าบริการสาธารณะแล้ว พบว่า คำจำกัดความหรือความหมายทั้งหลายต่างก็ได้รับอิทธิพลมาจากศาสตราจารย์ ดร.ประยูร กาญจนกุล ที่ได้ให้ความหมายของคำว่าบริการสาธารณะไว้ในหนังสือ “กฎหมายการปกครอง” บริการสาธารณะหมายถึง กิจกรรมที่อยู่ในความอำนาจการหรืออยู่ในความควบคุมของฝ่ายปกครองที่จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน

1.2 นันทวัฒน์ บรมานันท์ (2547, หน้า 161) องค์กรประกอบ จากความหมายของคำว่าบริการสาธารณะดังกล่าวข้างต้น สามารถแยกองค์ประกอบของบริการสาธารณะออกมาได้ 2 ประการ คือ

1.2.1 บริการสาธารณะเป็นกิจกรรมที่อยู่ในความอำนาจการหรือความควบคุมของฝ่ายปกครอง ลักษณะที่สำคัญที่สุดของการบริการสาธารณะ คือ ต้องเป็นกิจกรรมที่รัฐจัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน นั่นก็คือเป็นกิจกรรมที่อยู่ในความอำนาจการของรัฐ แต่เนื่องจากปัจจุบันภารกิจของรัฐมีมากขึ้น กิจกรรมบางอย่างต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดทำสูง ใช้เงินลงทุนสูง หรือใช้บุคลากรจำนวนมากมาจัดทำซึ่งรัฐก็ไม่มีความพร้อมที่จะทำ ดังนั้น จึงเกิดการมอบบริการสาธารณะอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของรัฐให้บุคคลอื่นซึ่งอาจเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งเมื่อรัฐมอบหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะให้บุคคลอื่นทำแล้ว บทบาทของ

รัฐในฐานะผู้จัดทำหรือผู้อำนวยการก็จะเปลี่ยนไปเป็นผู้ควบคุม โดยรัฐจะเข้าไปควบคุมมาตรฐานของบริการสาธารณะ ควบคุมความปลอดภัยรวมทั้งควบคุมอัตราค่าบริการ ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้รัฐประโยชน์ตอบแทนมากที่สุดและเดือดร้อนน้อยที่สุด

1.2.2 บริการสาธารณะจะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณะประโยชน์ ความต้องการส่วนรวมของประชาชนอาจแบ่งได้เป็นสองประเภท คือ ความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่อย่างสุขสบายและความต้องการที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปลอดภัย ดังนั้น บริการสาธารณะที่รัฐจัดทำจึงต้องมีลักษณะที่สนองความต้องการของประชาชนทั้งสองประการดังกล่าวข้างต้นนี้ กิจการใดที่รัฐเห็นว่ามี ความจำเป็นต่อการอยู่อย่างปลอดภัยหรือการอยู่อย่างสบายของประชาชนรัฐก็จะต้องเข้าไปจัดทำกิจการนั้น และนอกจากนี้ ในการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐ รัฐไม่สามารถจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดได้ รัฐจะต้องจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนทุกคนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

2. หลักเกณฑ์ในการจัดทำบริการสาธารณะ

ในการจัดทำบริการสาธารณะนั้นมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ (วันเพ็ญ ส่งเสริมทรัพย์, 2539, หน้า 7-8)

2.1 บริการสาธารณะต้องดำเนินการไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง บริการสาธารณะเป็นกิจการที่มีความจำเป็นแก่การดำรงชีวิตของประชาชน ประชาชนทุกคนมีความต้องการในกิจการบริการสาธารณะอยู่ตลอดเวลา และฝ่ายปกครองเองก็มีหน้าที่ที่จะต้องจัดทำบริการสาธารณะให้ดำเนินไปอย่างปกติโดยต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ดังนั้น การจัดทำบริการสาธารณะของฝ่ายปกครองจึงไม่สามารถดำเนินการเป็นช่วง ๆ โดยไม่มีความสม่ำเสมอและต่อเนื่องได้

หลักในเรื่องที่ว่าบริการสาธารณะต้องมีความสม่ำเสมอและต่อเนื่องมิได้ใช้เฉพาะกับบริการสาธารณะที่จัดทำโดยรัฐเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการที่เอกชนผู้ได้รับมอบอำนาจจากฝ่ายปกครองให้จัดทำบริการสาธารณะแทนไม่ว่าจะเป็นการมอบอำนาจโดยผลของกฎหมายหรือโดยสัญญาก็ตาม และหากเอกชนผู้จัดทำบริการสาธารณะดำเนินกิจการบริการสาธารณะไปอย่างไม่สม่ำเสมอหรือไม่ต่อเนื่อง เอกชนผู้จัดทำบริการสาธารณะนั้นก็จะต้องถูกลงโทษตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขของสัญญาเช่นกัน ส่วนเอกชนผู้ได้รับประโยชน์จากการบริการสาธารณะย่อมมีสิทธิเรียกร้องให้ฝ่ายปกครองจัดการแก้ไขบริการสาธารณะที่ขัดข้องนั้นเพื่อให้ดำเนินไปตามปกติได้ เพราะฝ่ายปกครองย่อมต้องรับผิดชอบในส่วนนี้

2.2 บริการสาธารณะที่จัดทำขึ้นต้องให้เอกชนมีสิทธิได้รับประโยชน์โดยเท่าเทียมกัน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน (พ.ศ. 2540) ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 30 ว่า บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน บริการสาธารณะเป็น

กิจการที่รัฐจัดทำขึ้น โดยอาศัยอำนาจทางกฎหมาย ดังนั้น ประชาชนจึงต้องมีสิทธิและโอกาสได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะหรือเข้าสู่บริการสาธารณะอย่างเท่าเทียมกันรัฐจะจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะไม่ได้

2.3 การจัดทำบริการสาธารณะจะต้องปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของประชาชนตลอดเวลา ในการจัดทำบริการสาธารณะนั้น ฝ่ายปกครองสามารถแก้ไขปรับปรุงบริการสาธารณะได้โดยไม่ต้องรับความยินยอมจากบุคคลใด เพราะฝ่ายปกครองมีอำนาจตามกฎหมายที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ฝ่ายเดียวเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยในการปรับปรุงบริการสาธารณะของฝ่ายปกครองนั้น ฝ่ายปกครองจะต้องทำโดยคำนึง ความจำเป็นในการรักษาประโยชน์สาธารณะอยู่เสมอ และจะต้องปรับปรุงให้เข้ากับวิวัฒนาการของความต้องการส่วนรวมของประชาชน โดยการแก้ไขปรับปรุงการจัดทำบริการสาธารณะดังกล่าว ต้องทำโดยกฎหมายหรือมีกฎหมายให้อำนาจกระทำได้ และแม้ว่าการแก้ไขเปลี่ยนแปลงบริการสาธารณะนั้นจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งก็ตาม บุคคลนั้นจะอ้างสิทธิที่เคยได้รับจากบริการสาธารณะมาขัดขวางการเปลี่ยนแปลงบริการสาธารณะโดยกฎหมายไม่ได้

3. ผู้ที่มีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะ

แต่เดิมนั้น บริการสาธารณะเป็นกิจการที่อยู่ในอำนาจการจัดทำของรัฐ แต่ต่อมาเมื่อมีการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้น จึงได้มีการมอบบริการสาธารณะบางประเภทให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปจัดทำ หรือในบางกรณีรัฐ (ส่วนกลาง) อาจร่วมกันจัดทำบริการสาธารณะกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (สิริพร มณีทัศน์, 2538, หน้า 26)

3.1 บริการสาธารณะที่จัดทำโดยรัฐ บริการสาธารณะที่อยู่ในอำนาจรัฐจะต้องเป็นบริการสาธารณะที่มีความสำคัญต่อความเป็นเอกภาพของรัฐ ซึ่งต้องพิจารณาถึงลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ

3.1.1 เป็นภารกิจที่ประชาชนทั่วทั้งประเทศมีส่วนได้เสียเหมือน ๆ กัน จึงต้องมีองค์กรกลางเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั่วทั้งประเทศเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ

3.1.2 เป็นภารกิจที่รัฐสามารถจัดทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า กล่าวคือ เป็นกิจการที่ต้องอาศัยงบประมาณและวิธีการในการดำเนินงานระดับสูง จึงต้องใช้งบประมาณของรัฐในการดำเนินการเพื่อเหตุผลในเรื่องของความประหยัด

สิริพร มณีทัศน์ (2538, หน้า 26-27) จากหลักเกณฑ์ทั้งสองประการดังกล่าวจะเห็นได้ว่า บริการสาธารณะที่อยู่ในอำนาจรัฐจะได้แก่ บริการสาธารณะที่เป็นภารกิจพื้นฐาน (Primary

Function) ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั่นเอง บริการสาธารณะที่อยู่ในอำนาจรัฐอาจแบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. หน้าที่ในการป้องกันประเทศเพื่อให้เกิดความสงบสุข และความมั่นใจแก่ประชาชนของรัฐที่จะได้รับการคุ้มครอง จากฝ่ายปกครองว่าจะไม่ถูกรัฐอื่นเข้ามารุกรานทำลายล้างชีวิตและทรัพย์สิน เช่น กิจการทหารหรือตำรวจตระเวนชายแดน รวมทั้งอำนาจในการประกาศสงครามกับรัฐอื่นด้วย

2. หน้าที่ในด้านการรักษาความสงบภายใน จะต้องจัดให้มีระบบกระบวนการยุติธรรมและระบบควบคุมสังคม (Social Control) ให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเยียวยาเมื่อถูกละเมิดหรือรบกวนสิทธิของประชาชนในรัฐซึ่งต้องดำเนินการคาบเกี่ยวกัน ในท้องถิ่นแต่ละแห่งทั่วประเทศ เช่น กิจการตำรวจซึ่งจำเป็นต้องมีการดำเนินการคาบเกี่ยวกันหลาย ๆ พื้นที่ แต่ไม่รวมถึงกิจการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในท้องถิ่น เช่น กิจการตำรวจท้องถิ่น เป็นต้น

3. หน้าที่ในการรักษาความมั่นคงและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เป็นภารกิจที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่รัฐมีอำนาจในการจัดทำ เช่น การกำหนดหลักเกณฑ์รายละเอียดเกี่ยวกับเงินตราและการรักษาเสถียรภาพของเงินตรา เป็นต้น

4. หน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนในรัฐเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เช่น กิจการด้านการทูต เป็นต้น

นอกจากนี้ อำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐยังหมายความรวมถึงหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะที่เป็นภารกิจลำดับรอง (Secondary Function) ซึ่งโดยทั่วไปภารกิจลำดับรองนี้รัฐสามารถกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นดำเนินการ ได้หากภารกิจนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับผลประโยชน์มหาชนของท้องถิ่น แต่หากภารกิจนั้นเป็นการดำเนินกิจการที่ครอบคลุม ทั้งประเทศ ก็จะต้องเป็นหน้าที่ของรัฐที่จัดทำ เช่น กิจการไปรษณีย์ การสื่อสารคมนาคม ประเภทต่าง ๆ เป็นต้น

3.2 บริการสาธารณะที่จัดทำโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ บริการสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสอดคล้องกับความต้องการของคน ในท้องถิ่น ได้แก่ บริการสาธารณะที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ (สิริพร มณีภักดิ์, 2538, หน้า 28)

3.2.1 เป็นกิจการที่เป็นไปเพื่อสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นนั้นที่สามารถแยกออกหรือมีลักษณะแตกต่างไปจากท้องถิ่นอื่น เช่น การกำจัดขยะมูลฝอย การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ การจัดการศึกษาขั้นต้น การกำจัดน้ำเสียในชุมชน การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

3.2.2 เป็นกิจการที่ใกล้ชิดกับคนในท้องถิ่น อันได้แก่ การให้บริการที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของคนในท้องถิ่น เช่น การฉาปนกิจ การจัดให้มีน้ำสะอาด ไฟฟ้า การดูแลที่สาธารณะ ในเขตท้องถิ่น เป็นต้น

3.3 บริการสาธารณะที่รัฐร่วมกันจัดทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบริการสาธารณะบางประเภทที่รัฐและท้องถิ่นต้องร่วมกันดูแลโดยมีการแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการ ทั้งนี้ เนื่องมาจากการบริการสาธารณะดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์มหาชนและประโยชน์ของคนในท้องถิ่น เช่น การจัดการศึกษา ความต้องการบริการทางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นความต้องการของคนส่วนรวมทั้งประเทศ รัฐจึงต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ซึ่งเป็นมาตรฐานการศึกษาของคนในประเทศ ในขณะที่เดียวกันการศึกษาในชั้นประถมก็เป็นความต้องการของคนในท้องถิ่นแต่ละแห่งที่มีความแตกต่างกันไป ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของท้องถิ่นที่จะจัดทำในส่วนนี้ ส่วนการศึกษาระดับสูงขึ้นไปเป็นการจัดกิจการที่ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมากและบุคคลที่มีความรู้ความสามารถระดับสูง จึงเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องทำ เป็นต้น (สิริพร มณีภักดิ์, 2538, หน้า 31-32)

จากรรณกรรมที่ได้ทบทวนมาข้างต้นสรุปได้ว่า บริการสาธารณะเป็นภารกิจสำคัญของรัฐที่ต้องจัดทำให้กับประชาชน โดยผู้จัดทำบริการสาธารณะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ตามลักษณะของบริการสาธารณะในแต่ละประเภทประกอบด้วย

1. รัฐเป็นผู้จัดทำบริการสาธารณะ สำหรับภารกิจที่ประชาชนทั่วประเทศมีส่วนได้ส่วนเสียเหมือน ๆ กัน และภารกิจที่รัฐสามารถจัดทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า ภารกิจดังกล่าวนี้รัฐจะเป็นผู้จัดทำ อาทิ ภารกิจในการป้องกันประเทศ ภารกิจในการรักษาความมั่นคงและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ กิจการด้านการทูต เป็นต้น

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำบริการสาธารณะ สำหรับบริการสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น รัฐจะมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำภารกิจดังกล่าว อาทิ การจัดให้มีและบำรุงรักษาถนนหนทางและทางระบายน้ำ การกำจัดขยะมูลฝอย การจัดให้มีน้ำสะอาด ไฟฟ้า เป็นต้น

3. รัฐร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำบริการสาธารณะสำหรับบริการสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับทั้งประโยชน์ของมหาชนและประโยชน์ของคนในท้องถิ่น ภารกิจดังกล่าวรัฐจะต้องร่วมกันดูแล โดยแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการ อาทิ การจัดการศึกษา รัฐจะเป็นผู้กำหนดมาตรฐานการศึกษาและเป็นผู้จัดการศึกษาในระดับสูง ส่วนการศึกษาขั้นพื้นฐานรัฐจะมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำ

การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในต่างประเทศ

1. การกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศฝรั่งเศส

นันทวัฒน์ บรมานันท์ (2544, หน้า 58-60) ประเทศฝรั่งเศสจัดให้มีการบริหารประเทศ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น การปกครองส่วนท้องถิ่นของ ประเทศฝรั่งเศสในปัจจุบันมี 3 ระดับ (3-tier) ได้แก่ เทศบาล (Commune) จังหวัด (Department) และภาคหรือมณฑล (Region) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

1.1 เทศบาล (Commune) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขั้นพื้นฐานของประเทศ ฝรั่งเศสมีทั้งหมด 36,736 เทศบาล ในจำนวนนี้มี 22,000 เทศบาล ที่มีประชากรต่ำกว่า 500 คน และ 10,000 เทศบาล มีประชากรต่ำกว่า 2,000 คน แต่ก็มีเทศบาลขนาดใหญ่ เช่น Paris, Lyons และ Marseille มีประชากรมากกว่า 1 ล้านคน ดังนั้น บริการของเทศบาลจึงแตกต่างกันไปตามขนาดและ จำนวนประชากร สำหรับบริการขั้นพื้นฐานของเทศบาล มีดังต่อไปนี้

1.1.1 ถนนหนทาง

1.1.2 สุวีตติการสังคม

1.1.3 การสุขภาพอนามัยของประชาชน เช่น การจัดเก็บขยะ น้ำประปา เป็นต้น

1.1.4 เทศพาณิชย์ เช่น ตลาดสด การขนส่ง เป็นต้น

1.1.5 สิ่งอำนวยความสะดวกด้านวัฒนธรรม เช่น โรงเรียนดนตรี หอประชุม โรงมหรสพ เป็นต้น

1.2 จังหวัด (Department) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับที่สูงกว่าเทศบาล และเป็นหน่วยงานของส่วนภูมิภาคด้วยในขณะเดียวกัน และมีพื้นที่เดียวกัน ปัจจุบันมีทั้งหมด 100 จังหวัด แต่ละจังหวัดมีประชากรตั้งแต่ 70,000 คน ไปจนถึง 2.5 ล้านคน สำหรับหน้าที่ ความรับผิดชอบหรือบริการของจังหวัด ในฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีดังต่อไปนี้

1.2.1 ถนน ซึ่งได้แก่ ถนนที่เรียกว่า Main Roads

1.2.2 การศึกษา ซึ่งได้แก่ Junior High Schools

1.2.3 การนันทนาการและวัฒนธรรม

1.3 ภาคหรือมณฑล (Region) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใหม่ที่สุดของ ประเทศฝรั่งเศส (จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายกระจายอำนาจในปี ค.ศ. 1986) ในปัจจุบันมีทั้งหมด 26 ภาคเหนือหรือมณฑล

ที่มาของการจัดตั้งภาคเหนือมณฑลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เนื่องมาจาก รัฐบาลเห็นว่าจังหวัดเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เล็กเกินไปสำหรับเป็นฐานในการพัฒนา

เศรษฐกิจ จึงเห็นควรรวมหลาย ๆ จังหวัดขึ้นเป็นภาคหรือมณฑลจะเหมาะสมกว่า โดยแบ่งออกเป็น 26 ภาคเหนือหรือมณฑล (รวมดินแดนโพ้นทะเล จำนวน 4 แห่งด้วย)

สำหรับอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของภาคหรือมณฑล ในฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องในด้านการพัฒนา ซึ่งได้แก่

- 1.3.1 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- 1.3.2 การพัฒนาด้านสุขภาพอนามัยและบริการทางสังคม
- 1.3.3 การพัฒนาด้านวัฒนธรรมและวิทยาศาสตร์
- 1.3.4 การบริหารการจัดการในพื้นที่

2. การกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศสหราชอาณาจักร

ประเทศสหราชอาณาจักร ได้มีการแบ่งภาระหน้าที่ของท้องถิ่นออกเป็นแบบ 2 ระดับ

(Two-tier) คือระดับเมือง (Counties) และระดับอำเภอ (Districts) หรือระดับเขต (Regions) ยกเว้นในเกาะเล็ก ๆ ซึ่งมีภาระหน้าที่ไม่มากนัก จะใช้รูปการปกครองท้องถิ่นแบบระดับเดียว (Unitary or Single-tier) ในเขตมหานครลอนดอน ได้แบ่งออกเป็น 32 เขตเมือง (Boroughs) และนครลอนดอน (City of London) ซึ่งในแต่ละสภาของท้องถิ่นจะรับผิดชอบในการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ของตนทั้งหมด

สภาท้องถิ่นในเมืองใหญ่ ๆ (Metropolitan Councils) อีก 6 เมือง จะมีแต่สภาอำเภอ (จำนวน 36 แห่ง) ไม่มีสภาเมือง ดังนั้น ในการให้บริการอย่างจำเป็นจะต้องครอบคลุมพื้นที่มากกว่าพื้นที่ของแต่ละเขตเมือง (Borough) และแต่ละอำเภอ (District) ซึ่งได้แก่

1. การกำจัดขยะ (เฉพาะในบางพื้นที่)
2. การป้องกันอัคคีภัย รวมทั้งการป้องกันฝ่ายพลเรือน
3. การขนส่งสาธารณะ (นอกมหานครลอนดอน)

หน้าที่และบริการของการปกครองส่วนท้องถิ่น ในปัจจุบันสภาเมืองในประเทศสหราชอาณาจักร จะรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning)
2. การวางแผนการขนส่ง (Transport Planning)
3. การทางหลวง (Highways)
4. การออกกฎระเบียบการจราจร (Traffic Regulation)
5. การศึกษา (Education)
6. การคุ้มครองผู้บริโภค (Consumer Protection)
7. การกำจัดขยะ (Refuse Disposal)

8. การดับเพลิง (Fire Service)

9. การห้องสมุด (Libraries)

10. การให้บริการทางสังคม (Personal Social Service)

สำหรับสภาอำเภอจะรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. การอนามัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Health)

2. การจัดการด้านที่อยู่อาศัย (Housing)

3. การตัดสินใจและการวางแผนการดำเนินการในเรื่องของท้องถิ่น (Decisions on Most Local Planning Applications)

4. การจัดเก็บขยะ (Refuse Collection)

ทั้งสภาเมืองและสภาอำเภอมีอำนาจในการให้บริการในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. การพิพิธภัณฑ (Museums)

2. การจัดให้มีห้องแสดงภาพศิลป์ (Art Galleries)

3. การจัดให้มีสวนสาธารณะ (Parks)

การให้บริการดังกล่าวข้างต้นนั้น จะมีการตกลงกันว่าสภาเมืองหรือสภาอำเภอจะเป็นผู้ให้บริการ ทั้งนี้เพื่อมิให้เกิดการให้บริการซ้ำซ้อนกัน ในกรณีที่มีการจัดให้มีสภาท้องถิ่นแบบชั้นเดียวในเขตพื้นที่นอกเมืองใหญ่ ๆ (Non-metropolitan Areas) สภาท้องถิ่นดังกล่าวจะรับผิดชอบในการให้บริการที่เป็นหน้าที่ของสภาเมืองและสภาตำบล

ส่วนสภาท้องถิ่นในเมืองใหญ่ สภาอำเภอจะรับผิดชอบในการให้บริการทุกอย่าง ยกเว้นการตำรวจ การดับเพลิง และการขนส่งสาธารณะ ตลอดจนการกำจัดขยะ (เฉพาะในบางพื้นที่)

สำหรับในเขตมหานครลอนดอนนั้น เขตเมืองของกรุงลอนดอน (London Borough) บรรษัทของนครลอนดอน (Corporation of City of London) จะรับผิดชอบในการให้บริการเช่นเดียวกับสภาอำเภอในเมืองใหญ่ ๆ เว้นแต่ การตำรวจ จะรับผิดชอบโดยกำลังตำรวจของมหานครลอนดอน (London's Metropolitan Police Force) และการขนส่งสาธารณะจะรับผิดชอบโดยการขนส่งของกรุงลอนดอน (London Transport)

3. ภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

ภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศเยอรมนีทำหน้าที่อย่างกว้างขวาง แต่หน้าที่เหล่านั้นมิใช่ต้องทำตลอดทุกเรื่อง แต่เปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปตามความเชื่อของสังคมและแบบแผนทางเศรษฐกิจ ในแง่กฎหมายแล้ว หน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น

อาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ หน้าที่ความรับผิดชอบโดยแท้ (หน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติ) และ หน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย

ภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มีดังต่อไปนี้ (ปรัชญา เวสารัชช์, 2543, หน้า 27)

3.1 หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่นโดยแท้

หน้าที่ในกลุ่มประเภทนี้ ถือเป็นหน้าที่ปกติที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องดำเนินการตามธรรมชาติงานของท้องถิ่น หน้าที่ส่วนนี้อาจแบ่งออกเป็นหน้าที่ที่เลือกดำเนินการตามหน้าที่ที่ต้องดำเนินการ (Voluntary and Mandatory Self-Government Tasks)

3.1.1 หน้าที่ที่เลือกดำเนินการ

หน้าที่ที่เลือกดำเนินการได้ตามความสนใจหรือสมัครใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นหน้าที่ที่ไม่ถูกบังคับให้ต้องปฏิบัติ เช่น ท้องถิ่นอาจสร้างโรงพยาบาล พิพิธภัณฑ์ สนามกีฬา หรือหอประชุมเทศบาล หรือไม่กี่ได้ รัฐบาลมลรัฐไม่มีสิทธิเข้ามาแทรกแซง

3.1.2 หน้าที่ที่ต้องดำเนินการ

หน้าที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการก็คือเรื่องที่มีกฎหมายสหพันธ์หรือกฎหมายมลรัฐกำหนดให้ต้องกระทำ เช่น ต้องจัดหาน้ำและพลังงานให้ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการอย่างไรนั้นเป็นเรื่องของคนไม่ว่าจะจัดหาเองหรือจ้างมา ดำเนินการแต่ต้องทำให้แน่ใจว่าประชาชนมีน้ำและพลังงาน หน้าที่ที่ต้องดำเนินการที่สำคัญ ได้แก่

3.1.2.1 การจัดให้มีน้ำประปา ไฟฟ้า ความร้อน แก๊ส

3.1.2.2 การจัดให้มีบริการบำบัดน้ำเสียและกำจัดสิ่งปฏิกูล

3.1.2.3 การวางผังเทศบาลโดยกำหนดว่าเขตใดเป็นเขตที่อยู่อาศัย เขตการพาณิชย์ และเขตอื่น ๆ (ผังการใช้ประโยชน์จากที่ดิน) ทั้งนี้ หน้าที่ของการวางผังเมืองคือ ควบคุมพัฒนาการของการกระจายและใช้ประโยชน์จากที่ดิน การกำหนดเขตพื้นที่ การก่อสร้าง การพัฒนาที่ดิน การกำหนดแหล่งเพาะปลูก และการกำหนดมาตรการประสานระหว่างภาครัฐและเอกชนในเรื่องการก่อสร้าง การทำผังการใช้ที่ดินและดูแลแบบแปลนการก่อสร้าง

3.1.2.4 การกำหนดนโยบายที่ดิน ซึ่งรวมไปถึงเรื่องของโฉนดที่ดิน และกระบวนการซื้อขายถ่ายโอน โดยหลักการแล้ว เจ้าของที่ดินมีสิทธิที่จะก่อสร้างในที่ดินของตน อย่างไรก็ดี สิทธินี้ถูกจำกัดหากเป็นไปได้เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นระเบียบในการก่อสร้างภายในเทศบาล เทศบาลอาจมีการกำหนดให้มีการบังคับซื้อที่ดินเอกชนบางรายได้ตาม โครงการก่อสร้างสาธารณะสำคัญ

3.1.2.5 การก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนท้องถิ่น พื้นที่สีเขียว สวนสาธารณะ และฌาปนสถาน

3.1.2.6 การก่อสร้างและดำเนินกิจการกีฬาและสังคม

3.1.2.7 การดำเนินกิจการทางวัฒนธรรมและการศึกษา ซึ่งรวมไปถึง การก่อสร้างหรือบำรุงรักษาด้วยตนเอง หรือส่งเสริมกิจกรรมทางวัฒนธรรมและการศึกษาเอกชน

3.1.2.8 การก่อสร้างและดำเนินกิจการ โรงพยาบาลและบ้านผู้สูงอายุ

3.1.2.9 การขนส่งสาธารณะในท้องถิ่น

3.1.2.10 การก่อสร้างและบำรุงรักษา โรงเรียน

3.1.2.11 การดำเนินกิจการหน่วยป้องกันและเผชิญอัคคีภัย

3.1.2.12 การส่งเสริมเศรษฐกิจ

3.2 หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมาย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับมอบหมายจากสหพันธ์และมลรัฐตามกฎหมาย ให้ดำเนินกิจการของหน่วยปกครองระดับสูงขึ้นไป โดยเฉพาะในเรื่องงานทะเบียนราษฎรต่าง ๆ โดยมลรัฐควบคุมและส่งเสริมการดำเนินการส่วนนี้ผ่านการกำกับดูแล แนะนำ หรืออาศัย ผู้เชี่ยวชาญสนับสนุนกิจกรรมที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับมอบจากหน่วยการปกครอง ระดับสูง ได้แก่

3.2.1 ความมั่นคงทั่วไป

3.2.2 สัญชาติ การลงทะเบียน หนังสือเดินทาง

3.2.3 สำนักงานนายทะเบียนและสถานภาพการเป็นพลเมือง

3.2.4 กิจการพาณิชย์

3.2.5 การก่อสร้าง

3.2.6 การดูแลสุขภาพ งานสัตวแพทย์

3.2.7 การจราจรทางถนน

3.2.8 การลงทะเบียนยานยนต์และภาษียานยนต์

3.2.9 การออกกฏระเบียบเกี่ยวกับน้ำและการเพาะปลูกบนที่ดิน

3.2.10 การเลือกตั้งสภาระดับสหพันธรัฐและมลรัฐ

3.2.11 กิจการสังคม การดูแลผู้เยาว์

3.2.12 การปกป้องและบำรุงรักษาอนุสาวรีย์ทางประวัติศาสตร์

3.2.13 งานสถิติ

3.2.14 ป่าไม้และการประมง

การจัดสรรหน้าที่และความรับผิดชอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอำนาจ
ที่ของแต่ละมลรัฐจะกำหนด เนื่องจากความแตกต่างทางด้านกฎหมายของแต่ละมลรัฐ อาจทำให้
ภารกิจหน้าที่บางอย่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแตกต่างกันไปด้วย

4. ภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศญี่ปุ่น

หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน
ท้องถิ่นนั้น ๆ การบริหารและการจัดการสวนสาธารณะ ถนน สะพาน แหล่งน้ำ สาธารณูปการ และ
บริการขนส่งภายในท้องถิ่น การจัดตั้งห้องสมุด โรงเรียน ทรัพยากรธรรมชาติ การพัฒนา
โรงพยาบาลและสถานพยาบาลของท้องถิ่น สวัสดิการของท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติ การพัฒนา
พื้นที่เพื่อการเกษตร การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ค่าเช่าและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในท้องถิ่นนั้น ๆ

การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศญี่ปุ่นในปัจจุบัน แยกออกเป็น 2 ระดับ (Two-tier)
คือ 1) ระดับตำบลเมือง และนคร และ 2) ระดับจังหวัด โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (ปรัชญา เวสารัชช์,
2542, หน้า 73-74)

4.1 การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบล เมือง และนคร (Villages, Towns and Cities)

4.1.1 ตำบล หรือมูระในภาษาญี่ปุ่น ส่วนใหญ่จะเป็นชนบทและเป็นสังคม
การเกษตรตำบลจะมีพื้นที่กว้างขวาง แต่ละตำบลจะประกอบด้วย หมู่บ้านหรือบุงรากุจำนวนหนึ่ง
และแต่ละหมู่บ้านจะประกอบด้วย 20-40 หลังคาเรือน หรือประมาณ 6-8 หมู่บ้าน ซึ่งตามกฎหมาย
แล้ว หมู่บ้านมิได้รับการยอมรับให้มีฐานะตามกฎหมายแต่อย่างใด ดังนั้น ตำบลจึงเป็นองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นที่เล็กที่สุดที่ได้รับการรับรองฐานะตามกฎหมาย ตำบลหนึ่ง ๆ จะมีประชากร
ตั้งแต่ 1,000-5,000 คน

4.1.2 เมือง หรือมาชิในภาษาญี่ปุ่น จะประกอบด้วย หมู่บ้านหลาย ๆ หมู่บ้าน
เช่นเดียวกับตำบล ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว เมืองจะตั้งอยู่บนแนวรางรถไฟหรือทางหลวงที่มีชุมชน
หนาแน่น รวมทั้งชุมชนที่มีกิจการอุตสาหกรรมและธุรกิจการค้าหนาแน่น ที่สามารถให้บริการแก่
ตำบลที่แวดล้อมเมืองได้เป็นอย่างดี

4.1.3 นคร นครจะมีขอบเขตความรับผิดชอบกว้างขวางกว่าเมืองและตำบล แต่
นครจำนวนไม่น้อยที่ครอบคลุมพื้นที่ที่เป็นชนบทจำนวนมาก ดังนั้น หน้าที่ของนครจึงรวมถึง
การบำรุงรักษาถนน การจัดการเกี่ยวกับสุขลักษณะหรือสุขาภิบาล การดำเนินการเกี่ยวกับการ
การสาธารณูปการและการบำรุงรักษาระบบชลประทานเพื่อการเกษตรด้วย

4.2 การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด (Prefecture)

การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด จะมีโครงสร้างและฐานะตามกฎหมายคล้าย ๆ กับโครงสร้างและฐานะตามกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลเมือง และนคร อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติแล้ว ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับต่าง ๆ

4.3 การปกครองของมหานครโตเกียว (Tokyo Metropolitan Government: TMG)

มหานครโตเกียว เป็นเมืองหลวงของประเทศ และเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ในปี ค.ศ. 1996 มีประชากร 11.8 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 10 ของประชากรทั้งประเทศ มหานครโตเกียวมีหลายบทบาท และในแต่ละบทบาทก็มีหน้าที่แตกต่างกันไป ดังนี้

4.3.1. ในฐานะที่เป็นจังหวัด (As a Prefecture) การดำเนินงานในฐานะที่เป็นจังหวัด ๆ หนึ่ง จะมีหน้าที่ในการให้บริการ ดังต่อไปนี้

4.3.1.1 การให้บริการที่ครอบคลุมในเขตพื้นที่ของจังหวัด เช่น การวางแผนพัฒนาจังหวัดในภาพรวม การซ่อมแซมและบำรุงรักษาถนน การซ่อมแซมสิ่งก่อสร้าง สาธารณะต่าง ๆ และการควบคุมน้ำท่วม เป็นต้น

4.3.1.2 การให้บริการที่เป็นบริการรวมของจังหวัด เช่น การศึกษาภาคบังคับ การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม กิจการตำรวจ การป้องกันโรคระบาด เป็นต้น

4.3.1.3 การสานงานต่าง ๆ เช่น การประสานงานกับนคร เมือง และตำบล ตลอดจน การประสานงานระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับต่าง ๆ

4.3.1.4 การสนับสนุนการให้บริการที่เกินความสามารถของนคร เมือง และตำบล เช่น การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อุปกรณ์ในการทดสอบและวิจัย การส่งเสริม อุตสาหกรรม เป็นต้น

4.3.2 ในฐานะที่เป็นนคร (As a City) การดำเนินงานในฐานะที่เป็นนครใหญ่นครหนึ่งก็มีหน้าที่จะต้องให้บริการเฉพาะด้านให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และการให้บริการที่เป็นหน้าที่หลักแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับนคร เมือง และตำบลด้วย บริการต่าง ๆ ดังกล่าวจะรวมถึง

4.3.2.1 การป้องกันอัคคีภัย (Fire-fighting)

4.3.2.2 การจัดการขยะ (Waste Management)

4.3.2.3 การจัดให้มีน้ำประปาและกำจัดน้ำเสีย (Water Supply and Sewerage)

4.3.3 ในฐานะที่เป็นเมืองหลวง (As a Capital) ในฐานะที่เป็นเมืองหลวง ซึ่งเป็นที่ตั้งของรัฐสภา (Diet) ศาลสูง (Supreme Court) กระทรวงและทบวงต่าง ๆ (Ministries and Agencies) จึงต้องจัดให้มีบริการตำรวจเพื่อรักษาความปลอดภัยสำหรับข้าราชการระดับสูงเป็นกรณี

พิเศษ การให้ความช่วยเหลือในการต้อนรับแขกผู้มีเกียรติจากต่างประเทศ และการดูแลบำรุงรักษาบรรยากาศของการเป็นเมืองหลวงของประเทศ

4.3.4 ในฐานะที่เป็นเทศบาล (As a of Municipalities) มหานคร โตเกียวได้ดำเนินการในการให้บริการในฐานะที่เป็นเทศบาลนั้น ได้แบ่งออกเป็นหน่วยงานบริหารย่อยออกเป็น 23 เขตพิเศษ (Special Wards) 27 นคร (Cities) 6 เมือง (Towns) และ 8 ตำบล (Villages)

5. ภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสาธารณรัฐเกาหลี

รูปแบบของการปกครองท้องถิ่นมี 2 รูปแบบได้แก่ รูปแบบทั่วไป (General From) และรูปแบบพิเศษ (Special From)

5.1 รูปแบบทั่วไป (General From) เป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่มีกระจายอยู่ทั่วประเทศเกาหลีใต้ ภายในการปกครองท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป สามารถแบ่งอีก 2 ระดับ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับบน (Upper-level) ได้แก่ จังหวัด (Province) หรือ Do และมหานคร (Metropolitan) ปัจจุบันเกาหลีใต้ทั้งหมดมี 9 จังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับล่าง (Lower-level) ได้แก่เมือง (City) และ Kun (County) ในปัจจุบันจังหวัดทั้ง 9 ของเกาหลีใต้มีเมือง และ Kun รวมกันทั้งสิ้น 158 แห่ง

5.2 รูปแบบพิเศษ (Special From) รูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่ถูกจัดตั้งขึ้นเป็นพิเศษ มีเพียงแห่งเดียวในเกาหลีใต้ คือ กรุงโซล (Seoul Special Metropolitan) ซึ่งเป็นเมืองหลวง

5.3 อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตารางที่ 1 อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
1. การรักษาไว้ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
2. การพัฒนาและปรับปรุงบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในพื้นที่	
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับบน	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับล่าง
3. กิจการในภาพกว้างของพื้นที่	ให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่
4. กิจการที่สร้างความเป็นเอกภาพในพื้นที่	อย่างใกล้ชิด
5. หน้าที่ประสานงาน และการตัดสินใจชี้ขาดระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในพื้นที่	
6. หน้าที่อื่นตามที่รัฐบาลกลางมอบหมาย	

1. ขอบเขตภารกิจหน้าที่ที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับบน (จังหวัดและมหานคร)
 - 1.1 มีหน้าที่ทำกิจกรรมที่อยู่ในระดับบน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างน้อย 2 แห่งขึ้นไป
 - 1.2 มีหน้าที่กำหนดมาตรฐานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในระดับล่างให้ปฏิบัติหรือดำเนินงานให้อยู่ในมาตรฐานเดียว
 - 1.3 มีหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับล่างและมีหน้าที่เป็นตัวเชื่อมประสานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับล่างด้วยกันเอง
 - 1.4 มีหน้าที่ทำกิจการที่ไม่เหมาะสมสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขนาดเล็ก
 - 1.5 มีหน้าที่ในการจัดตั้งรวมถึงบริหารจัดการสาธารณูปโภค และเครื่องอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ซึ่งกิจการเหล่านี้เหมาะสมสำหรับการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่งดำเนินการ
2. ขอบเขตภารกิจหน้าที่ที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับล่าง (เมือง-Kun-เขตปกครอง)
 - 2.1 มีหน้าที่ดำเนินกิจการที่เป็นการเฉพาะเจาะจงภายในพื้นที่นั้น ๆ เอง
 - 2.2 ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับบนตาม พ.ร.บ. Local Autonomy ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ. 1995 มาตรา 9 ได้ระบุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ใน 6 ประเภท ดังต่อไปนี้
 1. หน้าที่เกี่ยวกับการควบคุม จัดการ บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (11 ประการ)
 2. หน้าที่ที่เกี่ยวกับการสนับสนุนสวัสดิการและงานพลเรือน (10 ประการ)
 3. หน้าที่ที่เกี่ยวกับการสนับสนุนการอุตสาหกรรม รวมทั้งการเกษตร ป่าไม้และการค้า (14 ประการ)
 4. หน้าที่ที่เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น และบริหารสิ่งแวดล้อมเพื่อพลเมือง (15 ประการ)
 5. หน้าที่ที่เกี่ยวกับการสนับสนุนการศึกษา การกีฬา ศิลปวัฒนธรรม (5 ประการ)
 6. หน้าที่ที่เกี่ยวกับการป้องกันภัยพิพลเรือน (2 ประการ)

การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย

การกำหนดภารกิจและอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน มาตราที่ 16 และ 17 ได้แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะจัดแบ่งขนาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกเป็น 2 ขนาดอย่างชัดเจน ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก คือ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการสาธารณะทั้งหมด 31 เรื่อง (ตามมาตรา 16) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมีพื้นที่ซ้อนทับกับเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา

1. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 มาตรา 31 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการส่วนจังหวัดภายในเขตจังหวัดซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาล สุขาภิบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปอื่น ดังต่อไปนี้ (โกวิท พวงงาม, 2548, หน้า 129)

- 1.1 การรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
- 1.2 การศึกษา การทำนุบำรุงศาสนาและการส่งเสริมวัฒนธรรม
- 1.3 การสาธารณสุข
- 1.4 การป้องกันโรค การบำบัดโรค และการจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล
- 1.5 การจัดให้มีการบำรุงทางน้ำและทางบก
- 1.6 การจัดให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- 1.7 การรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ
- 1.8 การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- 1.9 การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- 1.10 การจัดให้มีโรงฆ่าสัตว์
- 1.11 การจัดให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- 1.12 การจัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 1.13 การจัดให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- 1.14 การจัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษา การพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะสวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมราษฎร
- 1.15 การบำรุงและการส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- 1.16 การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น
- 1.17 การจัดการคุ้มครองดูแล และหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินส่วนจังหวัด

1.18 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

1.19 การพาณิชย์

1.20 กิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ของราษฎรและท้องถิ่น หรือกิจกรรมอื่น ซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นกิจการส่วนจังหวัด

นอกจากอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัด ยังมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดและมอบให้ เช่นพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งกำหนดอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ด้วย

2. การประสานแผนพัฒนาจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) การประสานแผนพัฒนาจังหวัดของ อบจ. ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของงานตามอำนาจหน้าที่ของ อบจ. โดยเฉพาะการกำหนดให้ อบจ. มีอำนาจหน้าที่ประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด นอกจากนั้นการสนับสนุนและการประสานความร่วมมือกับราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ทั้งเทศบาล และ อบต. นับเป็นส่วนหนึ่งของอำนาจหน้าที่ของ อบจ. ในยุคปัจจุบัน (โกวิท พวงงาม, 2548, หน้า 138-139)

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงเป็นเรื่องการจัดทำแผนการประสานงานให้ความร่วมมือ และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก นอกจากนี้ยังทำหน้าที่จัดบริการสาธารณะในกิจการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กไม่อาจกระทำได้ ทั้งนี้เนื่องจากกิจการดังกล่าวเป็นกิจการที่ครอบคลุมพื้นที่หลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเรื่องที่ต้องการความร่วมมือจากหลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นเรื่องที่ต้องการความเป็นเอกภาพ และเป็นเรื่องที่เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กโดยกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกิจการสาธารณะทั้งหมด 29 เรื่องด้วยกัน (ตามมาตรา 17)

นอกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอีก คือ กรุงเทพมหานคร กฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่รวมกัน ยิ่งกฎหมาย พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (มีฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่) ตามมาตรา 17 ในการจัดระบบการบริหารสาธารณะไว้จำนวน 29 ประการ ซึ่งเห็นว่า มีลักษณะคล้ายคลึงและเหมือน ๆ กับหน้าที่ของเทศบาลและ องค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
2. การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น
3. การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
5. การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. การจัดการศึกษา
7. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
8. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
9. การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
10. การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
11. การจำกัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
12. การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
13. การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
14. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
15. การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเอง หรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
16. การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
17. การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง
18. การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
19. การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
20. การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
21. การขนส่งมวลชนและวิศวกรรมจราจร
22. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
23. การจัดให้มีระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัด
24. จัดทำกิจการใดเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขต และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

25. สนับสนุนหรือช่วยเหลือช่วยราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น
26. การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
27. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
28. จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
29. กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ตารางที่ 2 ภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะ

ภารกิจและอำนาจหน้าที่	อบจ.	เทศบาล			อบต.	กทม.	พัทยา
		ตำบล	เมือง	นคร			
1. จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด	/						
2. สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น	/						
3. ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่น	/						
4. แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่น	/						
5. จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทำ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกระทรวง	/						

หมายเหตุ: หน้าที่ที่กฎหมายระบุว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำ

ข้อมูลการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

แผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2550-2552 (แผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2550-2552 กองแผนและงบประมาณองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/ สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริม การลงทุน พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว และการขนส่ง

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี
สำหรับยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเชิงเทราได้บรรจุโครงการในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจไว้ในแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเชิงเทรา โดยมีรายละเอียดของโครงการ ดังนี้

1. โครงการในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเชิงเทรา ประจำปีงบประมาณ 2550 ประกอบด้วย

- 1.1 โครงการซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนน จำนวน 35 โครงการใน 11 อำเภอ 37 ตำบล
- 1.2 โครงการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน จำนวน 10โครงการ ใน 6 อำเภอ 10 ตำบล

2. โครงการในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเชิงเทรา ประจำปีงบประมาณ 2551 ประกอบด้วย

- 2.1 โครงการซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนน จำนวน 37 โครงการ ใน 11 อำเภอ 45 ตำบล
- 2.2 โครงการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน จำนวน 6 โครงการ ใน 5 อำเภอ 7 ตำบล
- 2.3 โครงการก่อสร้าง คูคลอง บำรุงรักษาแหล่งน้ำ จำนวน 2 โครงการ ใน 1 อำเภอ 2 ตำบล

3. โครงการในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทรา ประจำปีงบประมาณ 2552 ประกอบด้วย

3.1 โครงการซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนน จำนวน 28 โครงการ ใน 11 อำเภอ
37 ตำบล

3.2 โครงการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพานจำนวน 19 โครงการ
ใน 9 อำเภอ 19 ตำบล

หมายเหตุ: รายละเอียดโครงการในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ประจำปีงบประมาณ 2550-2552 ดังภาคผนวก ก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกชัย การวัฒน์ (2543, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการดำเนินงานและประสิทธิผลของนโยบายและแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการพื้นฐานเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพโดยทั่วไปของนโยบายและแผนพัฒนาเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยาโดยเน้นเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการพื้นฐาน เพื่อประเมินการดำเนินงานและประสิทธิผลของนโยบายและแผนพัฒนาเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา ปี 2542 ของประชาชน โดยเปรียบเทียบผลการประเมินการดำเนินงานและประสิทธิผลของนโยบายและแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการพื้นฐานเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา ของประชาชนที่มีอาชีพ การศึกษาและอายุต่างกัน โดยใช้การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานและประสิทธิผลในการให้บริการของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยาในด้านโครงการบริการด้านประปา การจัดหาเครื่องหมายจราจรและซ่อมแซมสัญญาณไฟจราจร การบริการปรับปรุง/ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ การปรับปรุงถนนหน้าพระเมรุ การวางท่อเมนประปา การก่อสร้างถนน โครงการวางท่อระบายน้ำ การสร้างสะพานผู้ประเมินส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกโครงการ ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานและประสิทธิผลของนโยบายและแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการพื้นฐานเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา ประชาชนที่มีอาชีพและอายุต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คูสิต บำรุงเยี่ยม (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการดำเนินงานและประสิทธิผลของแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประจำปีพุทธศักราช 2542 โดยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประเมินของ

ประชาชนต่อแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยเน้นเฉพาะ โครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการพื้นฐาน เพื่อประเมินการดำเนินงานและประสิทธิผลของแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี 2542 ของประชาชน โดยเปรียบเทียบผลการประเมินการดำเนินงานและประสิทธิผลของแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยใช้การวิจัยเอกสาร (Documentary) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานและประสิทธิผลในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในด้าน โครงสร้างและระบบบริการพื้นฐานผู้ประเมินส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลางและระดับมาก ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานและประสิทธิผลของแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาประชาชนที่มีภูมิลำเนาต่างกัน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชมชิต อัมวิทยา (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการวางแผนโครงสร้างพื้นฐานด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลเสาชงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ศึกษาความพอเพียงของโครงสร้างพื้นฐานในการให้บริการประชาชน ตลอดจนคาดการณ์และเสนอแนะแนวทางการพัฒนาเพื่อการรองรับการขยายตัวในอนาคตของตำบลเสาชงหิน วิธิดำเนินการวิจัยประกอบด้วย การจัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ของโครงสร้างพื้นฐานด้านต่าง ๆ ได้แก่ การคมนาคม การศึกษา สาธารณสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และศึกษาความพอเพียงของโครงสร้างพื้นฐาน โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐานกรมการผังเมือง ประกอบกับศึกษาความพอเพียงในชุมชน การเก็บข้อมูลความพอเพียงในชุมชนแยกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านคมนาคมเป็นการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำด้านการศึกษาเป็นการสอบถามประชาชน ด้านสาธารณสุขและด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ จากนั้นจึงนำผลการศึกษาความพอเพียงของโครงสร้างพื้นฐานมาวิเคราะห์ร่วมกับ ด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม เพื่อใช้คาดการณ์การรองรับการขยายตัวของประชากรในชุมชน

ผลการศึกษาพบว่า ในด้านการคมนาคมนั้น เมื่อเปรียบเทียบมาตรฐานพบว่าไม่พอเพียงการใช้ที่ดินด้านคมนาคมต่ำกว่ามาตรฐาน ความพอเพียงในชุมชนพบว่าถนนสายรองมีปัญหาพื้นผิวจราจรไม่ได้มาตรฐาน ด้านการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบมาตรฐานรัศมีบริการพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่บริการ แต่เมื่อเปรียบเทียบมาตรฐานในเรื่องจำนวนนักเรียนที่รองรับต่อขนาดชุมชน พบว่าการบริการด้านการศึกษายังรองรับนักเรียนระดับอนุบาลไม่เพียงพอ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนระดับอนุบาลและ

ประถมศึกษา และต้องการให้ปรับปรุงมาตรฐาน โรงเรียนเพื่อความพอใจของชุมชน ด้าน
 สาธารณสุขและด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าวีซีการให้บริการของโครงสร้าง
 พื้นฐานครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบล มาตรฐานเรื่องปริมาณต่อประชากร พบว่าสถานีอนามัย
 คูแแล ประชากรมากกว่ามาตรฐานเกณฑ์ จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ดับเพลิงต่อประชาชน
 ต่ำกว่ามาตรฐาน ผลการศึกษาความพอใจในชุมชนพบว่า ความต้องการใช้บริการสถานีอนามัย
 เพิ่มขึ้น ด้านสถานีตำรวจประชาชนต้องการให้ตำรวจสนใจคดียาเสพติดเนื่องจากมีคดีมากเป็น
 อันดับหนึ่ง ส่วนการดูแลความปลอดภัยจากเพลิงไหม้ ยังอยู่ในเกณฑ์ดี สำหรับแนวทางการพัฒนาพื้นที่
 ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสาชางหิน ตามแนวความคิดการใช้ที่ดินแบบ
 ละครแวกบ้านนั้น เสนอแนะให้ปรับปรุงและขยายถนนสายรอง ส่งเสริมให้ความรู้ด้านสาธารณสุข
 ชน เพิ่มจำนวนสวนสาธารณะให้เหมาะสมกับจำนวนประชากรรวมทั้งเพิ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และ
 แนะนำให้จัดหาอุปกรณ์ดับเพลิงตลอดจนเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งเพิ่มจุดตรวจตามที่ต่าง ๆ ใน
 การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อรองรับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

วัชรินทร์ บรรดาศักดิ์ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อ
 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี การวิจัยเรื่องนี้มี
 วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบ ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
 ในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชน จำนวน 399 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
 เป็นแบบสอบถาม ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe \square s)

ผลการศึกษาพบว่า 1) สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศหญิง ร้อยละ
 50.63 มีอายุ 31-50 ปี ร้อยละ 43.61 ระดับการศึกษาปริญญาตรีร้อยละ 32.83 อาชีพรับราชการ/
 รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 28.07 และรายได้จากอาชีพหลักต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 28.32
 2) ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด
 จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับความคาดหวังทุกด้าน ค่าเฉลี่ย 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .62
 3) สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีเพศ อายุ และอาชีพ ต่างกัน มีความคาดหวังต่อ
 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับประชาชนที่มี
 ระดับการศึกษา และรายได้จากอาชีพหลักต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
 ไม่แตกต่างกัน

ชลวิทย์ อวนศรี (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนา
 ของสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็น

ของกลุ่มตัวอย่างต่อประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนา ปัญหา แนวทางการพัฒนา เปรียบเทียบภาพรวม และแนวโน้มของประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาของสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้โดยใช้ 6M อันได้แก่การบริหารบุคลากร (Man) การบริหารงบประมาณ (Money) การบริหารงานทั่วไป (Management) การบริหารวัสดุอุปกรณ์ (Material) การให้บริการประชาชน (Market) และการบริหารคุณธรรม (Morality) เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาโดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ และใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 862 คน สถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Scheffe □)

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางว่าการบริหารการพัฒนาของสำนักงานเขตบึงกุ่ม มีประสิทธิภาพสูง เห็นด้วยในระดับมาก ว่า การบริหารการพัฒนาในปัจจุบันมีประสิทธิภาพสูงกว่าในอดีตและในอนาคตมีแนวโน้มที่จะมีประสิทธิภาพสูงกว่าในปัจจุบัน นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง ว่า การบริหารการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าสำนักงานเขตอื่นในพื้นที่ใกล้เคียง สำหรับข้อเสนอแนะที่สำคัญ เช่น เพิ่มการพัฒนาบุคลากรในทุกระดับ ปลุกฝังจิตสำนึกของการให้บริการ เพิ่มการมีส่วนร่วมและการควบคุมการปฏิบัติงานล้วนเป็นสิ่งจำเป็น

มยุรี พันธุ์ชื่น (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารการพัฒนาที่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญาภายในประเทศของกรมทรัพย์สินทางปัญญา ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อขีดความสามารถในการบริหารการพัฒนา ปัญหา แนวทางการบริหารการพัฒนา เปรียบเทียบภาพรวมและ 2) ศึกษาภาพรวมแนวโน้มขีดความสามารถในการบริหารการพัฒนาที่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญาภายในประเทศของกรมทรัพย์สินทางปัญญา การศึกษาเชิงสำรวจโดยแบบสอบถามซึ่งผ่านการทดสอบรวมทั้งผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่ระดับ.70 สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ การรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างข้าราชการและประชาชน จำนวน 925 คน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลาง ในเรื่อง 1) ขีดความสามารถในการบริหารการพัฒนาของกรมทรัพย์สินทางปัญญา 2) ปัญหาและแนวทางการบริหารการพัฒนา 3) ภาพรวมขีดความสามารถในการบริหารการพัฒนาว่าในปัจจุบันสูงกว่าในอดีตและสูงกว่าหน่วยงานอื่น และ 4) ภาพรวมขีดความสามารถในการบริหารการพัฒนา ทั้ง 11 ด้าน ของกรมทรัพย์สินทางปัญญา สำหรับข้อเสนอแนะ แบ่งเป็นข้อเสนอแนะด้านการบริหาร

การพัฒนา 11 ด้าน เช่น กรมทรัพย์สินทางปัญญาควรปลูกฝังให้ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีคุณธรรมและด้านการบริหารงบประมาณ กรมทรัพย์สินทางปัญญาต้องหาแนวร่วมในการผลักดันให้สังคมเห็นเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาเป็นเรื่องสำคัญเพื่อให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ ส่วนด้านโครงสร้างใหญ่ กรมทรัพย์สินทางปัญญาควรปรับโครงสร้างให้เหมาะสมกับภารกิจและร่วมมือในการดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ให้มากขึ้น นอกจากนี้ ควรนำตัวแบบ PAMS-POSDCoRB ไปปรับใช้ในการศึกษาในอนาคตและศึกษาการมีส่วนร่วมในระดับต่าง ๆ ของผู้มีอำนาจหน้าที่หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบทรัพย์สินทางปัญญา

ธนิศา สมิตานนท์ (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารการพัฒนาด้านการให้บริการแก่ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีประสิทธิภาพ 2) ปัญหาและแนวทางการพัฒนาตลอดจน 3) การเปรียบเทียบภาพรวมประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาด้านการให้บริการแก่ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ทั้งนี้ สวอท ซึ่งประกอบด้วย 4 เรื่อง ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดหรืออุปสรรครวมทั้งนำ 3M ได้แก่ การบริหารบุคลากร การบริหารงบประมาณ และการบริหารงานทั่วไป มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในการวิจัยสนาม คือ ประชาชนทั้งหมดซึ่งมีจำนวน 940 คน สถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาด้านการให้บริการแก่ประชาชนในระดับปานกลาง สำหรับข้อเสนอแนะ เช่น 1) ด้านการบริหารบุคลากร ควรคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ รวมทั้งมีจิตสำนึกในการให้บริการ 2) ด้านการบริหารงบประมาณควรวางแผนด้านงบประมาณเกี่ยวกับการให้บริการแก่ประชาชน โดยจัดทำเป็นแผนระยะยาว และ 3) ด้านการบริหารงานทั่วไป ควรกำหนดนโยบายด้านการบริหารงานภายในที่ครอบคลุมทุกหน่วยงาน

ภูวนิดา คุณผลิน (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร แบบบูรณาการ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษากระบวนการบูรณาการหน่วยงานภาครัฐและเอกชนด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคของการบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาแนวโน้มและข้อเสนอแนะในกระบวนการบูรณาการหน่วยงานภาครัฐและเอกชน สร้างเป็นรูปแบบกระบวนการบูรณาการที่เหมาะสม การเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

เป็นหลัก โดยแบ่งเป็นการศึกษากระบวนการบูรณาการในระดับมหภาค เพื่อบูรณาการยุทธศาสตร์ การท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเชิงลึก โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Ethnographic Delphi Futures Research-EDFR) ซึ่งเป็นเทคนิควิธีรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่เป็น ผู้บริหารระดับสูง จากหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชน นักวิชาการด้านการท่องเที่ยวและ ผู้แทนของกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน จำนวน 30 คน ส่วนการศึกษากระบวนการบูรณาการในระดับ จุลภาค ผู้วิจัยศึกษาแบบกรณีศึกษา (Case Study) กรณีศึกษาที่ 1 การท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม กรณีศึกษาที่ 2 การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ กรณีศึกษาชุมชนคลองแสนแสบ กรณีศึกษาที่ 3 การท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ กรณีศึกษา ไทยพริวิลเลจ สป่า

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่า รูปแบบกระบวนการบูรณาการมี แนวโน้มที่น่าจะเป็นในระดับมากที่สุด คือ ปัจจัยตัวเร่ง (Catalyst) การบูรณาการด้านการท่องเที่ยว คือ นโยบายของรัฐบาล ส่วนรูปแบบกระบวนการบูรณาการมีแนวโน้มที่น่าจะเป็นในระดับมาก คือ ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร ควรเชื่อมโยงกับนโยบายแผนการตลาดของ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และแผนการตลาดของกลุ่ม/ สมาคมของเอกชน มีการระดมความคิดเห็น จากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการจัดตั้งคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งชาติที่ประธานคณะกรรมการ มีความเป็นผู้นำและมีอำนาจตัดสินใจ และมีการจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการท่องเที่ยว ส่วนปัจจัย ตัวเร่ง (Catalyst) มี 6 ด้าน คือ สื่อมวลชน ผู้นำในองค์กรหรือท้องถิ่น งบประมาณ กฎหมายที่ เกี่ยวข้อง หน่วยงานภาครัฐด้านการท่องเที่ยวและภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยว โดยโมเดล กระบวนการบูรณาการมี 2 ระดับ คือ “โมเดลกระบวนการบูรณาการระดับมหภาค” เน้นการบูรณาการ ในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานต่าง ๆ เข้าด้วยกันและ “โมเดลกระบวนการบูรณาการระดับจุลภาค” เน้นการบูรณาการระดับพื้นที่ประกอบด้วย การประเมิน ความต้องการ (Need Assessment) การกำหนดเป้าหมาย (Setting Goals) การกำหนดผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย (Identification Stakeholder) การกำหนดพันธกิจและภารกิจ (Mission and Function Analysis) กระบวนการมีส่วนร่วม (Participation Process) การตั้งวัตถุประสงค์ (Setting Objectives) การบูรณาการแผน (Responsibilities) การปฏิบัติการ (Implementation) การประเมินผลแบบมี ส่วนร่วม (Participatory Evaluation)

ตรีนพ ชื่นชม (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลต่อการบริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา 1) ระดับความพึงพอใจ ของ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการบริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การ

บริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา 2) ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีต่อการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 285 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ค่อนข้างพึงพอใจ ต่อการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ทั้งโครงสร้างประเภทที่องค์การบริหารส่วนตำบลขอรับการสนับสนุนและโครงการประเภทที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาจัดสรรให้ในรูปแบบเงินอุดหนุน ทั้งนี้เนื่องจากโครงการส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่และตามความคิดเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ลักษณะของโครงการที่มีความพึงพอใจมากคือ โครงการประเภทก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก/ ถนนลาดยางเพราะโครงการมีความสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่มากที่สุด ส่วนลักษณะของโครงการที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นที่ไม่พึงพอใจมากคือ โครงการประเภทซ่อมแซมถนนคอนกรีต/ ถนนลาดยางและโครงการประเภทก่อสร้างถนนดิน/ ลูกรัง/ หินคลุก เนื่องจากโครงการไม่มีคุณภาพของงานที่ดีขึ้น อีกทั้งยังไม่คุ้มค่ากับการใช้ประโยชน์ในระยะยาว จากผลการศึกษาเบื้องต้นการบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จะต้องพัฒนาปรับปรุงโครงการประเภทที่ทำให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่พึงพอใจให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น เกิดจากสาเหตุใดบ้างและจุดใดควรได้รับการแก้ไขมากที่สุด และจึงหาแนวทางที่จะพัฒนาทั้งทางด้านช่างและด้านการบริหาร โครงการเพื่อให้คุณภาพที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งทำหน้าที่เสมือนตัวแทนของประชาชนในพื้นที่เกิดความพึงพอใจต่อโครงการมากขึ้นต่อไป

พินิต รัตนจันทร์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครสงขลา จังหวัดสงขลา การศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนเทศบาลนครสงขลาและเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครสงขลา ตามภูมิหลังของประชาชน ใช้กลุ่มตัวอย่างจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครสงขลา จำนวน 397 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 18 ข้อ เป็นคำถามความคาดหวังการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านการพัฒนาคมนาคม ด้านการพัฒนาด้านการประปา และด้านการพัฒนาการไฟฟ้า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และหาค่า t-test และค่า F-test เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบ

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนคาดหวังคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในชุมชนเขตเทศบาลนครสงขลา อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับความคาดหวังตามภูมิหลังของประชาชนพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ รายได้ แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนเทศบาลนครสงขลา ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกันมีความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในชุมชนเขตเทศบาลนครสงขลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการประมวลผลข้อเสนอแนะ พบว่า ประชาชนมีความคาดหวัง 3 อันดับแรก ได้แก่มีรถบริการน้ำช่วยบริการน้ำเป็นจุด ๆ เมื่อมีการซ่อมท่อประปา หรือน้ำไหลให้บริการ ให้มีไฟฟ้าส่องสว่างในซอยที่เปลี่ยนและให้มีการปรับสภาพถนนให้ดีขึ้นกว่านี้

สุทธิพงษ์ ไชยวงศ์สาย (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการของประชาชนต่อการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์สำคัญคือ 1) เพื่อศึกษาความต้องการของประชาชนต่อการบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเป็นการศึกษาในรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่เป็นหัวหน้าครอบครัวหรือตัวแทนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่มีครัวเรือนอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเชิงทะเล จำนวน 198 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการของประชาชนต่อการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบในแต่ละด้านพบว่าประชาชนมีความต้องการให้แก้ไขบริการด้านน้ำประปามากที่สุด โดยเฉพาะการปรับปรุงคุณภาพน้ำประปาให้มีคุณภาพมาตรฐานลำดับรองลงมาคือความต้องการด้านไฟฟ้าคือให้มีการซ่อมแซมโดยเร่งด่วนเมื่อไฟดับ ส่วนด้านถนนและทางเท้ามีความต้องการรองลงมา คืองานซ่อมแซมถนนที่ชำรุดเสียหาย ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการของประชาชนในการบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานพบว่าเพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับด้านไฟฟ้าส่วนด้านถนนและทางเท้าและด้านน้ำประปา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ การศึกษามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับด้านไฟฟ้าและประปาส่วนด้านถนนและทางเท้า พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ ที่ตั้งบ้านพักอาศัยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับโครงสร้างพื้นฐานทั้งด้านถนนและทางเท้า ด้านไฟฟ้า และด้านน้ำประปา ส่วนอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับ โครงสร้างพื้นฐานทั้งด้านถนนและทางเท้า ด้านไฟฟ้า และด้านน้ำประปา ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชน

ต่อการบริการด้าน โครงสร้างพื้นฐาน เรียงตามลำดับความสำคัญคือให้ความสำคัญด้านน้ำประปา เป็นอันดับแรก ด้านไฟฟ้าเป็นอันดับสองและด้านถนนและทางเท้าเป็นอันดับสุดท้าย

สุภรณ์ ราหณี (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการ โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะขาวน้อย อำเภอเกาะขาว จังหวัดพังงา การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการ โครงสร้างพื้นฐานของ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะขาวน้อย อำเภอเกาะขาว จังหวัดพังงา ในงานถนนงานสะพานและ งานระบบประปา ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้จากการสุ่มเลือกหัวหน้าครัวเรือนที่ตั้งบ้านเรือน อยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะขาวน้อย จำนวน 269 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวม ข้อมูลของผู้วิจัย คือแบบสอบถาม ที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิดที่เปิดโอกาส ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการให้บริการ โครงสร้างพื้นฐานของ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะขาวน้อย ทั้ง 3 งาน ได้แก่ งานถนน งานสะพาน และงานระบบ ประปา โดยเห็นว่ามีการให้บริการ อยู่ในระดับมาก

ณัฐภาพ ยมจินดา (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารการพัฒนาเมืองนำอยู่ กรณีสึกษา เทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาเมืองนำอยู่ของเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านกายภาพ และด้านการบริหาร และการจัดการ โดยทำการศึกษาเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา 2) เพื่อศึกษา ระดับการบริหารการพัฒนา ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาการบริหาร และการบริหารเพื่อ พัฒนา 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการบริหารการพัฒนาที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองนำอยู่ของเทศบาล ตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา และ 4) เพื่อสร้างรูปแบบใหม่เกี่ยวกับการบริหาร การพัฒนาเมืองนำอยู่ : กรณีสึกษาเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ประชากรที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เทศบาลตำบลที่ตั้งอยู่ใน 4 จังหวัด คือ จังหวัดสระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ และ ศรีสะเกษ จำนวน 32 แห่ง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ และแบบง่าย ทำศึกษาจากกลุ่ม ผู้บริหารเทศบาลตำบลซึ่งมีบทบาทการปฏิบัติงานการบริหารการพัฒนาพัฒนาเมืองนำอยู่บริเวณ พื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล ผอ.สำนักการช่าง ผอ.สำนักปลัดเทศบาล ผอ.สำนักการคลัง ผอ.กองสวัสดิการสังคม ผอ.สำนัก การศึกษา ผอ.กองวิชาการและแผนงาน ผอ.กองการแพทย์ ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และ ผอ.กองการประปา ของเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา จำนวนทั้งสิ้น 384 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับค่าเฉลี่ย สถิติการถดถอยเชิงพหุคูณ และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เส้น โยง

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ด้านการพัฒนาการบริหาร มีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านวัฒนธรรมมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านกระบวนการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านโครงสร้าง สำหรับระดับการบริหารการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา พบว่า ระดับการบริหารการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา มีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาสังคม มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการพัฒนาชนบท และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ระดับการพัฒนาเมืองนำอยู่ในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยมีการพัฒนาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาการพัฒนาเมืองนำอยู่ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านสังคมมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการบริการและการจัดการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติการถดถอยเชิงพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression) พบว่า ปัจจัยสำคัญที่สามารถอธิบายการพัฒนาเมืองนำอยู่ของเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ประกอบด้วย การพัฒนาสังคม การพัฒนาชนบท การพัฒนาเมือง การบริหาร โครงการพัฒนา และการพัฒนาเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เส้น โยง (Path Analysis) พบว่า การพัฒนาเมืองนำอยู่ของเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ได้รับอิทธิพลทางตรงจากการบริหาร โครงการพัฒนา การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม การพัฒนาเมือง และการพัฒนาชนบทข้อเสนอแนะในการวิจัย คือ 1) เทศบาลควรมีการประสานความร่วมมือทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเปิดการค้าเสรีทางการค้าและการลงทุนหรือ โครงการความร่วมมือต่าง ๆ 2) การบริหารงานเทศบาลตำบลจะต้องพยายามหลีกเลี่ยงการแทรกแซงทางการเมืองการบริหารงาน โครงการต่างๆควรมีการศึกษาถึงปัญหาและผลกระทบ 3) เทศบาลตำบลควรมีการจัดอบรมอาชีพหรือจัดตั้งชมรมให้แก่ประชาชนเพื่อเป็นการเพิ่มทักษะ ความรู้ในการประกอบอาชีพต่าง ๆ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดของขั้นตอนและวิธีการในการศึกษาวิจัยไว้ดังนี้

วิธีการวิจัย

วิธีการศึกษาวิจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เป็นการศึกษาวิจัยข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ทั้งในส่วนที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี บทความ เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เป็นการเก็บข้อมูลจากผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนทั้งหมด 108 แห่ง

ประชากรวิจัย

ประชากรสำหรับการวิจัยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง 108 แห่ง ๆ ละ 2 ท่าน ได้แก่ นายกเทศมนตรี/ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ รองนายกเทศมนตรี/ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 ท่าน และ ปลัดเทศบาล/ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ รองปลัดเทศบาล/ รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล 1 ท่าน รวมจำนวนทั้งสิ้น 216 ท่าน ทั้งนี้เป็นนายกเทศมนตรี/ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 81 ท่าน เป็นรองนายกเทศมนตรี/ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 28 ท่าน เป็นปลัดเทศบาล/ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 88 ท่าน และเป็นรองปลัดเทศบาล/ รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 19 ท่าน โดยมีรายละเอียดของประชากรวิจัย ดังภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionair) ซึ่งในการสร้างเครื่องมือแบบสอบถามผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา วารสาร ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำผลงานทางวิชาการทั้งใน และต่างประเทศ
2. ศึกษาหลักการสร้างเครื่องมือประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมเพื่อนำมาสร้างเป็นเครื่องมือแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ชื่ออำเภอที่เป็นที่ตั้งของเทศบาล และอบต. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ตำแหน่งปัจจุบัน ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง ลักษณะคำถามเป็นทั้งคำถามแบบปลายปิด (Close-Ended Question) และลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ลักษณะคำถามทั้งหมดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 39 ข้อ ประกอบด้วย

1. คำถามเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการพัฒนากิจการบริการ ในส่วนของวัฒนธรรมองค์กร จำนวน 8 ข้อ

2. คำถามเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการพัฒนากิจการบริการ ในส่วนของโครงสร้าง จำนวน 10 ข้อ

3. คำถามเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการพัฒนากิจการบริการ ในส่วนของกระบวนการ จำนวน 5 ข้อ

4. คำถามเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการพัฒนากิจการบริการ ในส่วนของเทคโนโลยี จำนวน 5 ข้อ

5. คำถามเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา จำนวน 8 ข้อ

ระดับคะแนนและมาตรวัดของแต่ละตัวเลือกแบ่งเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- 0 ไม่มีการปฏิบัติ
- 1 มีการปฏิบัติน้อยที่สุด
- 2 มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย
- 3 มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก
- 4 มีการปฏิบัติมาก
- 5 มีการปฏิบัติมากที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ลักษณะคำถามทั้งหมดเป็นแบบปลายปิด (Close-Ended Question) จำนวน 36 ข้อ ประกอบด้วย

1. คำถามเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ด้านการซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนน จำนวน 13 ข้อ
2. คำถามเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ด้านการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน จำนวน 11 ข้อ
3. คำถามเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ด้านการก่อสร้างบำรุงรักษาแหล่งน้ำ จำนวน 10 ข้อ
4. คำถามเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ด้านการจัดระบบผังเมือง จำนวน 2 ข้อ

ระดับคะแนนและมาตรวัดของแต่ละตัวเลือกแบ่งเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- 0 ไม่มีการปฏิบัติ
- 1 มีการปฏิบัติน้อยที่สุด
- 2 มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย
- 3 มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก
- 4 มีการปฏิบัติมาก
- 5 มีการปฏิบัติมากที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอนี้ในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ลักษณะคำถามทั้งหมดเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended Question)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษานี้ มีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพโดยลำดับดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ หลังจากที่ถูกผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือแบบสอบถามขึ้นมาแล้ว ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปตรวจสอบว่า เมื่อนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากรวิจัยแล้ว แบบสอบถามจะสามารถวัดในส่วนของเนื้อหาที่ผู้วิจัยต้องการวัดได้มากน้อยเพียงใด โดยในกระบวนการตรวจสอบผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านทำการตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ประกอบด้วย

1.1 ว่าที่ร้อยโท ดร.อริชัย เกตุจันทร์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลช่องแค
จังหวัดนครสวรรค์

1.2 ดร.มล.ปริญญา จรูญโรจน์ อาจารย์วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
มหาวิทยาลัยบูรพา

- 1.3 ดร.นนทวัฒน์ สุขผล ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรบุคคล
ธนาคารออมสิน
- 1.4 ดร.ภูริวัฒน์ รักษ์ธนอนันต์ อาจารย์วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
มหาวิทยาลัยบูรพา
- 1.5 ดร.ณัฐภาพ ยมจินดา อาจารย์วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
มหาวิทยาลัยบูรพา

การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยจะได้นำผลการทดสอบข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้ทำการตรวจสอบ มาประเมินความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence Index: IOC) เพื่อประเมินว่าข้อคำถามแต่ละข้อสามารถวัดได้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

1. ข้อคำถามที่วัดได้ตรงวัตถุประสงค์	ได้ +1 คะแนน
2. ข้อคำถามวัดที่ไม่แน่ใจว่าได้ตรงวัตถุประสงค์หรือไม่	ได้ 0 คะแนน
3. ข้อคำถามที่วัดได้ไม่ตรงวัตถุประสงค์	ได้ -1 คะแนน

จากนั้นจึงนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทุกคนที่ประเมินมากรอกลงในแบบวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์เพื่อหาค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม ดังนี้

1. ข้อคำถามที่คัดเลือกไว้ใช้ได้จะมีค่า IOC ตั้งแต่	0.5-1.00
2. ข้อคำถามที่ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้งมีค่า IOC ต่ำกว่า	0.5

2. การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือ หลังจากที้นำเครื่องมือแบบสอบถามไปผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี จำนวน 30 ชุด เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970) ได้สัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ .87 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ผู้วิจัยจึงได้นำเครื่องมือแบบสอบถามนี้ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ขอให้วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ช่วยออกหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยจะได้นำสรุปเค้าโครงการวิจัย (Executive Research Proposal) พร้อมเครื่องมือแบบสอบถาม

องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราพิจารณา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจนครบตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ จะรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดนำมาลงรหัสข้อมูล และป้อนรหัสข้อมูลทั้งหมดเข้าสู่โปรแกรม สถิติสมองกลคอมพิวเตอร์เพื่อเข้าสู่กระบวนการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการบรรยายลักษณะโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การแปลผลค่าเฉลี่ย (μ) ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล มีวิธีการกำหนดช่วงของการแปลผล ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงของการแปลผล} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-0}{5} \\ &= 1.00 \end{aligned}$$

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของข้อมูลแต่ละด้าน มีดังนี้

ค่าเฉลี่ยระดับ 4.01-5.00 หมายถึง มีการบริหารการพัฒนาอยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ยระดับ 3.01-4.00 หมายถึง มีการบริหารการพัฒนาอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ยระดับ 2.01-3.00 หมายถึง มีการบริหารการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระดับ 1.01-2.00 หมายถึง มีการบริหารการพัฒนาอยู่ในระดับไม่ดี

ค่าเฉลี่ยระดับ 0.00-1.00 หมายถึง มีการบริหารการพัฒนาอยู่ในระดับไม่ดีเป็นอย่างมาก

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหาร โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การแปลผลค่าเฉลี่ย (μ) ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล มีวิธีการกำหนดช่วงของการแปลผล ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงของการแปลผล} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 0}{5} \\ &= 1.00 \end{aligned}$$

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของข้อมูลแต่ละด้าน มีดังนี้

ค่าเฉลี่ยระดับ 4.01-5.00 หมายถึง	มีระดับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจดีมาก
ค่าเฉลี่ยระดับ 3.01-4.00 หมายถึง	มีระดับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจดี
ค่าเฉลี่ยระดับ 2.01-3.00 หมายถึง	มีระดับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระดับ 1.01-2.00 หมายถึง	มีระดับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจไม่ดี
ค่าเฉลี่ยระดับ 0.00-1.00 หมายถึง	มีระดับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจไม่ดีเป็นอย่างมาก

การทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

เกณฑ์การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541, หน้า 324) ดังนี้

ค่า r อยู่ในช่วง 0.91-1.00	หมายความว่า มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
ค่า r อยู่ในช่วง 0.71-0.90	หมายความว่า มีความสัมพันธ์ระดับสูง
ค่า r อยู่ในช่วง 0.31-0.70	หมายความว่า มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
ค่า r อยู่ในช่วง 0.01-0.30	หมายความว่า มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
ค่า r เท่ากับ 0.00	หมายความว่า ไม่มีความสัมพันธ์

5. วิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราด้วยการแจกแจงความถี่ของข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา” ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการบริหารการพัฒนาในด้านการพัฒนาการบริหารและด้านการบริหารเพื่อพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการพัฒนาและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาข้อเสนอแนะในด้านการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อำเภอที่เป็นที่ตั้งขององค์กรปกครองท้องถิ่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ตำแหน่ง ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ผลการศึกษาจะนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายโดยลำดับดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของอำเภอที่เป็นที่ตั้งขององค์กรปกครองท้องถิ่น

อำเภอที่เป็นที่ตั้งขององค์กรปกครองท้องถิ่น	จำนวน	ร้อยละ
อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา	40	18.52
อำเภอบางปะกง	32	14.81
อำเภอบ้านโพธิ์	32	14.81
อำเภอบางน้ำเปรี้ยว	28	12.96
อำเภอพนมสารคาม	22	10.19
อำเภอบางคล้า	18	8.33
อำเภอแปลงยาว	14	6.48

ตารางที่ 3 (ต่อ)

อำเภอที่เป็นที่ตั้งขององค์กรปกครองท้องถิ่น	จำนวน	ร้อยละ
อำเภอสนามชัยเขต	10	4.63
อำเภอกลองเชื่อน	10	4.63
อำเภอราชสาส์น	6	2.79
อำเภอท่าตะเกียบ	4	1.85
รวม	216	100.00

จากตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของอำเภอที่เป็นที่ตั้งขององค์กรปกครองท้องถิ่นพบว่า อำเภอที่เป็นที่ตั้งขององค์กรปกครองท้องถิ่นส่วนใหญ่ คือ อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา มีจำนวน แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.52 รองลงมาคือ อำเภอบ้านโพธิ์และอำเภอบางปะกง มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 14.81 เท่ากัน และน้อยที่สุด คือ อำเภอท่าตะเกียบ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 1.85

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของเพศผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	194	89.80
หญิง	22	10.20
รวม	216	100.00

จากตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของเพศผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 89.80

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของอายุผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-30 ปี	8	3.70
31-40 ปี	61	28.24
41-50 ปี	117	54.17
51 ปีขึ้นไป	30	13.89
รวม	216	100.00

จากตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของอายุผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 54.17 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 28.24 และน้อยที่สุดคือ กลุ่มอายุ 20- 0 ปี มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 3.70

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 6/ ปวช.	17	7.87
ปวส./ อนุปริญญา	6	2.78
ปริญญาตรี	128	59.26
ปริญญาโท	65	30.09
รวม	216	100.00

จากตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 59.26 รองลงมา คือ กลุ่มที่มีการศึกษาปริญญาโท มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 30.09 และน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่มีการศึกษาระดับ ปวส./ อนุปริญญา มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 2.78

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	43	19.91
สมรส	166	76.85
หม้าย/ หย่าร้าง/ แยกกันอยู่	7	3.24
รวม	216	100.00

จากตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวนคิดเป็นร้อยละ 76.85 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีสถานภาพโสด มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 19.91

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
นายกเทศมนตรี/ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล	81	37.50
รองนายกเทศมนตรี/ รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล	28	12.96
ปลัดเทศบาล/ ปลัดค้การบริหารส่วนตำบล	88	40.74
รองปลัดเทศบาล/ รองปลัดค้การบริหารส่วนตำบล	19	8.80
รวม	216	100.00

จากตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งปลัดเทศบาล/ ปลัดค้การบริหารส่วนตำบล มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 40.74 รองลงมาคือ ตำแหน่งนายกเทศมนตรี/ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 37.50 และน้อยที่สุดคือ ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล/ รองปลัดค้การบริหารส่วนตำบล มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 8.80

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถาม

ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5 ปี	115	53.24
6-10 ปี	34	15.74
11 ปีขึ้นไป	67	31.02
รวม	216	100.00

จากตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งไม่เกิน 5 ปี มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 53.24 รองลงมา คือ ตำแหน่งระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 11 ปีขึ้นไป มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 31.02

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการบริหารการพัฒนาในด้านการพัฒนาการบริหารและด้านการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมความคิดเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในส่วนของ การบริหารเพื่อการพัฒนาและในส่วนการพัฒนาการบริหาร

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเพื่อการพัฒนาและ การพัฒนาการบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา	μ	σ	ระดับ	อันดับ
การบริหารเพื่อการพัฒนา				
1. ด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา	3.16	0.80	ดี	4
การพัฒนาการบริหาร				
2. ด้านวัฒนธรรมองค์กร	3.19	0.82	ดี	1
3. ด้านโครงสร้าง	3.01	0.86	ดี	5
4. ด้านกระบวนการ	3.16	0.74	ดี	3
5. ด้านเทคโนโลยี	3.17	0.74	ดี	2
ภาพรวม	3.14	0.79	ดี	

จากตารางที่ 10 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเพื่อการพัฒนาและการพัฒนาการบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.79$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับแรก คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ($\mu = 3.19$, $\sigma = 0.82$) รองลงมา คือ ด้านเทคโนโลยี ($\mu = 3.17$, $\sigma = 0.74$) ส่วนในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านโครงสร้าง ($\mu = 3.01$, $\sigma = 0.86$)

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
ในด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องวัฒนธรรมองค์กร

ด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องวัฒนธรรมองค์กร	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับ การบริหาร การพัฒนา
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
1. องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทราให้ ความสำคัญกับการ ทำงานในหน้าที่	18 (8.33)	56 (25.93)	122 (56.48)	20 (9.26)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.33	0.76	ดี
2. องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทราให้ ความสำคัญกับกฎเกณฑ์ และกฎระเบียบ	19 (8.80)	56 (25.93)	110 (50.93)	31 (14.35)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.29	0.82	ดี
3. การตัดสินใจในการ ทำงานขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทราจะเน้นที่ ผู้บริหารเป็นสำคัญ	24 (11.11)	50 (23.15)	110 (50.93)	28 (12.96)	4 (1.85)	0 (0.00)	3.29	0.89	ดี
4. องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทราให้ ความสำคัญในเรื่อง การ ทำงานเป็นทีมกับท้องถิ่น อื่น ๆ ในจังหวัด	22 (10.19)	40 (18.52)	122 (56.48)	31 (14.35)	1 (0.46)	0 (0.00)	3.24	0.84	ดี
5. องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทราให้ ความสำคัญกับความรู้ ความชำนาญในการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	13 (6.02)	48 (22.20)	132 (61.11)	19 (8.80)	4 (1.85)	0 (0.00)	3.22	0.76	ดี
6. องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรามี การจ้างคนรุ่นใหม่ที่มี ความสามารถเข้ามา ทำงาน	7 (3.24)	45 (20.83)	125 (57.87)	34 (15.74)	5 (2.31)	0 (0.00)	3.07	0.77	ดี

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องวัฒนธรรมองค์กร	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับ การบริหาร การพัฒนา
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
	7. องค์กรบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทราได้เปิด โอกาสให้บุคลากรมี ความเป็นอิสระทาง ความคิด	8 (3.70)	50 (23.15)	115 (53.24)	38 (17.59)	3 (1.39)			
8. องค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ให้ความสำคัญกับ ความรวดเร็วของ การตัดสินใจ	10 (4.63)	47 (21.76)	106 (49.07)	48 (22.22)	5 (2.31)	0 (0.00)	3.04	0.85	ดี
ภาพรวม							3.19	0.82	ดี

จากตารางที่ 11 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเห็นเกี่ยวกับการบริหาร
การพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่อง
วัฒนธรรมองค์กรอยู่ในระดับดี ($\mu= 3.19, \sigma= 0.82$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ องค์กรบริหาร
ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราให้ความสำคัญกับการทำงานในหน้าที่ ($\mu= 3.33, \sigma= 0.76$) รองลงมา คือ
องค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราให้ความสำคัญกับกฎเกณฑ์และกฎระเบียบ ($\mu=3.29,$
 $\sigma= 0.82$) และการตัดสินใจในการทำงานขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราจะเน้นที่
ผู้บริหารเป็นสำคัญ ($\mu= 3.29, \sigma= 0.89$) ส่วนในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ องค์กรบริหาร
ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราให้ความสำคัญกับความรวดเร็วของการตัดสินใจ ($\mu= 3.04, \sigma= 0.85$)

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
ในด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องด้าน โครงสร้าง

ด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องโครงสร้าง	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับ การบริหาร การพัฒนา
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
1. การสั่งการขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทราเป็นการสั่ง การจากระดับบนลงผู้ ระดับล่าง	19 (8.80)	52 (24.07)	116 (53.70)	26 (12.04)	3 (1.39)	0 (0.00)	3.27	0.84	ดี
2. การสั่งการหรือการใช้ อำนาจขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทราจะต้องผ่าน ความเห็นชอบของคณะ ผู้บริหาร	14 (6.48)	48 (22.22)	118 (54.63)	30 (13.89)	5 (2.31)	1 (0.46)	3.15	0.86	ดี
3. องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีทีมผู้เชี่ยวชาญใน การดำเนินงานซึ่งจะ ได้รับการสนับสนุนจาก ผู้บริหารที่จะทำหน้าที่ ประสานงานมากกว่า การเป็นผู้บังคับบัญชา	11 (5.09)	41 (18.98)	132 (61.11)	27 (12.50)	4 (1.85)	1 (0.46)	3.12	0.79	ดี
4. ในโครงสร้างของ องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีผู้บังคับบัญชาเพียงคน เดียวที่มีอำนาจใน การสั่งการและควบคุม	11 (5.09)	39 (18.06)	121 (56.02)	35 (16.20)	9 (4.17)	1 (0.46)	3.02	0.87	ดี
5. รูปแบบการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรา มี การผสมผสานในหลาย รูปแบบ	6 (2.78)	41 (18.98)	126 (58.33)	37 (17.13)	4 (1.85)	2 (0.93)	3.01	0.80	ดี

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องโครงสร้าง	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับ การบริหาร การพัฒนา
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
6. องค์กรบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรา การเปิดโอกาสให้ผู้มี อำนาจในการบังคับ บัญชาและผู้มีความรู้ ความสามารถได้ร่วมกัน ในการบริหารองค์กร	10 (4.63)	41 (18.98)	118 (54.63)	39 (18.06)	5 (2.31)	3 (1.39)	3.01	0.88	ดี
7. ในบางครั้งภายใน องค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา อาจมีผู้บังคับบัญชา หลายคนที่มีอำนาจใน การสั่งการและควบคุม	8 (3.70)	44 (20.37)	112 (51.85)	44 (20.37)	5 (2.31)	3 (1.39)	2.99	0.88	ปาน กลาง
8. การบริหารงานของ องค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ส่วนใหญ่จะเป็นแบบ ชั่วคราวในลักษณะของ โครงการ โดยจะมี การเริ่มต้นและสิ้นสุด ลงของอำนาจหน้าที่ ตามภารกิจ ไปพร้อมกับ การเริ่มต้นและสิ้นสุด ของโครงการ	6 (2.78)	31 (14.35)	132 (61.11)	41 (18.98)	5 (2.31)	1 (0.46)	2.95	0.76	ปาน กลาง
9. ผู้บังคับบัญชาระดับสูง ในองค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา จะทำหน้าที่เป็นผู้รับใช้ มากกว่าเป็น ผู้บังคับบัญชา	5 (2.31)	36 (16.67)	118 (54.63)	38 (17.59)	8 (3.70)	11 (5.09)	2.81	1.01	ปาน กลาง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องโครงสร้าง	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับ การบริหาร การพัฒนา
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
10. ในองค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรา	7	29	101	63	11	5	2.74	0.95	ปาน กลาง
ผู้ปฏิบัติงานมีอำนาจ การตัดสินใจอย่างอิสระ	(3.24)	(13.43)	(46.76)	(29.17)	(5.09)	(2.31)			
ภาพรวม									

จากตารางที่ 12 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องโครงสร้าง อยู่ในระดับดี ($\mu = 3.01$, $\sigma = 0.86$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ การสั่งการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นการสั่งการจากระดับบนลงสู่ระดับล่าง ($\mu = 3.27$, $\sigma = 0.87$) รองลงมา คือ การสั่งการหรือการใช้อำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราจะต้องผ่านความเห็นชอบของคณะผู้บริหาร ($\mu = 3.15$, $\sigma = 0.86$) ส่วนในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราผู้ปฏิบัติงานมีอำนาจ การตัดสินใจอย่างอิสระ ($\mu = 2.74$, $\sigma = 0.95$)

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องกระบวนการ

ด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องกระบวนการ	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับ การบริหาร การพัฒนา
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
1. การบริหารงานของ องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นไป ตามขั้นตอนอย่าง เคร่งครัด	13 (6.02)	50 (23.15)	132 (61.11)	17 (7.87)	3 (1.39)	1 (0.46)	3.23	0.77	ดี
2. กระบวนการ การบริหารงานของ องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรามุ่งที่ จะทำให้เกิด การไหลเวียนของงาน	7 (3.24)	55 (25.46)	126 (58.33)	25 (11.57)	3 (1.39)	0 (0.00)	3.18	0.73	ดี
3. กระบวนการการบริหาร ขององค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทราช่วย ลดขั้นตอนและระยะเวลา การให้บริการแก่ ผู้รับบริการ	7 (3.24)	56 (25.93)	121 (56.02)	28 (12.96)	4 (1.85)	0 (0.00)	3.16	0.76	ดี
4. การให้ความสำคัญกับ กระบวนการบริหารของ องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ครอบคลุมการบริหาร ในทุกด้าน เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ	5 (2.31)	50 (23.15)	127 (58.80)	32 (14.81)	2 (0.93)	0 (0.00)	3.11	0.71	ดี
	ภาพรวม						3.01	0.86	ดี

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องกระบวนการ	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับ การบริหาร การพัฒนา
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
	5. องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้มีการนำเอาเครื่องมือ ทางการบริหาร เช่น ระบบบริหารคุณภาพมา ใช้ในการดำเนินงาน	5 (2.31)	56 (25.93)	123 (56.94)	28 (12.96)	4 (1.85)			
ภาพรวม						3.16	0.74	ดี	

จากตารางที่ 13 พบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเห็นเกี่ยวกับการบริหาร
การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่อง
กระบวนการ อยู่ในระดับดี ($\mu = 3.16$, $\sigma = 0.74$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงมากเป็นลำดับแรก คือ การบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นไปตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัด ($\mu = 3.23$, $\sigma = 0.77$)
รองลงมา คือ กระบวนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามุ่งที่จะทำให้
เกิดการไหลเวียนของงาน ($\mu = 3.18$, $\sigma = 0.73$) ส่วนในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ องค์การ
บริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราได้มีการนำเอาเครื่องมือทางการบริหาร เช่น ระบบบริหารคุณภาพมา
ใช้ในการดำเนินงาน ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.73$)

ตารางที่ 14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
ในด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องเทคโนโลยี

ด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องเทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับ การบริหาร การพัฒนา
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
1. ผู้บริหารขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทรา มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะ ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ ประโยชน์	13 (6.02)	50 (23.65)	129 (59.72)	23 (10.15)	1 (0.46)	0 (0.00)	3.24	0.74	ดี
2. องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีการนำเทคโนโลยี สารสนเทศเข้ามาใช้ในการ จัดทำแผน การดำเนินงาน	6 (2.78)	52 (24.07)	130 (60.19)	26 (12.04)	2 (0.93)	0 (0.00)	3.16	0.70	ดี
3. องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา การเตรียมกำลังคนที่มี ความรู้ความสามารถใน การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	5 (2.31)	56 (25.93)	123 (56.94)	30 (13.89)	2 (0.93)	0 (0.00)	3.15	0.71	ดี
4. องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา การอบรมเพื่อพัฒนาการ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างต่อเนื่องแก่ เจ้าหน้าที่ขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทรา	14 (6.48)	41 (18.98)	130 (60.19)	27 (12.50)	3 (1.39)	1 (0.46)	3.15	0.81	ดี

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องเทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับ การบริหาร การพัฒนา
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
	5. องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา การนำเทคโนโลยีเข้ามา ใช้ในการดำเนินงานเพื่อ เชื่อมโยงระหว่าง เจ้าหน้าที่ขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทรากับประชาชน	8 (3.70)	50 (23.15)	127 (58.80)	28 (12.96)	2 (0.93)			
ภาพรวม						3.17	0.74	ดี	

จากตารางที่ 14 พบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเห็นเกี่ยวกับการบริหาร
การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในด้านการพัฒนาการบริหารในเรื่อง
เทคโนโลยี อยู่ในระดับดี ($\mu = 3.17$, $\sigma = 0.74$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับแรก คือ ผู้บริหารของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลเพื่อนำไปใช้
ประโยชน์ ($\mu = 3.24$, $\sigma = 0.74$) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีการนำ
เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดทำแผนการดำเนินงาน ($\mu = 3.16$, $\sigma = 0.70$) ส่วนในเรื่อง
ที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้
ในการดำเนินงานเพื่อเชื่อมโยงระหว่างเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรากับ
ประชาชน ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.75$)

ตารางที่ 15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและ อันดับ
 ความคิดเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาของ
 องค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา

ด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องเทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับ การบริหาร การพัฒนา
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
1. โครงการพัฒนาในด้าน โครงสร้างพื้นฐานทาง เศรษฐกิจขององค์กร บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทรามีรากฐานมา จาก สภาพปัญหาและ ความต้องการของ ท้องถิ่นต่าง ๆ	12 (5.56)	51 (23.61)	137 (63.43)	15 (6.94)	1 (0.46)	0 (0.00)	3.27	0.69	ดี
2. องค์กรบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรามี การนำโครงการพัฒนาใน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทางเศรษฐกิจไปปฏิบัติ จริงในพื้นที่ของจังหวัด	16 (7.41)	47 (21.76)	129 (59.72)	22 (10.19)	2 (0.93)	0 (0.00)	3.25	0.77	ดี
3. องค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีการกำหนดโครงการ พัฒนาในด้านโครงสร้าง พื้นฐานทางเศรษฐกิจ	15 (6.94)	47 (21.76)	129 (59.72)	23 (10.65)	2 (0.93)	0 (0.00)	3.23	0.77	ดี
4. การบริหารจัดการ โครงการพัฒนาในด้าน โครงสร้างพื้นฐานทาง เศรษฐกิจขององค์กร บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทราเป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพและยึด ผลประโยชน์ของ ประชาชนเป็นหลัก	19 (8.80)	43 (19.91)	127 (58.80)	24 (11.11)	2 (0.93)	1 (0.46)	3.23	0.83	ดี

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องเทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับ การบริหาร การพัฒนา
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
5. องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้มีการจัดประเมินผล โครงการพัฒนาในด้าน โครงสร้างพื้นฐานทาง เศรษฐกิจเพื่อนำเอาผล การประเมินไปใช้ ประโยชน์	17 (7.87)	51 (23.61)	115 (53.24)	29 (13.43)	3 (1.39)	1 (0.46)	3.22	0.86	ดี
6. การบริหารจัดการ โครงการพัฒนาในด้าน โครงสร้างพื้นฐานทาง เศรษฐกิจในทุกขั้นตอน มีความโปร่งใสและ ยุติธรรม	14 (6.48)	49 (22.69)	117 (54.17)	33 (15.28)	2 (0.93)	1 (0.46)	3.17	0.83	ดี
7. องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีการศึกษาปัญหาและ ผลกระทบที่เกิดจาก โครงการแล้วนำมาใช้ใน การวางแผนการพัฒนา ในด้านโครงสร้าง พื้นฐานทางเศรษฐกิจ	12 (5.56)	42 (19.44)	132 (61.11)	26 (12.04)	4 (1.85)	0 (0.00)	3.15	0.77	ดี
8. องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้เปิดโอกาสให้ ประชาชนสามารถ ตรวจสอบการบริหาร จัดการโครงการพัฒนาใน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทางเศรษฐกิจได้ในทุก ขั้นตอน	10 (4.63)	49 (22.69)	117 (54.17)	33 (15.28)	6 (2.78)	1 (0.46)	3.10	0.84	ดี

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาการบริหาร ในเรื่องเทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับ การบริหาร การพัฒนา
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
9. องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้าไปมี ส่วนร่วมในการบริหาร จัดการ โครงการพัฒนาใน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทางเศรษฐกิจ	8 (3.70)	46 (21.30)	120 (55.56)	38 (17.59)	4 (1.85)	0 (0.00)	3.07	0.78	ดี
10. องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้เปิดโอกาสให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในจังหวัดเข้าไปมี ส่วนร่วมในการบริหาร จัดการ โครงการพัฒนา ในด้านโครงสร้าง พื้นฐานทางเศรษฐกิจ	14 (6.48)	34 (15.74)	129 (59.72)	33 (15.28)	5 (2.31)	1 (0.46)	3.07	0.84	ดี
11. โครงการพัฒนาในด้าน โครงสร้างพื้นฐานทาง เศรษฐกิจปราศจาก การแทรกแซงทาง การเมือง	10 (4.63)	44 (20.37)	118 (54.63)	37 (17.13)	5 (2.31)	2 (0.93)	3.05	0.86	ดี
	ภาพรวม						3.31	0.74	ดี

จากตารางที่ 15 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเห็นเกี่ยวกับการบริหาร
การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในเรื่องการบริหารเพื่อการพัฒนา อยู่ในระดับดี
($\mu = 3.31$, $\sigma = 0.74$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ โครงการพัฒนา
ในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามีรากฐานมาจาก
สภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นต่าง ๆ ($\mu = 3.27$, $\sigma = 0.69$) รองลงมา คือ องค์กร
บริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามีการนำโครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจไป

ปฏิบัติจริงในพื้นที่ของจังหวัด ($\mu = 3.25$, $\sigma = 0.77$) ส่วนในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ โครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง ($\mu = 3.05$, $\sigma = 0.86$)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมความคิดเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ความคิดเห็นต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา	μ	σ	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนน	2.91	1.06	ปานกลาง	2
2. ด้านการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน	2.94	1.14	ปานกลาง	1
3. ด้านก่อสร้าง คูแฉ บำรุงรักษาแหล่งน้ำ	2.48	1.26	ปานกลาง	3
4. ด้านการจัดระบบผังเมือง	2.44	1.22	ปานกลาง	4
รวม	2.64	1.17	ปานกลาง	

จากตารางที่ 16 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.69$, $\sigma = 1.17$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน ($\mu = 2.94$, $\sigma = 1.14$) รองลงมา คือ ด้านการซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนน ($\mu = 2.91$, $\sigma = 1.06$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดระบบผังเมือง ($\mu = 2.44$, $\sigma = 1.22$)

ตารางที่ 17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการซ่อมบำรุงรักษาดถนนและก่อสร้างถนน

ด้านการซ่อมบำรุงรักษาดถนน และก่อสร้างถนน	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
1. เทศบาล/ อบต.ของท่าน คิดว่าการทำถนนของ องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถแก้ไขปัญหา การคมนาคมสัญจรของ ประชาชนได้	24 (11.11)	50 (23.15)	110 (50.93)	25 (11.57)	6 (2.78)	1 (0.46)	3.27	0.94	ดี
2. ถนนที่องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา สร้างขึ้นสามารถอำนวย ความสะดวกใน การเดินทางและการขนส่ง ผลผลิตของประชาชนใน พื้นที่เทศบาล/ อบต.ของ ท่านได้เป็นอย่างดี	23 (10.65)	59 (27.31)	88 (40.74)	0 (0.00)	42 (19.44)	4 (1.85)	3.25	0.95	ดี
3. เทศบาล/ อบต.ของท่าน คิดว่าถนนที่องค์การ บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทราสร้างขึ้น สามารถใช้เป็นเส้นทาง คมนาคมเพื่อการสัญจร ระหว่างจังหวัดฉะเชิงเทรา กับจังหวัดโดยรอบ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร, สมุทรปราการ, ชลบุรี, ปราจีนบุรีได้เป็นอย่างดี	17 (7.87)	67 (31.02)	83 (38.43)	40 (18.52)	6 (2.78)	3 (1.39)	3.19	1.01	ดี

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ด้านการซ่อมบำรุงรักษาดถนน และก่อสร้างถนน	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
4. เทศบาล/ อบต.ของท่าน คิดว่าถนนที่องค์กร บริหารส่วนจังหวัด จะเชิงเทราสร้างขึ้นเพื่อ เป็นเส้นทางคมนาคม ระหว่างพื้นที่เทศบาล/ อบต.ของท่าน กับพื้นที่ อำเภอใกล้เคียงสามารถ อำนวยความสะดวกได้ เป็นอย่างดี	19 (8.80)	60 (27.78)	89 (41.20)	38 (17.59)	7 (3.24)	3 (1.39)	3.17	1.02	ดี
5. เทศบาล/ อบต.ของท่าน คิดว่าถนนที่องค์กร บริหารส่วนจังหวัด จะเชิงเทราสร้างขึ้นเพื่อ เป็นเส้นทางคมนาคม ระหว่างพื้นที่เทศบาล/ อบต. ของท่านกับพื้นที่ ตำบลใกล้เคียง สามารถ อำนวยความสะดวกได้ เป็นอย่างดี	22 (10.19)	55 (25.46)	85 (39.35)	43 (19.91)	9 (4.17)	2 (0.93)	3.15	1.05	ดี
6. เทศบาล/ อบต.ของท่าน คิดว่าถนนที่องค์กร บริหารส่วนจังหวัด จะเชิงเทราสร้างขึ้นเพื่อ เป็นเส้นทางคมนาคม ระหว่างพื้นที่เทศบาล/ อบต.ของท่านกับพื้นที่ จังหวัดใกล้เคียงสามารถ อำนวยความสะดวกได้ เป็นอย่างดี	14 (6.48)	58 (26.85)	84 (38.89)	47 (21.76)	9 (4.17)	4 (1.85)	3.04	1.04	ดี

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ด้านการซ่อมบำรุงรักษาถนน และก่อสร้างถนน	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
7. เทศบาล/ อบต.ของท่าน คิดว่า การซ่อมบำรุงรักษา ถนนและก่อสร้างถนนมี ความสมบูรณ์และ สามารถใช้สัญจรได้อย่าง ปลอดภัย	18 (8.33)	38 (17.59)	92 (42.59)	55 (25.46)	9 (4.17)	4 (1.85)	2.95	1.05	ปาน กลาง
8. การซ่อมบำรุงรักษาถนน และก่อสร้างถนนของ องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถดำเนินการได้ ตามมาตรฐาน	11 (5.09)	39 (18.06)	97 (44.91)	59 (27.31)	6 (2.78)	4 (1.85)	2.90	0.96	ปาน กลาง
9. การซ่อมบำรุงรักษาถนน และก่อสร้างถนนของ องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถทำได้เสร็จตรง ตามระยะเวลาที่กำหนด ไว้	9 (4.17)	47 (21.76)	80 (37.04)	65 (30.09)	9 (4.17)	6 (2.78)	2.83	1.04	ปาน กลาง
10. การซ่อมบำรุงรักษา ถนนและก่อสร้างถนน ขององค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถดำเนินการได้ อย่างมีคุณภาพสามารถ ใช้งานได้นาน	8 (3.70)	45 (20.83)	82 (37.96)	66 (30.56)	9 (4.17)	6 (2.78)	2.81	1.02	ปาน กลาง
11. การซ่อมบำรุงรักษา ถนนและก่อสร้างถนน ขององค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นไปตามความต้องการ ของเทศบาล/ อบต.ของ ท่าน	12 (5.56)	45 (20.83)	56 (25.93)	53 (24.54)	27 (12.50)	23 (10.65)	2.50	1.38	ปาน กลาง

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ด้านการซ่อมบำรุงรักษาถนน และก่อสร้างถนน	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
	12. เทศบาล/ อบต.ของท่าน ได้รับการสนับสนุนใน ด้านงบประมาณเป็น อย่างดีจากองค์การ บริหารส่วนจังหวัด ละเชิงเทราในโครงการ ซ่อมบำรุงรักษาถนน	4 (1.85)	36 (16.67)	62 (28.70)	73 (33.80)	24 (11.11)			
13. การซ่อมบำรุงรักษา ถนนและก่อสร้างถนน ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดละเชิงเทรา สามารถดำเนินการได้ อย่างทั่วถึงทุกเทศบาล และ อบต.	5 (2.31)	28 (12.96)	60 (27.78)	75 (34.72)	32 (14.81)	16 (7.41)	2.31	1.17	ปาน กลาง
	ภาพรวม						2.91	1.06	ปาน กลาง

จากตารางที่ 17 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหาร
โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดละเชิงเทรา ในด้านการซ่อม
บำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.91$, $\sigma = 1.06$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในเรื่อง การทำถนนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
ละเชิงเทราสามารถแก้ไขปัญหาการคมนาคมสัญจรของประชาชนได้ ($\mu = 3.27$, $\sigma = 0.94$)
รองลงมา คือ ถนนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดละเชิงเทราสร้างขึ้นสามารถอำนวยความสะดวกใน
การเดินทางและการขนส่งผลผลิตของประชาชนในพื้นที่เทศบาล/ อบต. ได้เป็นอย่างดี ($\mu = 3.25$,
 $\sigma = 0.95$) และถนนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดละเชิงเทราสร้างขึ้นสามารถใช้เป็นเส้นทาง
คมนาคมเพื่อการสัญจรระหว่างจังหวัดละเชิงเทรากับจังหวัดโดยรอบ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร,
สมุทรปราการ, ชลบุรี, ปราจีนบุรี ได้เป็นอย่างดี ($\mu = 3.19$, $\sigma = 1.01$) ส่วนในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ย
ต่ำที่สุดท้าย คือ การซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
ละเชิงเทราสามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงทุกเทศบาลและ อบต. ($\mu = 2.31$, $\sigma = 1.17$)

ตารางที่ 18 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน

ด้านการก่อสร้าง ปรับปรุง และบำรุงรักษาสะพาน	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
1. การก่อสร้าง ปรับปรุง สะพานและบำรุงรักษา สะพานขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด สามารถทำให้ประชาชน ในองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นท่านได้รับ ความสะดวกใน การขนส่งผลผลิต	25 (11.57)	54 (25.00)	81 (37.50)	46 (21.30)	2 (0.93)	8 (3.70)	3.14	1.13	ดี
2. การก่อสร้าง ปรับปรุง สะพานและบำรุงรักษา สะพานขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทราสามารถ ทำให้ประชาชนใน เทศบาล/ อบต.ของท่าน ได้รับความสะดวกใน การเดินทาง	21 (9.72)	56 (25.93)	78 (36.11)	49 (22.69)	4 (1.85)	8 (3.70)	3.08	1.13	ดี
3. การก่อสร้าง ปรับปรุง สะพาน และบำรุงรักษา สะพานขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทราสามารถ ดำเนินงานได้ตาม มาตรฐาน	17 (7.87)	51 (23.61)	89 (41.20)	50 (23.15)	4 (1.85)	5 (2.31)	3.06	1.03	ดี

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ด้านการก่อสร้าง ปรับปรุง และบำรุงรักษาสะพาน	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
4. การก่อสร้าง ปรับปรุง สะพาน และบำรุงรักษา สะพานขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทราสามารถ ทำได้เสร็จตรงตาม ระยะเวลาที่กำหนดไว้	17 (7.87)	53 (24.54)	86 (39.81)	49 (22.69)	4 (1.85)	7 (3.24)	3.04	1.08	ดี
5. เทศบาล/ อบต.ของท่าน คิดว่า การก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและ บำรุงรักษาสะพานของ องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถแก้ไขปัญหาใน ด้านการคมนาคมสัญจร ของประชาชน ได้เป็น อย่างดี	22 (10.19)	45 (20.83)	84 (38.89)	49 (22.69)	13 (6.02)	3 (1.39)	3.02	1.10	ดี
6. เทศบาล/ อบต.ของท่าน คิดว่า องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถซ่อมบำรุง สะพานที่อยู่ใน ความรับผิดชอบให้มี ความสมบูรณ์และ สามารถใช้ในการสัญจร ได้อย่างปลอดภัย	22 (10.19)	47 (21.76)	80 (37.04)	55 (25.46)	3 (1.39)	9 (4.20)	3.01	1.15	ดี
7. ประชาชนในเขตเทศบาล/ อบต.ของท่านได้รับ ประโยชน์จากการ ก่อสร้าง ปรับปรุงสะพาน และบำรุงรักษาสะพาน ขององค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรา	22 (10.19)	48 (22.22)	82 (37.96)	43 (19.91)	11 (5.09)	10 (4.63)	2.99	1.21	ปาน กลาง

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ด้านการก่อสร้าง ปรับปรุง และบำรุงรักษาสะพาน	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
8. การก่อสร้าง ปรับปรุง สะพาน และบำรุงรักษา สะพานขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทราสามารถ ดำเนินการได้อย่างมี คุณภาพและสามารถ ใช้งานได้นาน	16 (7.41)	45 (20.83)	86 (39.81)	59 (27.31)	5 (2.31)	5 (2.31)	2.97	1.04	ปาน กลาง
9. เทศบาล/ อบต.ของท่าน คิดว่าองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถดูแลบำรุงรักษา บริเวณคอสะพานที่อยู่ใน ความรับผิดชอบ ได้เป็น อย่างดีโดยสามารถใช้ สัญจรไปมาได้อย่าง ปลอดภัย	13 (6.02)	39 (18.06)	91 (42.13)	59 (27.31)	4 (1.85)	10 (4.63)	2.85	1.08	ปาน กลาง
10. การก่อสร้าง ปรับปรุง สะพาน และบำรุงรักษา สะพานขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทราเป็นไปตาม ความต้องการของ เทศบาล/ อบต.ของท่าน	18 (8.33)	48 (22.22)	61 (28.24)	49 (22.69)	21 (9.72)	19 (8.80)	2.70	1.37	ปาน กลาง
11. การก่อสร้าง ปรับปรุง สะพาน และบำรุงรักษา สะพานขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทราสามารถ ดำเนินการได้อย่างทั่วถึง ทุกองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	11 (5.09)	32 (14.81)	67 (31.02)	59 (27.31)	32 (14.81)	15 (6.94)	2.47	1.25	ปาน กลาง
	ภาพรวม						3.34	1.01	ดี

จากตารางที่ 18 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหาร
โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการก่อสร้าง
ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\mu= 3.34, \sigma= 1.01$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในเรื่องการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษา
สะพานขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดสามารถทำให้ประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ได้รับความสะดวกในการขนส่งผลผลิต ($\mu= 3.14, \sigma= 1.13$) รองลงมา คือ การก่อสร้าง ปรับปรุง
สะพานและบำรุงรักษาสะพานขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถทำให้ประชาชน
ในเทศบาล/ อบต. ได้รับความสะดวกในการเดินทาง ($\mu= 3.08, \sigma= 1.13$) และการก่อสร้าง
ปรับปรุง สะพาน และบำรุงรักษาสะพานขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถ
ดำเนินงานได้ตามมาตรฐาน ($\mu= 3.06, \sigma= 1.03$) ส่วนในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือ
การก่อสร้าง ปรับปรุงสะพาน และบำรุงรักษาสะพานขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\mu= 2.47, \sigma= 1.25$)

ตารางที่ 19 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์กรบริหาร
ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการก่อสร้าง คูแถม บำรุงรักษาแหล่งน้ำ

ด้านการก่อสร้าง คูแถม บำรุงรักษาแหล่งน้ำ	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
1. เทศบาล/ อบต.ของท่าน คิดว่าโครงการขุดลอก คลองขององค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถแก้ไขปัญหา การขาดแคลนน้ำใน การเกษตรได้	20 (9.26)	37 (17.13)	74 (34.26)	63 (29.17)	10 (4.63)	12 (5.56)	2.81	1.22	ปาน กลาง

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ด้านการก่อสร้าง ดูแล บำรุงรักษาแหล่งน้ำ	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
2. โครงการขุดลอกคลอง ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ทำให้ประชาชนในเขต เทศบาล/ อบต.ของท่านมี แหล่งน้ำในการเกษตรได้ อย่างทั่วถึง	12 (5.56)	43 (19.91)	72 (33.33)	62 (28.70)	12 (5.56)	15 (6.94)	2.70	1.21	ปาน กลาง
3. เทศบาล/ อบต.ของท่าน คิดว่าโครงการขุดลอก คลองขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถแก้ไขปัญหา การขาดแคลนน้ำในการ อุปโภค-บริโภคได้	17 (7.87)	42 (19.44)	61 (28.24)	65 (30.09)	18 (8.33)	13 (6.02)	2.70	1.27	ปาน กลาง
4. โครงการขุดลอกคลอง ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ทำให้ประชาชนในเขต เทศบาล/ อบต.ของท่านมี แหล่งน้ำในการอุปโภค - บริโภคได้อย่างทั่วถึง	16 (7.41)	40 (18.52)	65 (30.09)	64 (29.63)	19 (8.80)	12 (5.56)	2.69	1.24	ปาน กลาง
5. การดูแล บำรุงรักษา แหล่งน้ำสามารถ แก้ปัญหายั้งได้ อย่างยั่งยืน	15 (6.94)	30 (13.89)	63 (29.17)	76 (35.19)	20 (9.26)	12 (5.56)	2.57	1.21	ปาน กลาง
6. เทศบาล/ อบต.ของท่าน ได้เข้าไปมีส่วนร่วมใน โครงการขุดลอกคลอง ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา	12 (5.56)	31 (14.35)	54 (25.00)	77 (35.65)	21 (9.72)	21 (9.72)	2.41	1.28	ปาน กลาง

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ด้านการก่อสร้าง ดูแล บำรุงรักษาแหล่งน้ำ	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
7. คุณภาพน้ำและ สิ่งแวดล้อมในเขต เทศบาล/ อบต.ของท่าน ได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น ภายหลังจากที่องค์กร บริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทราได้เข้าไป ดำเนินการขุดลอกคลอง	10 (4.63)	34 (15.74)	51 (23.61)	75 (34.72)	16 (7.41)	30 (13.89)	2.34	1.34	ปาน กลาง
8. เทศบาล/ อบต.ของท่าน ได้เข้าไปมีส่วนร่วมใน โครงการคลองสายน้ำใส ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา	7 (3.24)	27 (12.50)	53 (24.54)	85 (39.35)	17 (7.87)	27 (12.50)	2.26	1.25	ปาน กลาง
9. ทัศนียภาพของพื้นที่ใน เขตเทศบาล/ อบต. ของ ท่านได้รับการปรับปรุง และพัฒนาให้สวยงาม จากการที่องค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้เข้าไปดำเนินการขุด ลอกคลอง	6 (2.78)	25 (11.57)	50 (23.15)	86 (39.81)	17 (7.87)	32 (14.8)	2.17	1.26	ปาน กลาง
10. เทศบาล/ อบต.ของท่าน ได้รับการสนับสนุนจาก องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในการดำเนินการกำจัด ผักตบชวาและวัชพืช	7 (3.24)	23 (10.65)	50 (23.15)	78 (36.11)	24 (11.11)	34 (15.74)	2.12	1.30	ปาน กลาง
	ภาพรวม						2.48	1.26	ปาน กลาง

จากตารางที่ 19 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหาร
โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการก่อสร้าง
ดูแล บำรุงรักษาแหล่งน้ำโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.48, \sigma = 1.26$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในเรื่อง โครงการขุดลอกคลองขององค์กรบริหารส่วน
จังหวัดฉะเชิงเทราสามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในการเกษตรได้ ($\mu = 2.81, \sigma = 1.22$)
รองลงมา คือ โครงการขุดลอกคลองขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราทำให้ประชาชนใน
เขตเทศบาล/ อบต.แหล่งน้ำในการเกษตรได้อย่างทั่วถึง ($\mu = 2.70, \sigma = 1.21$) และ โครงการขุดลอก
คลองขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราทำให้เทศบาล/ อบต.ของท่านคิดว่าโครงการขุด
ลอกคลองขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในการ
อุปโภค-บริโภคได้ ($\mu = 2.70, \sigma = 1.27$) ส่วนในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ เทศบาล/ อบต.
ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในการดำเนินการกำจัดผักตบชวา
และวัชพืช ($\mu = 2.12, \sigma = 1.30$)

ตารางที่ 20 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น เกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์กรบริหาร
ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการจัดระบบผังเมือง

ด้านการจัดระบบผังเมือง	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
	1. เทศบาล/ อบต.ของท่าน ได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับ องค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในการเตรียมการเพื่อ รองรับการถ่ายโอน ภารกิจด้านการจัดระบบ ผังเมืองรวมจังหวัด	8 (3.70)	27 (12.50)	95 (43.98)	50 (23.15)	18 (8.33)			

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ด้านการจัดระบบผังเมือง	ระดับความคิดเห็น						μ	σ	ระดับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน
	มีการ ปฏิบัติ มากที่สุด	มีการ ปฏิบัติมาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง มาก	มีการ ปฏิบัติ ค่อนข้าง น้อย	มีการ ปฏิบัติ น้อยที่สุด	ไม่มีการ ปฏิบัติ			
2. เทศบาล/ อบต.ของท่าน ได้รับการสนับสนุนจาก องค์การบริหาร ส่วน จังหวัดฉะเชิงเทราในการ จัดวางระบบผังเมืองอย่าง เป็นระบบ	6 (2.78)	20 (9.26)	89 (41.20)	56 (25.93)	13 (6.02)	32 (14.81)	2.32	1.26	ปาน กลาง
	ภาพรวม						2.44	1.22	ปาน กลาง

จากตารางที่ 20 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหาร
โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการจัดระบบ
ผังเมือง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.44$, $\sigma = 1.22$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในเรื่อง เทศบาล/ อบต. ได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในการเตรียมการเพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจด้านการจัดระบบ
ผังเมืองรวมจังหวัด ($\mu = 2.55$, $\sigma = 1.18$) ส่วนในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ เทศบาล/ อบต.
ของท่านได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในการจัดวางระบบผังเมือง
อย่างเป็นระบบ ($\mu = 2.32$, $\sigma = 1.26$)

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการพัฒนาและการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการพัฒนาและการพัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์
ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) ผลการทดสอบสมมติฐานมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการพัฒนาและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

การบริหารการพัฒนา (x)		การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจ			
		ถนน สะพาน ระบบสาธารณูปโภค (Y ₁)	แหล่งน้ำ (Y ₂)	การจัดระบบผังเมือง (Y ₃)	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Y)
การบริหารการพัฒนา (X)	r	.835*	.797*	.842*	.547*
	p-value	.000 □	.000 □	.000 □	.000 □
พัฒนาการบริหาร (X ₁)	r	.439*	.415*	.460*	.894*
	p-value	.000 □	.000 □	.000 □	.000 □
วัฒนธรรมองค์กร (X ₁₁)	r	.512*	.509*	.513*	.775*
	p-value	.000 □	.000	.000	.000 □
โครงสร้าง (X ₁₂)	r	.307*	.240*	.358*	.770*
	p-value	.000 □	.000	.000	.000
กระบวนการ (X ₁₃)	r	.485*	.443*	.417*	.828*
	p-value	.000 □	.000	.000	.000
เทคโนโลยี (X ₁₄)	r	.505*	.432*	.442*	.754*
	p-value	.000 □	.000	.000	.000
การบริหารเพื่อการพัฒนา (X ₂)	r	.511*	.476*	.512*	.793*
	p-value	.000 □	.000	.000	.000

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 21 พบว่า การบริหารการพัฒนา (X) มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy} = .547$) และมีทิศทางของความสัมพันธ์ในทางบวก

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ในแต่ละด้าน พบว่า การบริหารพัฒนาด้านวัฒนธรรมองค์กร (X₁₁) มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .775$) และมีทิศทางของความสัมพันธ์ในทางบวก

การบริหารการพัฒนาด้านโครงสร้าง (X_{12}) มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .770$) และมีทิศทางของความสัมพันธ์ในทางบวก

การบริหารการพัฒนาด้านกระบวนการ (X_{13}) มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .828$) และมีทิศทางของความสัมพันธ์ในทางบวก

การบริหารการพัฒนาด้านเทคโนโลยี (X_{14}) มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .754$) และมีทิศทางของความสัมพันธ์ในทางบวก

การบริหารการพัฒนาด้านการพัฒนาการบริหาร (X_1) มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .894$) และมีทิศทางของความสัมพันธ์ในทางบวก

การบริหารการพัฒนาด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา (X_2) มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .793$) และมีทิศทางของความสัมพันธ์ในทางบวก

ตารางที่ 22 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

	ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจ	ด้านการก่อสร้าง บำรุงรักษา ถนน สะพาน และระบบสาธารณูปโภค	ด้านการก่อสร้าง ดูแล บำรุงรักษาแหล่งน้ำ	ด้านการจัดระบบผังเมือง
การบริหารการพัฒนาด้านการพัฒนาการบริหาร			✓	✓	✓	✓
การบริหารการพัฒนา			✓	✓	✓	✓
การบริหารการพัฒนา ด้าน วัฒนธรรมองค์กร			✓	✓	✓	✓
การบริหารการพัฒนา ด้าน โครงสร้าง			✓	✓	✓	✓
การบริหารการพัฒนา ด้านกระบวนการ			✓	✓	✓	✓
การบริหารการพัฒนา ด้านเทคโนโลยี			✓	✓	✓	✓
การบริหารการพัฒนาด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา			✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 22 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ในด้านการบริหารการพัฒนาด้านการพัฒนาการบริหาร, การบริหารการพัฒนา, การบริหารการพัฒนา ด้านวัฒนธรรมองค์กร, การบริหารการพัฒนา ด้านโครงสร้าง, การบริหารการพัฒนา ด้านกระบวนการ, การบริหารการพัฒนา ด้านเทคโนโลยี และการบริหารการพัฒนาด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา นั้นมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งด้านการก่อสร้าง บำรุงรักษา ถนน สะพาน

และระบบสาธารณสุขโลก, ด้านการก่อสร้าง คูคลอง บำรุงรักษาแหล่งน้ำ และด้านการจัดระบบผังเมือง
เป็นไป ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาข้อเสนอแนะในด้านการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทาง เศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดฉะเชิงเทรามีข้อเสนอแนะในด้
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 23 ข้อเสนอแนะของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจควรทำควบคู่ไปกับ การส่งเสริมและพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เมื่อมีโครงสร้าง พื้นฐานดีแล้วแต่ประชาชนยังมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ไม่ดีเศรษฐกิจไม่ดี ก็ไม่มีประโยชน์อะไรในการที่จะเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทางเศรษฐกิจ โดยการจัดการส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชน เช่น โครงการจำหน่ายสินค้า OTOP เพื่อสร้างรายได้ให้ประชาชนหลาย ครั้งต่อ 1 ปี ควรจัดโครงการส่งเสริมอาชีพต่าง ๆ ให้ประชาชนได้มี วิธีการทำมาหากินสร้างรายได้ในครอบครัว เพื่อจะได้มีความเป็นอยู่ ที่ดีและมีชีวิตประจำวันที่ดีขึ้น	12
2. โครงการก่อสร้างถนนที่ทำระหว่างท้องถิ่นเชื่อมกับท้องถิ่นอื่น ๆ อยากให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราเปลี่ยนนโยบายให้ เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางที่เดือดร้อน เรื่องถนน งบประมาณไม่เพียงพอหรือเกินศักยภาพแต่กฎหมายไม่ได้ คือต้องทำ ถนนเชื่อมท้องถิ่นกับท้องถิ่นอื่นจึงทำให้แก้ไขความเดือดร้อนของ ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้	12
3. องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรนำรายได้และเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ซึ่งเป็นภาษีคนไทยทั่วประเทศมาบริหารจังหวัดฉะเชิงเทราให้ทั่วถึง จริงใจและโปร่งใสจะเป็นกุศลของชาวจังหวัดฉะเชิงเทรา	10

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
4. การพิจารณาอุดหนุนงบประมาณขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานรายได้ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้น้อยเป็นเกณฑ์พิจารณาประกอบ	8
5. การพัฒนาควรไปให้ถึงทุกพื้นที่ทั้งพื้นที่ห่างไกลก่อนเพื่อให้ ประชาชนมีความเป็นอยู่ใกล้เคียงกัน	6
6. ควรมีการจัดชุดประชาสัมพันธ์ลงพื้นที่ เพื่อหาข้อมูลปัญหา ความต้องการของประชาชนเป็นประจำสม่ำเสมอและรวบรวมรายงาน ผู้บังคับบัญชา	5

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นศึกษาวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารการพัฒนาด้านการพัฒนาการบริหารและด้านการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการพัฒนาและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยศึกษาจากประชากรวิจัยที่เป็นผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งประเภทเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 108 แห่ง ๆ ละ 2 ท่าน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนา ในด้านการพัฒนาการบริหารและด้านการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา และการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการพัฒนาและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผลการศึกษาตามที่ได้นำเสนอในบทที่ 5 สามารถสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองฉะเชิงเทราเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบางปะกงและอำเภอบ้านโพธิ์ ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 41-50 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มีตำแหน่งปลัดเทศบาล/ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือตำแหน่งนายกเทศมนตรี/ นายองค์การบริหารส่วนตำบลและมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งมาไม่เกิน 5 ปี

2. ผลการศึกษาการบริหารการพัฒนาในด้านการพัฒนาการบริหารและด้านการบริหาร เพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ผลการศึกษาพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเพื่อการพัฒนาด้านการพัฒนาการบริหารในภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยในด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ การพัฒนาการบริหารในด้านวัฒนธรรมองค์กร รองลงมา คือ การพัฒนาการบริหารในด้านเทคโนโลยี ส่วนในด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ การพัฒนาการบริหารในด้านโครงสร้าง

2.1 การพัฒนาการบริหารในเรื่องวัฒนธรรมองค์กร ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ การให้ความสำคัญกับการทำงานในหน้าที่ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย คือ การให้ความสำคัญกับความรวดเร็วของการตัดสินใจ

2.2 การพัฒนาการบริหารในเรื่องโครงสร้าง ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ การสั่งการเป็นการสั่งการจากระดับบนลงสู่ระดับล่าง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย คือ ผู้ปฏิบัติงานมีอำนาจ การตัดสินใจอย่างอิสระ

2.3 การพัฒนาการบริหารในเรื่องกระบวนการ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ การบริหารงานเป็นไปตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัดและข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย คือ การนำเอาเครื่องมือทางการบริหาร เช่น ระบบบริหารคุณภาพมาใช้ในการดำเนินงาน

2.4 การพัฒนาการบริหารในเรื่องเทคโนโลยี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ ผู้บริหารมีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย คือ มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการดำเนินงานเพื่อเชื่อมโยงระหว่างเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรากับประชาชน

2.5 ในส่วนการบริหารการพัฒนาในการบริหารเพื่อการพัฒนา ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ โครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามีรากฐานมาจากสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นต่าง ๆ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย คือ โครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง

3. ผลการศึกษาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ผลการศึกษาพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมอยู่ในระดับ

ปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ ด้านการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน ส่วนในข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดท้าย คือ ด้านการจัดระบบผังเมือง

3.1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ การทำถนนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถแก้ไขปัญหาการคมนาคมสัญจรของประชาชนได้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย คือ การซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงทุกเทศบาลและ อบต.

3.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อเป็นอันดับแรก คือ การก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถทำให้ประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับความสะดวกในการขนส่งผลผลิต และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย คือ การก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.3 การพัฒนาการบริหารโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการก่อสร้าง ดูแล บำรุงรักษาแหล่งน้ำ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อเป็นอันดับแรก คือ โครงการขุดลอกคลองขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในการเกษตรได้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย คือ เทศบาล/ อบต. ได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในการดำเนินการกำจัดผักตบชวาและวัชพืช

3.4 การพัฒนาการบริหารโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการจัดระบบผังเมือง ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อเป็นอันดับแรก คือ เทศบาล/ อบต. ได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในการเตรียมการเพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจด้านการจัดระบบผังเมืองรวมจังหวัดและข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย คือ เทศบาล/ อบต. ของท่านได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในการจัดวางระบบผังเมืองอย่างเป็นระบบ

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการพัฒนาและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ผลการศึกษาพบว่า การบริหารการพัฒนา การบริหารการพัฒนา ด้านวัฒนธรรมองค์กร การบริหารการพัฒนา ด้านโครงสร้าง การบริหารการพัฒนา ด้านกระบวนการ การบริหารการพัฒนา ด้านเทคโนโลยี การบริหารการพัฒนา ด้านการพัฒนาการบริหารและการบริหารการพัฒนา ด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาตามที่ได้สรุปผลการศึกษาไปข้างต้น สามารถนำมาอภิปรายผลในแต่ละประเด็นได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า การบริหารการพัฒนาในด้านวัฒนธรรมองค์กรมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกส่วนการบริหารการพัฒนาในด้านโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับท้ายเมื่อเปรียบเทียบกับการบริหารการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวนี้ มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฉฐาภพ ยมจินดา (2553) ในเรื่องการบริหารการพัฒนาเมืองนำอยู่ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ที่ผลการศึกษา พบว่า การบริหารการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ในด้านวัฒนธรรมมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด แต่การบริหารการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชาในด้านโครงสร้างมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด นอกจากนี้ผลการศึกษาในประเด็นดังกล่าวนี้ยังมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มยุรี พันธุ์ชื่น (2549, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารการพัฒนาที่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญา ภายในประเทศของกรมทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งผลการศึกษาพบว่า กรมทรัพย์สินทางปัญญาควรมีการปรับ โครงสร้างให้เหมาะสมกับภารกิจและร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อการส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญาภายในประเทศ ให้มากขึ้นทั้งนี้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นองค์การในรูปแบบของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น และยังเป็นองค์การที่มีขนาดใหญ่ ดังนั้นจึงทำให้ลักษณะ โครงสร้างของหน่วยงานเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับการบริหารการพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ส่วนในเรื่องของวัฒนธรรมองค์กรนั้น การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัฒนธรรมองค์กรที่เป็นแบบหน่วยงานราชการ มีแบบแผนและขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน ทำให้การบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยเฉพาะการบริหารการพัฒนาในส่วนที่จะมีผลต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ภายในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการศึกษาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวมมีการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง โดยในด้านที่มีค่าเฉลี่ยของการพัฒนาอยู่ในลำดับท้ายสุด คือ ด้านการจัดระบบผังเมืองและในด้านที่มีค่าเฉลี่ยของการพัฒนาอยู่ในลำดับรองสุดท้าย คือ ด้านการก่อสร้าง คูคลอง บำรุงรักษาแหล่งน้ำ ผลการศึกษาดังกล่าวนี้อสอดคล้องกับการศึกษาของเอกชัย การวัฒน์ (2543) เรื่องการดำเนินงานและประสิทธิผลของนโยบายและแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการพื้นฐานเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา ที่พบว่า การดำเนินงานและประสิทธิผลในการให้บริการของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยาในทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางและยังสอดคล้องกับการศึกษาของรณิดา สมิตานนท์ (2549) ในเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารการพัฒนาด้านการให้บริการแก่ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ที่พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาด้านการให้บริการแก่ประชาชนในระดับปานกลาง แต่ผลการศึกษาในประเด็นดังกล่าวนี้มีความแตกต่างจากการศึกษาของตรีณพ ชื่นชม (2550) เรื่องความคิดเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการบริหารสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ที่พบว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ค่อนข้างพึงพอใจต่อการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา สาเหตุที่ผลการศึกษาเป็นไปในลักษณะดังกล่าวนี้อาจเนื่องมาจากการจัดลำดับความสำคัญในการจัดสรรงบประมาณให้แก่โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรานั้น จะให้ความสำคัญกับโครงการประเภทก่อสร้าง ปรับปรุงและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานประเภทถนนและสะพาน ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจประเภทหลักที่จะมีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ ของจังหวัด รวมทั้งความสะดวกสบายในการเดินทางของประชาชนและในการขนส่งสินค้า จึงทำให้ค่าเฉลี่ยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการจัดระบบผังเมืองและค่าเฉลี่ยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านก่อสร้าง คูคลอง บำรุงรักษาแหล่งน้ำ ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่มีลำดับความสำคัญในการได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินโครงการในจำนวนที่น้อยกว่า ดังนั้นจึงทำให้ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจในสองด้านนี้ที่จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับท้าย ๆ

3. จากผลการศึกษาพบว่า การบริหารการพัฒนาที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในแต่ละด้านของการบริหารการพัฒนาทั้งในส่วนของพัฒนาการบริหารด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านโครงสร้าง ด้านกระบวนการ ด้านเทคโนโลยี และในส่วนของการบริหารเพื่อการพัฒนาต่างมีความสัมพันธ์กันในทุกด้านของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทาง

เศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาดังกล่าวนี้อาจสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฅฐาภพ ยมจินดา (2553) เรื่อง การบริหารการพัฒนาเมืองนำอยู่ กรณีศึกษา เทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ที่พบว่า การพัฒนาเมืองนำอยู่ของเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ได้รับอิทธิพลโดยตรงจากการบริหาร โครงการพัฒนาการพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม การพัฒนาเมือง และการพัฒนาชนบท ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารการพัฒนาและการบริหาร โครงการพัฒนานั้นวัฒนธรรมองค์กรเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกำหนดรูปแบบการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร ซึ่งหากองค์กรใดมีวัฒนธรรมองค์กรที่แข็งแกร่ง จะทำให้ประสบความสำเร็จในการบริหารการพัฒนา ในส่วนของโครงสร้างองค์กรหรือโครงสร้างของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการบริหารการพัฒนา ถือเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการบริหารการพัฒนาเช่นกัน โดยเฉพาะองค์กรที่มีโครงสร้างชัดเจนและมีประสิทธิภาพสำหรับการปฏิบัติภารกิจ ส่วนในด้านกระบวนการเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของการบริหารการพัฒนา เนื่องจากกระบวนการเป็นขั้นตอนในการลงมือปฏิบัติสำหรับการพัฒนาหรือโครงการพัฒนาในทุก ๆ โครงการ ซึ่งหากกระบวนการสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพปราศจากปัญหาอุปสรรค การบริหารการพัฒนาก็มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ปัจจัยในด้านเทคโนโลยีที่องค์กรนำมาใช้ในการปฏิบัติงานตามภารกิจในด้านต่าง ๆ ขององค์กร จะมีผลทำให้การปฏิบัติงานตามภารกิจต่าง ๆ ขององค์กรมีความสะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และยังคงส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารการพัฒนาด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำมากำหนดเป็นข้อเสนอแนะในการวิจัยในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษา พบว่า การบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในส่วนของการพัฒนาการบริหารในด้านโครงสร้าง มีค่าเฉลี่ยการบริหารการพัฒนาอยู่ในอันดับสุดท้าย ดังนั้นจึงเสนอให้ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรากำหนดนโยบายเร่งด่วนในการพัฒนาโครงสร้างองค์กรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อให้การปฏิบัติ ภารกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในประเด็นสำคัญที่เป็นข้อค้นพบในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งพบว่ายังมีจุดสำคัญในโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ควรเร่งทำการปรับปรุง และพัฒนา ประกอบด้วย

1.1 การจัดโครงสร้างที่สนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานมีอำนาจตัดสินใจอย่างอิสระ

1.2 การจัดโครงสร้างที่สนับสนุนให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงทำหน้าที่เป็นผู้รับใช้มากกว่าเป็นผู้บังคับบัญชา

1.3 การจัดโครงสร้างที่สนับสนุนการปฏิบัติการกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราซึ่งส่วนใหญ่เป็นแบบชั่วคราวในลักษณะของโครงการ โดยจะมีการเริ่มต้นและสิ้นสุดของอำนาจหน้าที่ ตามการเริ่มต้นและสิ้นสุดของโครงการ

1.4 การจัดโครงสร้างที่ทำให้มีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวที่มีอำนาจในการสั่งการและควบคุม

จากผลการศึกษา พบว่า การบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา มีค่าเฉลี่ยในอันดับรองสุดท้าย ดังนั้นจึงเสนอให้ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราเร่งพัฒนาองค์ประกอบของการบริหารเพื่อการพัฒนา โดยเฉพาะในประเด็นสำคัญที่เป็นข้อค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งพบว่ยังมีจุดสำคัญในองค์ประกอบของการบริหารเพื่อการพัฒนา ที่ควรเร่งดำเนินการปรับปรุงและพัฒนา ประกอบด้วย

1. การกำหนดมาตรการและแนวทางต่างๆเพื่อไม่ให้เกิดการเมืองเข้าไปแทรกแซงโครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

2. การเปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆในจังหวัดเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

3. การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

จากผลการศึกษา พบว่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในด้านการจัดระบบผังเมือง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับท้ายสุด ดังนั้นจึงเสนอให้ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจในด้านการจัดระบบผังเมืองมากขึ้น โดยควรเตรียมความพร้อมทั้งในด้านบุคลากรและเครื่องมือเครื่องมื่อต่าง ๆ สำหรับการรองรับการถ่ายโอนภารกิจด้านการจัดระบบผังเมือง ทั้งในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดในจังหวัดฉะเชิงเทรา

จากผลการศึกษา พบว่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในด้านก่อสร้าง คูคลอง บำรุงรักษาแหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับรองสุดท้าย ดังนั้นจึงเสนอให้ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในด้านก่อสร้าง คูคลอง

บำรุงรักษาแหล่งน้ำ ซึ่งเป็นการสนับสนุนนโยบายในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำของจังหวัด รวมทั้งนโยบายในด้านการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและนโยบายในด้านการป้องกันปัญหาน้ำท่วม โดยการเข้าไปดำเนินการปรับปรุงหรือสนับสนุนให้เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าไปดำเนินการก่อสร้างพื้นที่เก็บกักน้ำ ตลอดจนการขุดลอกและกำจัดวัชพืชและผักตบชวาตามแหล่งน้ำธรรมชาติต่าง ๆ

จากผลการศึกษา พบว่า การบริหารการพัฒนาทั้งในด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านโครงสร้าง ด้านกระบวนการ ด้านเทคโนโลยีและการบริหารเพื่อการพัฒนาที่มีความสัมพันธ์ในระดับสูงในทิศทางบวกกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ดังนั้นจึงเสนอให้ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราเร่งกำหนดนโยบายในการพัฒนาองค์ประกอบสำคัญของการบริหารการพัฒนา อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่ การพัฒนาในด้านวัฒนธรรมองค์กร การพัฒนาในด้านโครงสร้าง การพัฒนาในด้านกระบวนการพัฒนาในด้านเทคโนโลยีและการพัฒนาในด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 จากผลการศึกษา พบว่า การพัฒนาการบริหารในส่วนของโครงสร้างในเรื่องของโครงสร้างองค์การที่สนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานมีอำนาจตัดสินใจอย่างอิสระ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับท้ายสุด ดังนั้นจึงเสนอให้ผู้บังคับบัญชาของแต่ละหน่วยงานภายในองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราควรให้อิสระกับผู้ใต้บังคับบัญชาในการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ที่ตนเองรับผิดชอบและปฏิบัติอยู่เป็นประจำอย่างเต็มที่ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

2.2 จากผลการศึกษา พบว่า การพัฒนาการบริหารในส่วนของโครงสร้างในเรื่องโครงสร้างที่สนับสนุนให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงทำหน้าที่เป็นผู้รับใช้มากกว่าเป็นผู้บังคับบัญชา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับรองสุดท้าย ดังนั้นจึงเสนอให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราควรปรับบทบาทตนเองมาสู่การเป็นผู้ให้บริการแก่ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามากขึ้น

2.3 จากผลการศึกษา พบว่า การพัฒนาการบริหารในส่วนของโครงสร้างในเรื่องของโครงสร้างที่มีการจัดโครงสร้างส่วนใหญ่เป็นแบบชั่วคราวในลักษณะของโครงการ โดยจะมีการเริ่มต้นและสิ้นสุดของอำนาจหน้าที่ตามการเริ่มต้นและสิ้นสุดของโครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับค่อนข้างท้าย ดังนั้นจึงเสนอให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราควรปรับเปลี่ยน

โครงสร้างขององค์กรให้มีความยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการปฏิบัติการกิจในปัจจุบันขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ส่วนใหญ่จะเป็นภารกิจแบบชั่วคราว

2.4 จากผลการศึกษา พบว่า การบริหารการพัฒนาในด้านการบริหารเพื่อการพัฒนาเรื่องโครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจปราศจากการแทรกแซงทางการเมืองมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ดังนั้นจึงเสนอให้ผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรานำแนวทางการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลเข้ามาใช้ในการบริหารงานโครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม

2.5 จากผลการศึกษา พบว่า การบริหารการพัฒนาในด้านการบริหารเพื่อการพัฒนาเรื่อง องค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราได้เปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในจังหวัดเข้าไปมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการโครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับรองสุดท้าย ดังนั้นจึงเสนอให้องค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา กำหนดแนวทางและมาตรการเชิงปฏิบัติในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการโครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

2.6 จากผลการศึกษา พบว่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในด้านการจัดระบบผังเมือง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับท้ายสุด ดังนั้นจึงเสนอให้ผู้บริหารของกองช่างองค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา เร่งพัฒนาศักยภาพในการจัดทำภารกิจด้านจัดระบบผังเมือง ซึ่งกำลังจะเป็นภารกิจที่มีความสำคัญเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ไปพร้อมๆกับการเจริญเติบโตของเมือง

3. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ในการศึกษาการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้ที่สนใจที่จะศึกษาครั้งต่อไปควรดำเนินการดังนี้

3.1 ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลที่เหมาะสมกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดฉะเชิงเทรา ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปผู้ที่ทำการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาในจังหวัดที่สนใจหรือมีข้อมูลในการดำเนินการวิจัยและการทำการวิจัยควรมีประโยชน์ต่อส่วนรวมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และมีทิศทางในการพัฒนาท้องถิ่น

3.2 ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดฉะเชิงเทราที่มีต่อการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการเก็บข้อมูลจากผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในจังหวัดด้วย

บรรณานุกรม

- กรีซ สืบสนธิ์. (2538). *วัฒนธรรมและพฤติกรรมองค์กร*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โกวิท พวงงาม. (2548). *การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมิติใหม่ในอนาคต*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- จันจิรา เอี่ยมมยุรา. (2529). *วิสาหกิจมหาชน (รัฐวิสาหกิจ) ในกฎหมายไทย : ศึกษาในเชิงประวัติศาสตร์และเชิงวิเคราะห์ความคิด*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานิติศาสตร์, คณะนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชมจิต อิมวิทยา. (2546). *การวางแผน โครงสร้างพื้นฐานด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลเสาชงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาภูมิศาสตร์การวางแผนการตั้งถิ่นฐานมนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชลวิทย์ อวนศรี. (2549). *ประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาของสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิทยาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- คูสิต บำรุงเยี่ยม. (2544). *การดำเนินงานและประสิทธิผลของแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริการพื้นฐานองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประจำปี 2542*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ตรีณพ ชื่นชม. (2550). *ความคิดเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการปกครองท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ติน ปรัชญพฤทธิ์. (2527). *ทฤษฎีองค์การ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2528). *การพัฒนาการบริหาร และการบริหารการพัฒนา*. ใน อุทัย เลหาวิเชียร (บรรณาธิการ) *การบริหารการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และมูลนิธิอาเซีย สามเจริญพานิช.
- . (2550). *การบริหาร การพัฒนา ความหมาย เนื้อหา แนวทาง และปัญหา* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชเนศวร์ เจริญเมือง. (2548). *100ปี การปกครองท้องถิ่นไทย พ.ศ. 2440-2540* (พิมพ์ครั้งที่ 5).
กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2547). *หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ* (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- ปฐม มณีโรจน์. (2518). *ทฤษฎีและแนวคิดในการพัฒนาการบริหาร*. กรุงเทพฯ:
คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประยูร กาญจนกุล. (2538). *คำบรรยายกฎหมายปกครอง* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. 2542. (2553). วันที่ค้นข้อมูล 17 กุมภาพันธ์ 2555, เข้าถึงได้จาก
www.local.moi.go.th/law29.htm.
- พระราชบัญญัติจัดระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528. (2553). วันที่ค้นข้อมูล 17
กุมภาพันธ์ 2555, เข้าถึงได้จาก www.baanjomayut.com/library/law/146.html.
- พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496. (2553). วันที่ค้นข้อมูล 17 กุมภาพันธ์ 2555, เข้าถึงได้จาก
www.tungsong.com/Law/pC01.asp.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542.
(2553). วันที่ค้นข้อมูล 17 กุมภาพันธ์ 2555, เข้าถึงได้จาก
<http://www.baanjomayut.com/library/law/02/246.html>.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521. (2553). วันที่ค้นข้อมูล
17 กุมภาพันธ์ 2555, เข้าถึงได้จาก www.kodmhai.com/m4/m4-15/Nthailaw-4-15/N136.html.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542. (2553). วันที่ค้นข้อมูล
17 กุมภาพันธ์ 2555, เข้าถึงได้จาก
www.thailandlawyercenter.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=538974864&Ntype=19.
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมจนถึง
ปี พ.ศ. 2546. (2553). วันที่ค้นข้อมูล 17 กุมภาพันธ์ 2555, เข้าถึงได้จาก
<http://www.kodmhai.com/m4/m4-19/New1/N4.html>.
- พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540. (2553). วันที่ค้นข้อมูล 17 กุมภาพันธ์ 2555,
เข้าถึงได้จาก <http://www.koratpao.go.th/service02.php>.

- พินิต รัตน์จำนง. (2550). *ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครสงขลา จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการปกครองท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภูวนิดา คุณผลิน. (2550). *การบริหารการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครแบบบูรณาการ*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มยุรี พันธุ์ชื่น. (2549). *การบริหารการพัฒนาที่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญาภายในประเทศของกรมทรัพย์สินทางปัญญา*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารรัฐกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ธนิดา สมิตานนท์. (2549). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารการพัฒนาด้านการให้บริการแก่ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากเกร็ด*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารรัฐกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน (พ.ศ. 2540). (2553). วันที่ค้นข้อมูล 25 พฤษภาคม 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.local.moi.go.th/law1.htm>.
- วัชรินทร์ บรรดาศักดิ์. (2548). *ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในชุมชน เขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารและพัฒนาเมืองและชนบท, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- วันเพ็ญ ส่งเสริมทรัพย์. (2539). *การจัดระบบของค์กรมหาชนอิสระในกระบวนการจัดทำบริการสาธารณะในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานิติศาสตร์, คณะนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. (2543). *การกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: ศูนย์การศึกษาพัฒนาประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2540). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- _____. (2545 ก). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545 ข). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สิริพร มณีทัศน์. (2538). *การจัดทำบริการสาธารณะท้องถิ่นในประเทศไทย: ศึกษาจากปัญหาที่เกิดขึ้นในกรณีเทศบาลและกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานิติศาสตร์, คณะนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุทธิพงษ์ ไชยวงศ์สาย. (2551). *ความต้องการของประชาชนต่อการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการปกครองท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุภรณ์ ราหณี. (2551). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการปกครองท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา. (2548). *แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2548-พ.ศ. 2550*. ฉะเชิงเทรา: องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา.
- อนันต์ เกตุวงศ์. (2523). *การบริหารการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เอกชัย การวัฒน์. (2543). *การดำเนินงานและประสิทธิผลของนโยบายและแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริการพื้นฐาน เทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Almond, G. A., & Powell, Jr., G. B. (1966). *Comparative Politics : A Developmental Approach*. Boston: Little, Brown and Co.
- Barnard, C. I. (1968). *The Functions of the Executive*. Cambridge, Mass.: Harvard. University Press.
- Caiden, G. E., & Siedentorf, H. (Eds.). (1982). *Strategies for Administrative Reform*. Lexington, Mass.: Lexington Books, D.C. Health and Co.
- Chandler, R. C., & Plano, J. C. (1982). *The Public Administration Dictionary*. New York: John Wiley & Sons.
- Conyers, D. (1983, April-June). Decentralization : The latest fashion in development administration?. *Public Administration and Development*, 3(2), 101-102.

- Department of Economic & Social Affairs, United Nations. (1975). *Development Administration : Current Approaches and Trends in Public Administration for National Development*. New York: United Nations.
- Fainsod, M. (1963). The Structure of Development Administration. In Swerdlow (Ed). *Development Administration : Concepts and Problems*. New York: Syracuse University Press.
- Friedman, H. J. (1970). Administrative Roles in Local Governments. In Weidner (Ed). *Development Administration in Asia Durham, North. Carolina: Duke University Press*.
- Gant, G. F. (1979). *Development Administration: Concepts, Goals, Methods*. Madison, Wisconsin: The University of Wisconsin Press.
- Handy. C. (1978). *Gods of Management*. London: Souvenir Press.
- Hellriegel, D., Slocum, J. W., Jr., & Woodman, R. W. (1995). *Organizational Behavior* (7th ed.). New York: West Publishing.
- Honadale, G. (1982, March-April). Development administration in the eighties : New agenda or old perspectives?. *Public Administration Review*, 58(1), 51-58.
- Hsueh, Shou-Sheng. (1970). Technical Cooperation in Development Administration in South and South-East Asia. In Weidner (Ed). *Development Administration in Asia, Durham. North Carolina:Duke University Press*.
- Landau, M. (1970). Development Administration and Decision Theory. In Weidner (Ed). *Development Administration in Asia Durham. North Carolina: Duke University Press*.
- Leavitt, H. J. (1986). *Corporate Path Findings: Building Visions and Values into Organizations*. Homewood, Illinois: Down Jones-Unwin.
- Lee, Hahn - Been. (1970). The Role of/ the Higher Civil Service Under Repid Social and Political Change. Iin Weidner (Ed.). *Development Administration in Asia, Durham North. Carolina: Duke University Press*
- Montgomery, J. D., & Siffin, W. J. (Eds). (1966). *Approaches to Development: Poliitics, Administration, and Change*. New York: McGraw - Hill.
- Newton, K. (1988). Is small really so beautiful? Is big really so ugly? size, effectiveness, And democracy in local government. In Levine, H. M. *Public Administration Debated*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall.

- Riggs, F. W. (1970). The Concept of development administration, In Riggs, F. W. *Frontiers of Development Administration*. Durham, North Carolina: Duke University Press.
- Swerdlow, I. (Ed.). (1963). *Development Administration : Concepts and Problems*. Syracuse: Syracuse University Press.
- Thompson, D. (1967). *Organization in Action*. New York: McGraw-Hill.
- Torrington, D., & Hall, L. (1987). *Personnel Management: A New Approach*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall.
- Weidner, E. W. (1962). *Development Administration in Asia*. Durham, North Carolina: Duke University Press.
- Weiss, M. (1966). Some suggestions for improving development administration, *International Review of Administrative Sciences*, 32(3), 577-605.
- Yoder, D., & Staudohar, P. D. (1984). *Personnel Management and Industrial Relations* (7th ed.). New Delhi: Prentice-Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายละเอียดโครงการในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
ประจำปีงบประมาณ 2550-2552

1. โครงการในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
ประจำปีงบประมาณ 2550

ชื่อโครงการ	พื้นที่ดำเนินการ	
	อำเภอ	ตำบล
โครงการซ่อมบำรุงรักษาดถนนและก่อสร้างถนน		
1. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สาย ม. 4, 5 ต.ท่าไข่ ถึง ม.3, 4, 16 ต.คลองนครเนื่องเขต อ.เมืองฯ	เมือง	ท่าไข่ คลองนครเนื่องเขต
2. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต จาก ม.3, 4, 5, 6 ต.คลองอุดมชลจร ถึง ม.10 ต.คลองหลวงแพ่ง อ.เมืองฯ	เมือง	คลองอุดมชลจร คลองหลวงแพ่ง
3. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายบ้านบางหมุ-บ้านเกาะดอน อ.เมือง, อ.บ้านโพธิ์ (ฉช 3095)	เมือง	หนามแดง เกาะไร่
4. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีตสาย ม. 4 ต.บางสวน ถึงสายแยกหลังวัดบางกระพ้อ ม.6 ต.เสม็ดเหนือ อ.บางคล้า	บางคล้า	บางสวน เสม็ดเหนือ
5. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายสามัคคีพัฒนา(ลาดบัวขาว) ม.6 ต.หัวไทร-วัดบางกระดาน ม.3, 1, 2, 7, 6 ต.บางกระเจ็ด อ.บางคล้า	บางคล้า	หัวไทร บางกระเจ็ด
6. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก ฉช 4008 สายแยกถนนสุขุมวิท-วัดสองคลอง-วัดหอมศีล อ.บางปะกง	บางปะกง	สองคลอง
7. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายบ้านคอนทราย-แหลมประดู่ จาก ม.1 ต.คลองขุด-ม.1 ต.แหลมประดู่ อ.บ้านโพธิ์	บ้านโพธิ์	คลองขุด แหลมประดู่
8. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายคลองซอ 1 จาก ม.5 ต.เมืองเก่า ถึง ม.13 ต.หนองแหวน อ.พนมสารคาม	พนมสารคาม	เมืองเก่า หนองแหวน
9. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายห้วยพลู ม.10, 11 ต.เกาะขนุน อ.พนมสารคาม ถึง ม.1 ต.ลาดกระทิง อ.สนามชัยเขต	พนมสารคาม	เกาะขนุน
10. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายหนองน้ำดำ จาก ม.9 ต.เกาะขนุน ถึง ม.12 ต.หนองแหวน อ.พนมสารคาม	พนมสารคาม	เกาะขนุน หนองแหวน

ชื่อโครงการ	พื้นที่ดำเนินการ	
	อำเภอ	ตำบล
โครงการซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนน (ต่อ)		
11. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สาย ม.16 บ้านโพธิ์งาม ต.คูยายหมี-ม.3 บ้านท่าซุง ต.ลาดกระทิง อ.สนามชัยเขต	สนามชัยเขต	คูยายหมี ลาดกระทิง
12. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายกระบกหวาน จาก ม.2 ผ่าน ม.17 ต.ทุ่งพระยา ถึง ม.22 ต.ท่ากระดาน อ.สนามชัยเขต	สนามชัยเขต	ทุ่งพระยา ท่ากระดาน
13. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สาย ม.8 ต.คูยายหมี ถึง ม.9 ต.ท่ากระดาน อ.สนามชัยเขต	สนามชัยเขต	คูยายหมี ท่ากระดาน
14. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายห้วยพลู ม.10, 11 ต.เกาะขนุน อ.พนมสารคาม ถึง ม.1 ต.ลาดกระทิง อ.สนามชัยเขต	สนามชัยเขต	ลาดกระทิง
15. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านอ่างเตยสะพาน 5 จาก ม.9 ต.ท่าตะเกียบ อ.ท่าตะเกียบ ถึง ม.11 ต.คูยายหมี อ.สนามชัยเขต	สนามชัยเขต	คูยายหมี
16. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สาย ม.10 ต.วังเย็น-ม.6-ม.4-ม.1 ต.หนองไม้แก่น อ.แปลงยาว	แปลงยาว	วังเย็น หนองไม้แก่น
17. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายเขาสะท้อน-ไทรทอง ม.10, 3 ต.หนองไม้แก่น ถึง ม.11 ต.วังเย็น อ.แปลงยาว	แปลงยาว	หนองไม้แก่น วังเย็น
18. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านสามพราน ม.25 ต.คลองตะเกรา อ.ท่าตะเกียบ	ท่าตะเกียบ	คลองตะเกรา
19. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านอ่างเตยสะพาน 5 จาก ม.9 ต.ท่าตะเกียบ อ.ท่าตะเกียบ ถึง ม.11 ต.คูยายหมี อ.สนามชัยเขต	ท่าตะเกียบ	ท่าตะเกียบ
20. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านนายหอมจาก ม.5 ต.คลองเขื่อน-ม.1 ต.ก้อ้นแก้ว กิ่ง .คลองเขื่อน	คลองเขื่อน	คลองเขื่อน
21. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สาย ม.2 ต.บางเล่า ถึง ม.1 ต.บางตลาด กิ่งอ.คลองเขื่อน	คลองเขื่อน	บางเล่า บางตลาด

ชื่อโครงการ	พื้นที่ดำเนินการ	
	อำเภอ	ตำบล
โครงการซ่อมบำรุงรักษาดอนและก่อสร้างถนน (ต่อ)		
22. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านบางหมู-บ้านเกาะดอน อ.เมือง, อ.บ้านโพธิ์ (ฉช 3095)	บ้านโพธิ์	หนามแดง เกาะไร่
23. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านคลองโสภา-บ้านบางสวน อ.บางคล้า (ฉช 3196)	บางคล้า	บางสวน
24. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สาย รร.ฉิมพลีวิทยาคาร-บ้านไผ่คำ อ.บางน้ำเปรี้ยว (ฉช 3002)	บางน้ำเปรี้ยว	คอมฉิมพลี
25. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายหมายเลข 3 เดิม จากดอนแยกบางปะกง บรรจบทางหลวง หมายเลข 34 อ.บางปะกง	บางปะกง	บางปะกง
26. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านบางไผ่-บ้านคอนทราย อ.บ้านโพธิ์ (ฉช 3157)	บ้านโพธิ์	คอนทราย
27. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านคลองแขวงกลั่น-บ้านจรเข้ข่อย อ.บ้านโพธิ์ (ฉช 3167)	บ้านโพธิ์	เกาะไร่
28. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านโพธิ์-คลองยายคำ อ.บ้านโพธิ์ (ฉช 3025)	บ้านโพธิ์	บ้านโพธิ์ บางช้อน
29. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายทางหลวงหมายเลข 33150100 ดอนแยกทางหลวง หมายเลข 314-วัดบางพระ อ.บ้านโพธิ์, อ.เมืองฯ	บ้านโพธิ์	บางกรูด บางพระ
30. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายทางบ้านโป่งแก้ง-บ้านเกาะขนุน อ.พนมสารคาม (ฉช 2042)	พนมสารคาม	เกาะขนุน
31. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบาง มะเฟือง-ชำป่างาม ต.คูยายหมี อ.สนามชัยเขต (ฉช 3017)	สนามชัยเขต	คูยายหมี
32. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายยางแดง-กระบกเตี้ย ต.คูยายหมี-ต.ท่ากระดาน อ.สนามชัยเขต (ฉช 3087)	สนามชัยเขต	คูยายหมี ท่ากระดาน
33. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านปากคลองท่าลาด - บ้านราชสาส์น อ.บางคล้า, อ.ราชสาส์น (ฉช 3028)	บางคล้า ราชสาส์น	ปากน้ำ ดงน้อย
34. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายแยก 3245-บ้านราชสาส์น (344401000) อ.พนมสารคาม, อ.ราชสาส์น (5.50/9)	พนมสารคาม ราชสาส์น	เมืองเก่า ดงน้อย บางคา

ชื่อโครงการ	พื้นที่ดำเนินการ	
	อำเภอ	ตำบล
โครงการซ่อมบำรุงรักษาดถนนและก่อสร้างถนน (ต่อ)		
35. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายอำเภอราชสาส์น-บ้านดงน้อย อ.ราชสาส์น (ฉช 2029)	ราชสาส์น	ดงน้อย
โครงการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน		
36. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองบึงเทพยา ม.3 ต.คลองนครเนื่องเขต อ.เมืองฉะเชิงเทรา	เมือง	คลองนครเนื่องเขต
37. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ม.17 (คลองดอนสนาม - คลองมอญ) ต.โพรงอากาศ อ.บางน้ำเปรี้ยว เชื่อม ม.2 ต.ก้อนแก้ว กิ่งอ.คลองเขื่อน	บางน้ำเปรี้ยว	โพรงอากาศ
38. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ม.17 (คลองดอนสนาม-คลองมอญ) ต.โพรงอากาศ อ.บางน้ำเปรี้ยว เชื่อม ม.2 ต.ก้อนแก้ว กิ่งอ.คลองเขื่อน	คลองเขื่อน	ก้อนแก้ว
39. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองสิบเก้า ม.3 ต.สิงโตทอง (หัวไผ่) เชื่อมกับ ม.10 ต.หมอนทอง (มัสยิดยามาฮ์ฮ์ลอิสลาม) อ.บางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว	สิงโตทอง หมอนทอง
40. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองแพรกบางสาย ม.4, 8 ต.โพรงอากาศ อ.บางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว	โพรงอากาศ
41. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองสุขเกษม ม.7 ต.สองคลอง อ.บางปะกง	บางปะกง	สองคลอง
42. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ม.5 ต.เขาดิน อ.บางปะกง (สายทางท่าแคว-บางผึ้ง)	บางปะกง	เขาดิน
43. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ในสายทางหลวงหมายเลข 3 (เดิม) จากตอนแยกบางปะกง- บรรจบทางหลวงหมายเลข 34 (ข้ามคลองยายเมี้ย) ม.8 เชื่อม ม.9 ต.บางปะกง	บางปะกง	บางปะกง
44. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองประเวศบุรีรมย์ (วัดเทพราช) ม.2 เทศบาลตำบลเทพราช อ.บ้านโพธิ์	บ้านโพธิ์	เทพราช
45. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ม.20 ต.ท่ากระดาน อ.สนามชัยเขต	สนามชัยเขต	ท่ากระดาน

2. โครงการในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
ประจำปีงบประมาณ 2551

ชื่อโครงการ	พื้นที่ดำเนินการ	
	อำเภอ	ตำบล
โครงการซ่อมบำรุงรักษาดถนนและก่อสร้างถนน		
1. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต จาก ม.3, 4, 5, 6 ต.คลองอุดมชลจร ถึง ม.10 ต.คลองหลวงแพ่ง อ.เมืองฯ	เมือง	คลองอุดมชลจร คลองหลวงแพ่ง
2. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สาย ม. 4, 5 ต.ท่าไข่ ถึง ม.3, 4, 16 ต.คลองนครเนื่องเขต อ.เมืองฯ	เมือง	ท่าไข่ คลองนครเนื่องเขต
3. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ม.15 ต.คลองนครเนื่องเขต อ.เมืองฯ-ม.13 ,16 ต.บางน้ำเปรี้ยว อ.บางน้ำเปรี้ยว	เมือง บางน้ำเปรี้ยว	คลองนครเนื่องเขต บางน้ำเปรี้ยว
4. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายสามัคคีพัฒนา (ลาดบัวขาว) ม.6 ต.หัวไทร-วัดบางกระดาน ม.3, 1, 2, 7, 6 ต.บางกระเจ็ด อ.บางคล้า	บางคล้า	หัวไทร บางกระเจ็ด
5. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายเลียบคลอง 15 ฝั่งตะวันออก เริ่มจาก ม.11, 10, 9, 8, 7, 6 ต.บึงน้ำรักษ์ ผ่าน ม.6 ต.บึงน้ำรักษ์ ฝั่งตะวันตก ถึง ม.7 ต.ศาลาแดง อ.บางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว	บึงน้ำรักษ์ ศาลาแดง
6. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สาย ม.13, 12, 11 (ฝั่งตะวันออก) ต.โพรงอากาศ อ.บางน้ำเปรี้ยว ต.บางแก้ว อ.เมืองฯ	บางน้ำเปรี้ยว เมือง	โพรงอากาศ บางแก้ว
7. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายบ้านคลองหกวา เชื่อมคลอง 14 ฝั่งตะวันออก จาก ม.14, 15, 1, 2, 3, 4, 5 ต.บึงน้ำรักษ์ ถึง ม.9 ต.ศาลาแดง อ.บางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว	บึงน้ำรักษ์ ศาลาแดง
8. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายเลียบคลองพระยาศุวทร ม.4 ต.บางเกลือ เชื่อม ม.17 ต.บางปะกง อ.บางปะกง	บางปะกง	บางเกลือ บางปะกง
9. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายบ้านคอนทราย-แหลมประดู่ จาก ม.1 ต.คลองขุด-ม.1 ต.แหลมประดู่ อ.บ้านโพธิ์	บ้านโพธิ์	คลองขุด แหลมประดู่

ชื่อโครงการ	พื้นที่ดำเนินการ	
	อำเภอ	ตำบล
โครงการซ่อมบำรุงรักษาดถนนและก่อสร้างถนน (ต่อ)		
10. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายห้วยพลู ม.10, 11 ต.เกาะขนุน อ.พนมสารคาม ถึง ม.1 ต.ลาดกระทิง อ.สนามชัยเขต	พนมสารคาม สนามชัยเขต	เกาะขนุน ลาดกระทิง
11. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต บ้านหนองสองห้อง จากทางหลวงสาย 319 ม.9.13 ต.บ้านช่องเชื่อม ม.15 ต.เกาะขนุน เชื่อมทางหลวงสาย 304 อ.พนมสารคาม	พนมสารคาม	บ้านช่อง เกาะขนุน
12. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านกระบกหวาน จาก ม.2 ต.ทุ่งพระยา ผ่าน ม.17 ต.ทุ่งพระยา ถึง ม.22 ต.ท่ากระดาน อ.สนามชัยเขต	สนามชัยเขต	ทุ่งพระยา ท่ากระดาน
13. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สาย ม.16 บ้านโพธิ์งาม ต.คูยาศหมี-ม.3 บ้านท่าซุง ต.ลาดกระทิง อ.สนามชัยเขต	สนามชัยเขต	คูยาศหมี ลาดกระทิง
14. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สาย ม.8 ต.คูยาศหมี ถึง ม.9 ต.ท่ากระดาน อ.สนามชัยเขต	สนามชัยเขต	คูยาศหมี ท่ากระดาน
15. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สาย (อ้อมแตก-เกตุเวย์) ม.12 ต.แปลงยาว-ม.9 ต.หัวสำโรง อ.แปลงยาว	แปลงยาว	แปลงยาว หัวสำโรง
16. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ม.1 ต.บางคา อ.ราชสาส์น จากถนนสายบ้านปากคลองท่าลาด - ราชสาส์น ถึงบริเวณด้านข้าง มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ระยอง (ศูนย์บางคล้า) ม.4 ต.หัวไทร อ.บางคล้า	ราชสาส์น บางคล้า	บางคา หัวไทร
17. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สาย ม. 10 ต.วังเย็น - ม.6 - ม.4 - ม.1 ต.หนองไม้แก่น อ.แปลงยาว	แปลงยาว	วังเย็น หนองไม้แก่น
18. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองบางไผ่สัก ม.9 ต.ดงน้อย อ.ราชสาส์น จ.ระยอง เชื่อมกับม.1 ต.บางขาม อ.บ้านสร้าง จ.ปราจีนบุรี	ราชสาส์นเชื่อม อ.บ้านสร้าง จ.ปราจีนบุรี	ดงน้อย
19. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านอ่างเตย-สะพาน 5 จาก ม.9 ต.ท่าตะเียบ อ.ท่าตะเียบ ถึง ม.11 ต.คูยาศหมี อ.สนามชัยเขต	ท่าตะเียบ สนามชัยเขต	ท่าตะเียบ คูยาศหมี

ชื่อโครงการ	พื้นที่ดำเนินการ	
	อำเภอ	ตำบล
โครงการซ่อมบำรุงรักษาดถนนและก่อสร้างถนน (ต่อ)		
20. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก บริเวณบ้านห้วยโสม ม.11 ต.คลองตะเกรา อ.ท่าตะเียบ	ท่าตะเียบ	คลองตะเกรา
21. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ม.5 ต.บางเล่า ถึงม.1 ต.บางตลาด กิ่งอ.คลองเขื่อน	คลองเขื่อน	บางตลาด
22. ซ่อมบำรุงรักษาและก่อสร้างเบร็งยูนิคบริเวณคอสะพาน คอนกรีตเสริมเหล็ก ม.4 ต.บางเกลือ อ.บางปะกง	บางปะกง	บางเกลือ
23. ซ่อมบำรุงรักษาและก่อสร้างเบร็งยูนิคบริเวณคอสะพาน คอนกรีตเสริมเหล็ก ม.7 ต.ท่าसान อ.บางปะกง	บางปะกง	ท่าसान
24. ซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายบ้านบางหมู-บ้านเกาะดอน อ.เมืองฯ,อ.บ้านโพธิ์ (ถข.3095)	เมือง บ้านโพธิ์	หนามแดง เกาะไร่
25. ซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายทางหลวงหมายเลข 33150100 ตอนแยกทางหลวง หมายเลข 314 วัดบางพระ อ.เมืองฯ	เมือง	บางพระ
26. ซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายบ้านคลองโสภา-บ้านบางสวน อ.บางคล้า (ถข 3196)	บางคล้า	บางสวน
27. ซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายทางหลวงหมายเลข 304-วัดราษฎร์ศรัทธาธรรม บรรจบ ทางหลวงหมายเลข 3304 อ.บางคล้า, อ.บ้านโพธิ์ (ถข 2035)	บางคล้า บ้านโพธิ์	เสม็ดเหนือ คลองขุด ลิบเอ็ดสอก
28. ซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สาย รร.ฉิมพลีวิทยาคาร-บ้านไผ่ดำ อ.บางน้ำเปรี้ยว (ถข 3002)	บางน้ำเปรี้ยว	ดอนฉิมพลี
29. ก่อสร้างสร้างผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก สายสุขุมวิท-วัดสองคลอง-วัดหอมศีล อ.บางปะกง (ถข 4008)	บางปะกง	สองคลอง หอมศีล
30. ซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายบ้านคลองแขวงกลั่น-บ้านจรเข้ข่อย อ.บ้านโพธิ์ (ถข 3167)	บ้านโพธิ์	เกาะไร่
31. ซ่อมสร้างผิวจราจรลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายบ้านโพธิ์-บ้านคลองยายคำ อ.บ้านโพธิ์ (ถข 3025)	บ้านโพธิ์	บ้านโพธิ์ บางช้อน
32. ซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายบ้านบางไผ่-บ้านคอนทราย อ.บ้านโพธิ์ (ถข 3157)	บ้านโพธิ์	คอนทราย
33. ซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายทางบ้านโป่งแก้ง-บ้านเกาะขนุน อ.พนมสารคาม (ถข 2042)	พนมสารคาม	เกาะขนุน

ชื่อโครงการ	พื้นที่ดำเนินการ	
	อำเภอ	ตำบล
โครงการซ่อมบำรุงรักษาดถนนและก่อสร้างถนน (ต่อ)		
34. ซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายบางมะเฟือง-ชำป่างาม ต.คูยายหมี อ.สนามชัยเขต (ฉช 3017)	สนามชัยเขต	คูยายหมี
35. ซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายยางแดง-กระบกเตี้ย ต.คูยายหมี-ต.ท่ากระดาน อ.สนามชัยเขต (ฉช 3087)	สนามชัยเขต	คูยายหมี ท่ากระดาน
36. ซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายบ้านปากคลองท่าลาด-บ้านราชสาส์น อ.ราชสาส์น (ฉช 3028), อ.บางคล้า	บางคล้า ราชสาส์น	ปากน้ำ คางน้อย
37. ซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายแยก 3245-บ้านราชสาส์น (344401000) อ.พนมสารคาม, อ.ราชสาส์น (5.50/9)	พนมสารคาม ราชสาส์น	เมืองเก่า คางน้อย บางคา
โครงการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน		
38. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองดอนคา ม.1 ต.บางเตย อ.เมืองฉะเชิงเทรา	เมือง	บางเตย
39. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองวัด ม.1 ต.หัวไทร เชื่อมกับม.6 ต.ปากน้ำ อ.บางคล้า	บางคล้า	หัวไทร ปากน้ำ
40. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ม.7-8 ข้ามคลองบางกลาง ต.โพรงอากาศ อ.บางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว	โพรงอากาศ
41. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองรางตาสอน ม.15 ต.บางปะกง อ.บางปะกง	บางปะกง	บางปะกง
42. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองขุนพิทักษ์ ม.6 ต.หนองจอก อ.บางปะกง	บางปะกง	หนองจอก
43. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองบางไผ่ ม.1 ต.แหลมประดู่ อ.บ้านโพธิ์	บ้านโพธิ์	แหลมประดู่
โครงการก่อสร้าง ดูแล บำรุงรักษาแหล่งน้ำ		
44. ก่อสร้างฝายน้ำล้น มาตรฐาน มข.2527 คลองวังด้วน บ้านเนินตะขบ ม.10 ต. หัวสำโรง-ม.11 ต.แปลงยาว อ.แปลงยาว	แปลงยาว	หัวสำโรง แปลงยาว
45. ก่อสร้างฝายน้ำล้น มาตรฐาน มข.2527 คลองวังด้วน บ้านหนองมะขาม ม.9 ต. หัวสำโรง-ม.11 ต.แปลงยาว อ.แปลงยาว	แปลงยาว	หัวสำโรง แปลงยาว

3. โครงการในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
ประจำปีงบประมาณ 2552

ชื่อโครงการ	พื้นที่ดำเนินการ	
	อำเภอ	ตำบล
โครงการซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนน		
1. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายศาลาผู้ใหญ่สง ม.7, 6 ต.บางแก้ว อ.เมืองฯ ผ่าน ม.17 ต.โพรงอากาศ อ.บางน้ำเปรี้ยว ผ่าน ม.3 ต.ก้อนแก้ว อ.คลองเขื่อนถึงม.7, 8 ต.บางแก้ว อ.เมืองฯ	เมือง บางน้ำเปรี้ยว คลองเขื่อน	บางแก้ว โพรงอากาศ ก้อนแก้ว
2. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีตม. 11, 14 ต.คลองนครเนื่องเขต อ.เมืองฉะเชิงเทรา เชื่อม ม.22 ต.ศาลาแดง อ.บางน้ำเปรี้ยว	เมือง บางน้ำเปรี้ยว	คลองนครเนื่องเขต ศาลาแดง
3. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต จาก ม.3, 4, 5, 6 ต.คลองอุดมชลจร ถึง ม.10 ต.คลองหลวงแพ่ง อ.เมืองฉะเชิงเทรา	เมือง	คลองอุดมชลจร คลองหลวงแพ่ง
4. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายสถิตใหญ่ ม. 3, 5 ต.หัวไทร อ.บางคล้า-ม.10 ต.ดงน้อย อ.ราชสาส์น	บางคล้า ราชสาส์น	หัวไทร ดงน้อย
5. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายศาลาเขียว ม.1, 2, 3 ต.สาวชะโงก ถึง ม.4 ต.เสม็ดใต้ อ.บางคล้า	บางคล้า	สาวชะโงก เสม็ดใต้
6. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายเลียบบคลองแสนแสบฝั่งใต้ จาก ม.3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 ต.บางน้ำเปรี้ยว-ม. 2 เทศบาลตำบลศาลาแดง อ.บางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว ศาลาแดง
7. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายเลียบบคลอง 15 ฝั่งตะวันออก เริ่มจาก ม.11, 10, 9, 8, 7, 6 ต.บึงน้ำรักษ์ ฝั่งตะวันออก ผ่าน ม.6 ต.บึงน้ำรักษ์ ฝั่งตะวันตก ถึง ม.7 ต.ศาลาแดง อ.บางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว	บึงน้ำรักษ์ ศาลาแดง
8. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สาย ม.13, 12, 11 (ฝั่งตะวันออก) ต.โพรงอากาศ อ.บางน้ำเปรี้ยว-ม.5 ต.บางแก้ว อ.เมืองฉะเชิงเทรา	บางน้ำเปรี้ยว เมือง	โพรงอากาศ บางแก้ว

ชื่อโครงการ	พื้นที่ดำเนินการ	
	อำเภอ	ตำบล
โครงการซ่อมบำรุงรักษาดถนนและก่อสร้างถนน (ต่อ)		
9. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีตซอยเข้าวัดลาด บางกระเบน ม.11 ต.บางขนาก เข้ม ม.14 ต. โพรงอากาศ อ.บางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว	บางขนาก โพรงอากาศ
10. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายเลียบบคลอง 21 ฝั่งเหนือ ด้านตะวันออก จาก ม.8, 14 ต.ดอนเกาะกา-ม.7,10 ต. โยธะกา อ.บางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว	ดอนเกาะกา โยธะกา
11. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก สายถนนจรูญยานนท์ ม.7 ต.ท่าสะอ้าน(เขตเทศบาล ต.ท่าสะอ้าน) เข้ม ม.14 ต.บางวัว (เขตเทศบาล ต.บางวัวคณาภิรักษ์) อ.บางปะกง	บางปะกง	ท่าสะอ้าน บางวัว
12. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายคลองซอย 1 จาก ม.5 ต.เมืองเก่า ถึง ม.13 ต.หนองแหน อ.พนมสารคาม	พนมสารคาม	เมืองเก่า หนองแหน
13. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายหนองน้ำดำ จาก ม.9 ต.เกาะขนุน ถึง ม.12 ต.หนองแหน อ.พนมสารคาม	พนมสารคาม	เกาะขนุน หนองแหน
14. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ม.8 ต.คู้ายหมี ถึง ม.9 ต.ท่ากระดาน อ.สนามชัยเขต	สนามชัยเขต	คู้ายหมี ท่ากระดาน
15. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สาย ม.22 ต.ท่ากระดาน ถึง ม. 13 ต.ทุ่งพระยา อ.สนามชัยเขต	สนามชัยเขต	ท่ากระดาน ทุ่งพระยา
16. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สาย กม.7 ม.6 ต.ลาดกระทิง อ.สนามชัยเขต เข้ม ม.10 ต.หนองไม้แก่น อ.แปลงยาว	สนามชัยเขต แปลงยาว	ลาดกระทิง หนองไม้แก่น
17. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านหนองสาทิศ ม.11 ต.หัวสำโรง อ.แปลงยาวถึง บ้านหนองแหน ม.7 ต.หนองแหน อ.พนมสารคาม	แปลงยาว พนมสารคาม	หัวสำโรง หนองแหน
18. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ม.8 ต.หนองไม้แก่น อ.แปลงยาว ถึง ม.4 ต.คลองตะเกรา อ.ท่าตะเกรา	แปลงยาว ท่าตะเกรา	หนองไม้แก่น คลองตะเกรา

ชื่อโครงการ	พื้นที่ดำเนินการ	
	อำเภอ	ตำบล
โครงการซ่อมบำรุงรักษาดอนและก่อสร้างถนน (ต่อ)		
19. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ม.8 ต.วังเย็น ถึง ม.13 ต.แปลงยาว อ.แปลงยาว	แปลงยาว	วังเย็น แปลงยาว
20. ก่อสร้าง ปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ม.9 ต.ท่าตะเกียบ อ.ท่าตะเกียบ ถึง ม.23 ต.ท่ากระดาน อ.สนามชัยเขต	ท่าตะเกียบ สนามชัยเขต	ท่าตะเกียบ ท่ากระดาน
21. ซ่อมสร้างปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สาย รร.ฉิมพลีวิทยาคาร-บ้านไผ่คำ อ.บางน้ำเปรี้ยว (ฉช 3002)	บางน้ำเปรี้ยว	ดอนฉิมพลี
22. ซ่อมสร้างปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต แยกบางปะกง-บรรจบทางหลวง 34 อ.บางปะกง พร้อมก่อสร้าง สะพานคอนกรีตเสริมเหล็กในสายทาง จำนวน 1 แห่ง	บางปะกง	บางปะกง
23. ซ่อมสร้างปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านโพธิ์-บ้านคลองยายคำ อ.บ้านโพธิ์ (ฉช 3025)	บ้านโพธิ์	บ้านโพธิ์ บางช่อน
24. ซ่อมสร้างปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านโป่งแก้ง - บ้านเกาะขนุน อ.พนมสารคาม (ฉช 2042)	พนมสารคาม	เกาะขนุน
25. ซ่อมสร้างปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านบางมะเฟือง-บ้านชำป่างาม อ.สนามชัยเขต (ฉช 3017)	สนามชัยเขต	คู้ายาหนี
26. ซ่อมสร้างปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านยางแดง-บ้านกระบกเตี้ย อ.สนามชัยเขต (ฉช 3087)	สนามชัยเขต	คู้ายาหนี ท่ากระดาน
27. ซ่อมสร้างปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายบ้านปากคลองท่าลาด-บ้านราชสาส์น อ.บางคล้า, อ.ราชสาส์น (ฉช 3028)	บางคล้า ราชสาส์น	ปากน้ำ ดงน้อย
28. ซ่อมสร้างปรับปรุงผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต สาย ฉช 2029 อ.ราชสาส์น-ดงน้อย อ.ราชสาส์น	ราชสาส์น	บางคา ดงน้อย
โครงการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน		
29. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองหัวไทร ม.5 ต.บางกะไห อ.เมืองฉะเชิงเทรา	เมือง	บางกะไห
30. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ม.1-3 ต.คลองนครเนื่องเขต(ชอยกล้วยไม้) เชื่อมต่อ ม.5 ต.ท่าไข่ อ.เมืองฉะเชิงเทรา	เมือง	คลองนครเนื่องเขต ท่าไข่
31. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองเปรง ม.7 ต.คลองเปรง อ.เมืองฉะเชิงเทรา	เมือง	คลองเปรง

ชื่อโครงการ	พื้นที่ดำเนินการ	
	อำเภอ	ตำบล
โครงการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน (ต่อ)		
32. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองอุดมชลจรฝั่งตะวันออก ม.2 ต.คลองอุดมชลจร อ.เมือง	เมือง	คลองอุดมชลจร
33. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลอง 1 ฝั่งตะวันออก ม.10 ต.คลองหลวงแพ่ง อ.เมือง	เมือง	คลองอุดมชลจร
34. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองคูขนก ม.1 เชื่อมกับ ม.4 ต.หัวไทร อ.บางคล้า	บางคล้า	หัวไทร
35. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลอง 16 ม.13 ต.คอนนิมพลี อ.บางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว	คอนนิมพลี
36. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองพงษ์กระถิน ม.17 ต.โพรงอากาศ อ.บางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว	โพรงอากาศ
37. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ม.6 ต.หอมศีล เชื่อมกับ ม.7 ต.สองคลอง อ.บางปะกง	บางปะกง	หอมศีล สองคลอง
38. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองปึกกา ม.2 ต.หอมศีล อ.บางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา เชื่อมกับม.1 ต.บ้านระกาด อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ	บางปะกง เชื่อม อ.บางบ่อ สมุทรปราการ	หอมศีล
39. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองหลอดตาเกตุ ม.4 ต.เทพราช อ.บ้านโพธิ์	บ้านโพธิ์	เทพราช
40. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองหนองหน้าบ้าน ม.3-ม.4 ต.หนองตึนบก อ.บ้านโพธิ์	บ้านโพธิ์	หนองตึนบก
41. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลอง สปก. ม.2-ม.5 ต.หนองตึนบก อ.บ้านโพธิ์	บ้านโพธิ์	หนองตึนบก
42. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ 12 ต.ท่ากระดาน อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา	สนามชัยเขต	ท่ากระดาน
43. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองท่าลาด ม.1 ต.เมืองใหม่ เชื่อมกับ ม.3 ต.บางคา อ.ราชสาส์น	ราชสาส์น	เมืองใหม่ บางคา
44. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก บริเวณบ้านศรีเจริญทอง ม.10 ต.คลองตะเกรา อ.ท่าตะเกรา	ท่าตะเกรา	คลองตะเกรา

ชื่อโครงการ	พื้นที่ดำเนินการ	
	อำเภอ	ตำบล
โครงการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน (ต่อ)		
45. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก		
ม.1 บ้านบางค้ำคว (บริเวณบ้านก้านดอกกรัก พิพิธจันทร์)	คลองเขื่อน	บางตลาด
ต.บางตลาด อ.คลองเขื่อน		
46. ก่อสร้าง ทรบ. กลางคลองสมอค้อยม.1 ต.บางโรง	คลองเขื่อน	บางโรง
อ.คลองเขื่อน		
47. ก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์ตลาดกลาง	ราชสาส์น	ดงน้อย
ซื้อขายผลิตผลทางการเกษตร (ประจำอำเภอ) อ.ราชสาส์น		

ภาคผนวก ข
รายละเอียดของประชากรวิจัย

รายละเอียดของประชากรวิจัยที่ตอบแบบสอบถาม

ลำดับ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ฉะเชิงเทรา	อำเภอ	ประชากรวิจัย			
			นายกฯ	รองนายกฯ	ปลัดฯ	รองปลัดฯ
1	เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา	เมืองฉะเชิงเทรา		/	/	
2	เทศบาลตำบลนครเนื่องเขต	เมืองฉะเชิงเทรา		/	/	
3	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต	เมืองฉะเชิงเทรา	/		/	
4	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าไข่	เมืองฉะเชิงเทรา		/		/
5	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่	เมืองฉะเชิงเทรา	/		/	
6	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนา	เมืองฉะเชิงเทรา	/		/	
7	องค์การบริหารส่วนตำบลบางตีนเป็ด	เมืองฉะเชิงเทรา	/		/	
8	องค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่	เมืองฉะเชิงเทรา	/			/
9	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองจุกกระเฉด	เมืองฉะเชิงเทรา		/	/	
10	องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว	เมืองฉะเชิงเทรา	/		/	
11	องค์การบริหารส่วนตำบลบางขวัญ	เมืองฉะเชิงเทรา	/		/	
12	องค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเคียน	เมืองฉะเชิงเทรา	/		/	
13	องค์การบริหารส่วนตำบลโสธร	เมืองฉะเชิงเทรา	/	/		
14	องค์การบริหารส่วนตำบลบางพระ	เมืองฉะเชิงเทรา	/			/
15	องค์การบริหารส่วนตำบลบางกะไห	เมืองฉะเชิงเทรา	/			/
16	องค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย	เมืองฉะเชิงเทรา	/		/	
17	องค์การบริหารส่วนตำบลหนามแดง	เมืองฉะเชิงเทรา	/		/	
18	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง	เมืองฉะเชิงเทรา	/		/	
19	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองอุดมชลจร	เมืองฉะเชิงเทรา		/	/	
20	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหลวงแพ่ง	เมืองฉะเชิงเทรา	/			/
21	เทศบาลตำบลบางคล้า	บางคล้า	/		/	
22	เทศบาลตำบลปากน้ำ	บางคล้า	/		/	
23	องค์การบริหารส่วนตำบลบางสวน	บางคล้า		/		/
24	องค์การบริหารส่วนตำบลบางกระเจ็ด	บางคล้า		/	/	
25	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าทองกลาง	บางคล้า		/	/	

ลำดับ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ฉะเชิงเทรา	อำเภอ	ประชากรวัย			
			นายกฯ	รองนายกฯ	ปลัดฯ	รองปลัดฯ
26	องค์การบริหารส่วนตำบลสาวชะโงก	บางคล้า	/			/
27	องค์การบริหารส่วนตำบลเสม็ดเหนือ	บางคล้า	/		/	
28	องค์การบริหารส่วนตำบลเสม็ดใต้	บางคล้า	/		/	
29	องค์การบริหารส่วนตำบลหัวไทร	บางคล้า	/			/
30	เทศบาลตำบลพนมสารคาม	พนมสารคาม	/		/	
31	เทศบาลตำบลเกาะขนุน	พนมสารคาม	/		/	
32	เทศบาลตำบลเขาหินซ้อน	พนมสารคาม	/		/	
33	เทศบาลตำบลบ้านช่อง	พนมสารคาม	/		/	
34	องค์การบริหารส่วนตำบลพนมสารคาม	พนมสารคาม	/		/	
35	องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะขนุน	พนมสารคาม	/		/	
36	องค์การบริหารส่วนตำบลเขาหินซ้อน	พนมสารคาม	/		/	
37	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองยาว	พนมสารคาม		/		/
38	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าถ่าน	พนมสารคาม	/		/	
39	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแห่น	พนมสารคาม		/	/	
40	องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า	พนมสารคาม	/		/	
41	เทศบาลตำบลแปลงยาว	แปลงยาว	/		/	
42	เทศบาลตำบลหัวสำโรง	แปลงยาว	/		/	
43	เทศบาลตำบลทุ่งสะเดา	แปลงยาว	/		/	
44	เทศบาลตำบลวังเย็น	แปลงยาว	/		/	
45	องค์การบริหารส่วนตำบลแปลงยาว	แปลงยาว		/	/	
46	องค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง	แปลงยาว	/		/	
47	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้แก่น	แปลงยาว	/		/	
48	เทศบาลตำบลสนามชัยเขต	สนามชัยเขต	/		/	
49	องค์การบริหารส่วนตำบลคูขี้หมี่	สนามชัยเขต	/		/	
50	องค์การบริหารส่วนตำบลท่ากระดาน	สนามชัยเขต		/	/	
51	องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพระยา	สนามชัยเขต		/	/	
52	องค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระทิง	สนามชัยเขต		/	/	

ลำดับ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ฉะเชิงเทรา	อำเภอ	ประชากรวัย			
			นายกฯ	รองนายกฯ	ปลัดฯ	รองปลัดฯ
53	องค์การบริหารส่วนตำบลก้อนแก้ว	คลองเขื่อน		/	/	
54	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเขื่อน	คลองเขื่อน	/		/	
55	องค์การบริหารส่วนตำบลบางเล่า	คลองเขื่อน	/		/	
56	องค์การบริหารส่วนตำบลบางโรง	คลองเขื่อน		/	/	
57	องค์การบริหารส่วนตำบลบางตลาด	คลองเขื่อน		/	/	
58	เทศบาลตำบลบ้านโพธิ์	บ้านโพธิ์	/		/	
59	เทศบาลตำบลเทพราช	บ้านโพธิ์	/		/	
60	เทศบาลตำบลลาดขวาง	บ้านโพธิ์	/		/	
61	องค์การบริหารส่วนตำบลเทพราช	บ้านโพธิ์	/		/	
62	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตีนนก	บ้านโพธิ์	/			/
63	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว	บ้านโพธิ์	/			/
64	องค์การบริหารส่วนตำบลบางกรูด	บ้านโพธิ์	/		/	
65	องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมประดู่	บ้านโพธิ์	/		/	
66	องค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์	บ้านโพธิ์	/		/	
67	องค์การบริหารส่วนตำบลแสนภูคาย	บ้านโพธิ์		/		/
68	องค์การบริหารส่วนตำบลลิบเอ็ดศอก	บ้านโพธิ์	/		/	
69	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด	บ้านโพธิ์	/		/	
70	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองบ้านโพธิ์	บ้านโพธิ์	/		/	
71	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองประเวศ	บ้านโพธิ์	/		/	
72	องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทราย	บ้านโพธิ์		/	/	
73	องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะไร่	บ้านโพธิ์	/		/	
74	เทศบาลตำบลบางปะกง	บางปะกง	/		/	
75	เทศบาลตำบลท่าสะอ้าน	บางปะกง		/	/	
76	เทศบาลตำบลบางวัว	บางปะกง	/		/	
77	เทศบาลตำบลบางวัวฉนวนรักษ์	บางปะกง	/		/	
78	เทศบาลตำบลท่าข้าม	บางปะกง	/		/	
79	เทศบาลตำบลหอมศีล	บางปะกง	/		/	
80	เทศบาลตำบลพิมพา	บางปะกง	/		/	

ลำดับ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ฉะเชิงเทรา	อำเภอ	ประชากรวิจัย			
			นายกฯ	รองนายกฯ	ปลัดฯ	รองปลัดฯ
81	เทศบาลตำบลบางฝั้ว	บางปะกง	/		/	
82	องค์การบริหารส่วนตำบลบางปะกง	บางปะกง	/		/	
83	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสะพาน	บางปะกง	/			/
84	องค์การบริหารส่วนตำบลหอมศีล	บางปะกง	/			/
85	องค์การบริหารส่วนตำบลบางสมัคร	บางปะกง		/		/
86	องค์การบริหารส่วนตำบลบางเกลือ	บางปะกง		/	/	
87	องค์การบริหารส่วนตำบลสองคลอง	บางปะกง	/		/	
88	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองจอก	บางปะกง		/	/	
89	องค์การบริหารส่วนตำบลเขาหิน	บางปะกง		/	/	
90	เทศบาลตำบลบางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว	/		/	
91	เทศบาลตำบลบางขนาก	บางน้ำเปรี้ยว	/		/	
92	เทศบาลตำบลศาลาแดง	บางน้ำเปรี้ยว		/	/	
93	เทศบาลตำบลคอนฉิมพลี	บางน้ำเปรี้ยว		/		/
94	เทศบาลตำบลคอนเกาะกา	บางน้ำเปรี้ยว	/		/	
95	องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว	/		/	
96	องค์การบริหารส่วนตำบลบางขนาก	บางน้ำเปรี้ยว	/		/	
97	องค์การบริหารส่วนตำบลคอนฉิมพลี	บางน้ำเปรี้ยว	/		/	
98	องค์การบริหารส่วนตำบลสิงโตทอง	บางน้ำเปรี้ยว	/		/	
99	องค์การบริหารส่วนตำบลหมอนทอง	บางน้ำเปรี้ยว	/		/	
100	องค์การบริหารส่วนตำบลบึงน้ำรักษ์	บางน้ำเปรี้ยว	/			/
101	องค์การบริหารส่วนตำบลโยธะกา	บางน้ำเปรี้ยว	/		/	
102	องค์การบริหารส่วนตำบลศาลาแดง	บางน้ำเปรี้ยว	/		/	
103	องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงอากาศ	บางน้ำเปรี้ยว	/			/
104	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตะเกียบ	ท่าตะเกียบ	/		/	
105	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองตะเกรา	ท่าตะเกียบ		/	/	
106	องค์การบริหารส่วนตำบลบางคา	ราชสาส์น	/		/	

ลำดับ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ฉะเชิงเทรา	อำเภอ	ประชากรวิจัย			
			นายกฯ	รองนายกฯ	ปลัดฯ	รองปลัดฯ
107	องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองใหม่	ราชสาส์น		/	/	
108	องค์การบริหารส่วนตำบลดงน้อย	ราชสาส์น	/			/
รวม		11 อำเภอ	216			

ภาคผนวก ค
แบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดที่

แบบสอบถาม

เรื่อง การบริหารการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

วัตถุประสงค์

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ของการศึกษาตามหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาเพื่อสอบถามการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งผลของการวิจัยจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจสอดคล้องกับการบริหารการพัฒนาต่อไป ทั้งนี้ในส่วนของข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของท่านจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่าน และการปฏิบัติงานในองค์การบริหารของท่าน

การตอบแบบสอบถาม

กรุณากรอกข้อมูลและทำเครื่องหมายในแบบสอบถามให้ครบถ้วน ทั้งนี้เพื่อสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ได้ถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยคำถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาในด้าน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ขอบพระคุณล่วงหน้าในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวเกษวดี เนื่องศรี

แบบสอบถาม
เรื่อง การบริหารการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความในช่องว่าง หรือทำเครื่องหมาย (✓) หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เทศบาล/ อบต. ของท่านตั้งอยู่ในอำเภอใด

☐ อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา	☐ อำเภอพนมสารคาม	☐ อำเภอบางคล้า
☐ อำเภอบ้านโพธิ์	☐ อำเภอบางน้ำเปรี้ยว	☐ อำเภอบางปะกง
☐ อำเภอแปลงยาว	☐ อำเภอท่าตะเกียบ	☐ อำเภอสนามชัยเขต
☐ อำเภอราชสาส์น	☐ อำเภอคลองเขื่อน	

2. โปรดระบุชื่อเทศบาล/ อบต.ของท่าน

3. เพศของผู้กรอกแบบสอบถาม

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------

4. อายุ

☐ 20 - 30 ปี	☐ 31 - 40 ปี
☐ 41 - 50 ปี	☐ 51 ปีขึ้นไป

5. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6/ ปวช.	☐ ปวส./ อนุปริญญา	☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก	

6. สถานภาพสมรส

☐ โสด	☐ สมรส
☐ หม้าย/ หย่าร้าง/ แยกกันอยู่	

7. ตำแหน่ง

- () นายกเทศมนตรี/ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
- () รองนายกเทศมนตรี/ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
- () ปลัดเทศบาล/ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
- () รองปลัดเทศบาล/ รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

8. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง.....ปี

- () ไม่เกิน 5 ปี
- () 6 - 10 ปี
- () 11 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

คำชี้แจง โปรดอ่านคำถามและพิจารณาว่า ข้อความใดตรงกับสภาพความเป็นจริงในหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเพียง 1 ช่องเท่านั้น สำหรับคำตอบในแต่ละข้อและกรณาคอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ระดับคะแนนและมาตรวัด

- 0 ไม่มีการปฏิบัติ
- 1 มีการปฏิบัติน้อยที่สุด
- 2 มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย
- 3 มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก
- 4 มีการปฏิบัติมาก
- 5 มีการปฏิบัติมากที่สุด

การบริหารการพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา	ระดับการปฏิบัติ					
	ไม่มีการปฏิบัติ (0)	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด (1)	มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย (2)	มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก (3)	มีการปฏิบัติมาก (4)	มีการปฏิบัติมากที่สุด (5)
ก. ด้านการพัฒนาการบริหาร						
ก.1 ด้านวัฒนธรรมองค์การ						
1. การตัดสินใจในการทำงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราจะเน้นที่ผู้บริหารเป็นสำคัญ						
2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราให้ความสำคัญกับความรวดเร็วของการตัดสินใจ						
3. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราให้ความสำคัญกับกฎเกณฑ์และกฎระเบียบ						
4. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราให้ความสำคัญกับการทำงานในหน้าที่						
5. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราให้ความสำคัญในเรื่อง การทำงานเป็นทีมกับท้องถิ่นอื่น ๆ ในจังหวัด						
6. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามีการจ้างคนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถเข้ามาทำงาน						
7. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราให้ความสำคัญกับความรู้ ความชำนาญในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่						
8. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราได้เปิดโอกาสให้บุคลากรมีความเป็นอิสระทางความคิด						
ก.2 ด้านโครงสร้าง						
9. ในโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวที่มีอำนาจในการสั่งการและควบคุม						
10. การสั่งการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นการสั่งการจากระดับบนลงสู่ระดับล่าง						
11. ในบางครั้งภายในองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราอาจมีผู้บังคับบัญชาหลายคนที่มีอำนาจในการสั่งการและควบคุม						

การบริหารการพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา	ระดับการปฏิบัติ					
	ไม่มีการปฏิบัติ (0)	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด (1)	มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย (2)	มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก (3)	มีการปฏิบัติมาก (4)	มีการปฏิบัติมากที่สุด (5)
ก.2 ด้านโครงสร้าง (ต่อ)						
12. การสั่งการหรือการใช้อำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราจะต้องผ่านความเห็นชอบของคณะผู้บริหาร						
13. ผู้บังคับบัญชาระดับสูงในองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา จะทำหน้าที่เป็นผู้รับใช้มากกว่าเป็นผู้บังคับบัญชา						
14. ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราผู้ปฏิบัติงานมีอำนาจ การตัดสินใจอย่างอิสระ						
15. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามีการเปิดโอกาสให้ผู้มีอำนาจในการบังคับบัญชาและผู้มีความรู้ความสามารถได้ร่วมกันในการบริหารองค์การ						
16. การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราส่วนใหญ่จะเป็นแบบชั่วคราวในลักษณะของโครงการ โดยจะมีการเริ่มต้นและสิ้นสุดลงของอำนาจหน้าที่ ตามภารกิจ ไปพร้อมกับการเริ่มต้นและสิ้นสุดของโครงการ						
17. รูปแบบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีการผสมผสานในหลายรูปแบบ						
18. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามีทีมผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินงานซึ่งจะได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารที่จะทำหน้าที่ประสานงานมากกว่าการเป็นผู้บังคับบัญชา						

การบริหารการพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา	ระดับการปฏิบัติ					
	ไม่มีการปฏิบัติ (0)	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด (1)	มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย (2)	มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก (3)	มีการปฏิบัติมาก (4)	มีการปฏิบัติมากที่สุด (5)
ก.3 ด้านกระบวนการ						
19. การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พะเยาเป็นไปตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัด						
20. กระบวนการการบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดพะเยามุ่งที่จะทำให้เกิดการไหลเวียน ของงาน						
21. กระบวนการการบริหารขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดพะเยาช่วยลดขั้นตอนและระยะเวลา การให้บริการแก่ผู้รับบริการ						
22. องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยาได้มีการนำเอา เครื่องมือทางการบริหาร เช่น ระบบบริหารคุณภาพมา ใช้ในการดำเนินงาน						
23. การให้ความสำคัญกับกระบวนการบริหารของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยาครอบคลุม การบริหารในทุกด้าน เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ						
ก.4 ด้านเทคโนโลยี						
24. องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยามีการนำ เทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการดำเนินงานเพื่อเชื่อมโยง ระหว่างเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พะเยากับประชาชน						
25. องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยามีการนำ เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดทำแผนการ ดำเนินงาน						
26. องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยามีการเตรียม กำลังคนที่มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ						

การบริหารการพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา	ระดับการปฏิบัติ					
	ไม่มีการปฏิบัติ (0)	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด (1)	มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย (2)	มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก (3)	มีการปฏิบัติมาก (4)	มีการปฏิบัติมากที่สุด (5)
ก.4 ด้านเทคโนโลยี (ต่อ)						
27. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามีการอบรมเพื่อพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่องแก่เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา						
28. ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์						
ข. ด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา						
29. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามีการกำหนดโครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ						
30. โครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีรากฐานมาจาก สภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นต่าง ๆ						
31. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามีการนำโครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจไปปฏิบัติจริงในพื้นที่ของจังหวัด						
32. โครงการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง						
33. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรามีการศึกษาปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากโครงการแล้วนำมาใช้ในการวางแผนการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ						

การบริหารการพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา	ระดับการปฏิบัติ					
	ไม่มีการปฏิบัติ (0)	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด (1)	มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย (2)	มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก (3)	มีการปฏิบัติมาก (4)	มีการปฏิบัติมากที่สุด (5)
ข. ด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา (ต่อ)						
34. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราได้เปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในจังหวัดเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ โครงการพัฒนาในด้าน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ						
35. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโครงการพัฒนาในด้าน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ						
36. การบริหารจัดการโครงการพัฒนาในด้าน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจในทุกขั้นตอนมีความโปร่งใสและยุติธรรม						
37. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราได้เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการบริหารจัดการโครงการพัฒนาในด้าน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจได้ในทุกขั้นตอน						
38. การบริหารจัดการโครงการพัฒนาในด้าน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยึดผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก						
39. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราได้มีการจัดประเมินผลโครงการพัฒนาในด้าน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่อนำเอา ผลการประเมินไปใช้ประโยชน์						

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อคำถาม และพิจารณาว่า ข้อความใดตรงกับสภาพความเป็นจริงในหน่วยงาน
ของท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเพียง 1 ช่อง
เท่านั้น สำหรับคำตอบในแต่ละข้อและกรณาคอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ระดับคะแนนและมาตรวัด

- 0 ไม่มีการปฏิบัติ
- 1 มีการปฏิบัติน้อยที่สุด
- 2 มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย
- 3 มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก
- 4 มีการปฏิบัติมาก
- 5 มีการปฏิบัติมากที่สุด

การพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ	ระดับการปฏิบัติ					
	ไม่มีการปฏิบัติ (0)	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด (1)	มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย (2)	มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก (3)	มีการปฏิบัติมาก (4)	มีการปฏิบัติมากที่สุด (5)
ด้านการซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนน						
1. เทศบาล/ อบต.ของท่านคิดว่าการทำถนนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเชิงเทราสามารถแก้ไขปัญหาการคมนาคมสัญจรของประชาชนได้						
2. เทศบาล/ อบต.ของท่านคิดว่าถนนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเชิงเทราสร้างขึ้นสามารถใช้เป็นเส้นทางคมนาคมเพื่อการสัญจรระหว่างจังหวัดจะเชิงเทรากับจังหวัดโดยรอบ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร, สมุทรปราการ, ชลบุรี, ปราจีนบุรี ได้เป็นอย่างดี						
3. เทศบาล/ อบต.ของท่านได้รับการสนับสนุนในด้านงบประมาณเป็นอย่างดีจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเชิงเทราในโครงการซ่อมบำรุงรักษาถนน						
4. เทศบาล/ อบต.ของท่านคิดว่าถนนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเชิงเทราสร้างขึ้นเพื่อเป็นเส้นทางคมนาคมระหว่างพื้นที่เทศบาล/ อบต.ของท่านกับพื้นที่ ตำบลใกล้เคียง สามารถอำนวยความสะดวกได้เป็นอย่างดี						
5. เทศบาล/ อบต.ของท่านคิดว่าถนนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเชิงเทราสร้างขึ้นเพื่อเป็นเส้นทางคมนาคมระหว่างพื้นที่เทศบาล/ อบต.ของท่านกับพื้นที่ อำเภอใกล้เคียงสามารถอำนวยความสะดวกได้เป็นอย่างดี						
6. เทศบาล/ อบต.ของท่านคิดว่าถนนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเชิงเทราสร้างขึ้นเพื่อเป็นเส้นทางคมนาคมระหว่างพื้นที่เทศบาล/ อบต.ของท่านกับพื้นที่จังหวัดใกล้เคียงสามารถอำนวยความสะดวกได้เป็นอย่างดี						

การพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ	ระดับการปฏิบัติ					
	ไม่มีการปฏิบัติ (0)	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด (1)	มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย (2)	มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก (3)	มีการปฏิบัติมาก (4)	มีการปฏิบัติมากที่สุด (5)
ด้านการซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนน						
7. ถนนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะเชิงเทราสร้างขึ้นสามารถอำนวยความสะดวกในการเดินทางและการขนส่งผลผลิตของประชาชนในพื้นที่เทศบาล/ อบต.ของท่านได้เป็นอย่างดี						
8. เทศบาล/ อบต.ของท่านคิดว่าการซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนนมีความสมบูรณ์และสามารถใช้สัญจรได้อย่างปลอดภัย						
9. การซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะเชิงเทราสามารถทำได้เสร็จตรงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้						
10. การซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะเชิงเทราเป็นไปตามความต้องการของเทศบาล/ อบต.ของท่าน						
11. การซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะเชิงเทราสามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงทุกเทศบาลและ อบต.						
12. การซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะเชิงเทราสามารถดำเนินการได้อย่างมีคุณภาพสามารถใช้งานได้นาน						
13. การซ่อมบำรุงรักษาถนนและก่อสร้างถนนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะเชิงเทราสามารถดำเนินการได้ตามมาตรฐาน						

การพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ	ระดับการปฏิบัติ					
	ไม่มีการปฏิบัติ (0)	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด (1)	มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย (2)	มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก (3)	มีการปฏิบัติมาก (4)	มีการปฏิบัติมากที่สุด (5)
ด้านการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน						
14. เทศบาล/ อบต.ของท่านคิดว่าการก่อสร้าง ปรับปรุง สะพานและบำรุงรักษาสะพานขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดจะเชิงเทราสามารถแก้ไขปัญหาในด้านการคมนาคมสัญจรของประชาชน ได้เป็นอย่างดี						
15. การก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเชิงเทราสามารถ ทำให้ประชาชนในเทศบาล/ อบต.ของท่านได้รับความสะดวกในการเดินทาง						
16. การก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถทำให้ ประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นท่านได้รับความสะดวกในการขนส่งผลผลิต						
17. เทศบาล/ อบต.ของท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วน จังหวัดจะเชิงเทราสามารถซ่อมบำรุงสะพานที่อยู่ใน ความรับผิดชอบให้มีความสมบูรณ์และสามารถใช้ใน การสัญจรได้อย่างปลอดภัย						
18. เทศบาล/ อบต.ของท่านคิดว่าองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดจะเชิงเทราสามารถดูแลบำรุงรักษาบริเวณ คอสะพานที่อยู่ในความรับผิดชอบ ได้เป็นอย่างดีโดย สามารถใช้สัญจรไปมาได้ปลอดภัย						
19. ประชาชนในเขตเทศบาล/ อบต.ของท่านได้รับ ประโยชน์จากการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพาน และ บำรุงรักษาสะพานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จะเชิงเทรา						

การพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ	ระดับการปฏิบัติ					
	ไม่มีการปฏิบัติ (0)	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด (1)	มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย (2)	มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก (3)	มีการปฏิบัติมาก (4)	มีการปฏิบัติมากที่สุด (5)
ด้านการก่อสร้าง ปรับปรุงสะพานและบำรุงรักษาสะพาน						
20. การก่อสร้าง ปรับปรุงสะพาน และบำรุงรักษาสะพานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถทำได้เสร็จตรงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้						
21. การก่อสร้าง ปรับปรุงสะพาน และบำรุงรักษาสะพานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นไปตามความต้องการของเทศบาล/ อบต.ของท่าน						
22. การก่อสร้าง ปรับปรุงสะพาน และบำรุงรักษาสะพานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น						
23. การก่อสร้าง ปรับปรุง สะพาน และบำรุงรักษาสะพานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถดำเนินการได้อย่างมีคุณภาพและสามารถใช้งานได้นาน						
24. การก่อสร้าง ปรับปรุง สะพาน และบำรุงรักษาสะพานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถดำเนินงานได้ตามมาตรฐาน						
ด้านก่อสร้าง ดูแล บำรุงรักษาแหล่งน้ำ						
25. เทศบาล/ อบต.ของท่านคิดว่าโครงการขุดลอกคลองขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในการอุปโภค - บริโภคได้						
26. เทศบาล/ อบต.ของท่านคิดว่าโครงการขุดลอกคลองขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในการเกษตรได้						

การพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ	ระดับการปฏิบัติ					
	ไม่มีการปฏิบัติ (0)	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด (1)	มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย (2)	มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก (3)	มีการปฏิบัติมาก (4)	มีการปฏิบัติมากที่สุด (5)
ด้านก่อสร้าง ดูแล บำรุงรักษาแหล่งน้ำ						
27. โครงการขุดลอกคลองขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ละเชิงเทราทำให้ประชาชนในเขตเทศบาล/ อบต.ของ ท่านมีแหล่งน้ำในการอุปโภค-บริโภคได้อย่างทั่วถึง						
28. โครงการขุดลอกคลองขององค์การบริหารส่วน จังหวัดละเชิงเทราทำให้ประชาชนในเขตเทศบาล/ อบต.ของท่านมีแหล่งน้ำในการเกษตรได้อย่างทั่วถึง						
29. เทศบาล/ อบต.ของท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมใน โครงการขุดลอกคลองขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ละเชิงเทรา						
30. เทศบาล / อบต.ของท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมใน โครงการคลองสวนน้ำใสขององค์การบริหารส่วน จังหวัดละเชิงเทรา						
31. ทัศนียภาพของพื้นที่ในเขตเทศบาล/ อบต. ของท่าน ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้สวยงามจากการที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดละเชิงเทราได้เข้าไป ดำเนินการขุดลอกคลอง						
32. เทศบาล/ อบต.ของท่านได้รับการสนับสนุนจาก องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดละเชิงเทราในการ ดำเนินการกำจัดผักตบชวาและวัชพืช						
33. คุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาล/ อบต.ของ ท่านได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นภายหลังจากที่องค์การ บริหารส่วนจังหวัดละเชิงเทราได้เข้าไปดำเนินการ ขุดลอกคลอง						
34. การดูแล บำรุงรักษาแหล่งน้ำสามารถแก้ปัญหาภัยแล้ง ได้อย่างยั่งยืน						

การพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ	ระดับการปฏิบัติ					
	ไม่มีการปฏิบัติ (0)	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด (1)	มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย (2)	มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก (3)	มีการปฏิบัติมาก (4)	มีการปฏิบัติมากที่สุด (5)
ด้านการจัดระบบผังเมืองให้สอดคล้อง รองรับกับการขยายตัวของเมืองหลวงและสนามบินสุวรรณภูมิ						
35. เทศบาล/ อบต.ของท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในการเตรียมการเพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจด้านการจัดระบบผังเมืองรวมจังหวัด						
36. เทศบาล/ อบต.ของท่านได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราในการจัดวางระบบผังเมืองอย่างเป็นระบบ						

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการบริหารการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามฉบับนี้
 เกษวดี เนืองศรี
 ผู้วิจัย